

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
15. maj 2017. godine

(Sednica je počela u 10.00 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 105 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema utvrđeno da je u sali prisutno 87 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Predrag Jelenković i Meho Omerović.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDIJAMA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici: Aleksandar Čabraja, Zoran Živković, Marinika Tepić, Đorđe Vukadinović, Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković, Vjerica Radeta, Zoran Krasić, Nemanja Šarović, Sreto Perić, Goran Ćirić, Goran Ješić, mr Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Gordana Čomić, Tomislav

Žigmanov, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Dejan Nikolić, Srđan Nogo, Boško Obradović, dr Dragan Vesović, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, Zoran Radojčić, prof. dr Milan Ševarlić, Marijan Rističević, dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović, Goran Pekarski i Petar Petrović.

Primili ste izveštaj Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenje predlagača narodnog poslanika dr Aleksandra Martinovića o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanik Aleksandra Čabraja, narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Marina Tepić, narodni poslanik Đorđe Vukadinović i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Arsić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković, zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta, Zoran Krasić, Nemanja Šarović i Sreto Perić, zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Goran Ješić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Gordana Čomić, Tomislav Žigmanov, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović i Dejan Nikolić i zajedno narodni poslanici Srđan Nogo, Boško Obradović, dr Dragan Vesović, Marija Janjušević, mr Ivan Kostić, Zoran Radojčić i prof. dr Milan Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Dame i gospodo, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, rešenja koja su ponuđena u Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama pokazala su se već kao veoma sporna. O tome su dosta govorile moje kolege u raspravi u načelu, a inače ova rešenja su do sada već i više puta menjana.

Dakle, trajanje mandata i mogućnost ponovnog izbora predsednika sudova na funkciju već su se pokazala kao sporna, a ja bih iskoristila priliku da vas podsetim na ono što je o ovome rekla Venecijanska komisija, koja je u svojim primedbama na izmene pravosudnih zakona posebno ukazala upravo na onaj član koji se ovde pominje, a to je član 72. koji se odnosi na trajanje funkcije predsednika sudova, jer se time, kako kaže Venecijanska komisija, u postupak izbora predsednika sudova uvodi rizik politizacije. Dakle, citiram mišljenje Venecijanske komisije – on se može iskoristiti kao instrument za politički uticaj na sudije, s obzirom na to da zakon navodi mogućnost da Narodna skupština ponovo izabere predsednika između dva ili više kandidata.

Istovremeno, ovo ekspertsko telo Saveta Evrope ukazuje da je rizik od politizacije moguće smanjiti ograničavanjem mandata predsednika suda na jedan mandat koji ne može da bude obnovljen. Dakle, možemo da vidimo da je upravo sada ponuđeno suprotno rešenje od ovoga koje je istakla Venecijanska

komisija i imamo ovde sjajnu priliku da vidimo kako se ljudi kojima su puna usta Evrope, kojima su puna usta raznih standarda i merila Evrope kojima treba da se rukovodimo tako lako odriču tih istih standarda kada je moguće na taj način sprovesti uticaj, odnosno nagrađivanje i kažnjavanje podobnih, odnosno nepodobnih predsednika sudova, za koje je u ovoj raspravi već rečeno – da su ključni činilac uticaja vlasti na sudove. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo. Koristiću i onih pet minuta.

Naravno da je ovakav predlog zakona neprihvatljiv sa argumentima koje je dala koleginica koja je pre mene govorila, mislim da postoje i još neki argumenti. Generalno, predlagač se poziva na poseban položaj koji u Ustavu i u odnosu na ostale predsednike sudova ima predsednik Vrhovnog kasacionog suda, pa onda dalje kaže da je praksa pokazala da treba da se promeni taj deo zakona. Praksa može da bude tumačena na razne načine. Svako može da tumači praksu na ovaj ili onaj način, pitanje je šta je pravno relevantno i pitanje je šta je suštinski važno za definiciju položaja predsednika suda. Pozivanje sada, danas na to da predsednik Vrhovnog kasacionog suda ima poseban položaj po aktuelnom Ustavu jeste jedan zaključak koji je zakasneo skoro deceniju.

Naime, Ustav po kome mi živimo i radimo u ovoj zemlji donet je odavno, pre nego što je aktuelna vlast došla na vlast. Prema tome, od 2012. godine do danas, ako neko prati tako pažljivo šta se dešava u praksi sprovođenja pravosudnih zakona, već je mogao da zaključi da treba izjednačiti položaj predsednika Vrhovnog kasacionog suda sa položajem predsednika drugih sudova.

Naravno da to nije pravo opravdanje. Suština ove izmene je betoniranje, utemeljenje, što duže, praktično jedan doživotni mandat svih ovih koji bi mogli da budu korisni aktuelnoj vlasti.

Mogu da kažem da to nije prvi put i da se to već radilo pre 10, 12 godina, neka druga vlast je isto htela da zakuca svoje predsednike sudova, sudije, tužioce, sve druge da bi ostali večno i da bi večno mogli možda da budu korisni ako je nekome iz vlasti potrebna neka specijalna usluga, da se nađe neko posebno rešenje, da se neki predmeti zaborave, da se neki predmeti puste da zastare, što smo imali prilike da vidimo, to isto viđamo i kod ove vlasti gde je očigledan uticaj izvršne vlasti, odnosno, pre svega, jednog pojedinca, a to je vrh izvršne vlasti, koji je skoro, na sumnjivim izborima, postao predsednik države. To nije dobro i to ne garantuje ostvarenje cilja koji predlagač očigledno ima.

Zato ga ja pozivam da odustane od ovog predloga, da se u Srbiji i tužiocima i sudijama i predsednicima sudova biraju po znanju i iskustvu, po minulom radu, po onome kako su se ponašali shodno pravu i pravdi, a ne po tome da li su bliski stranci koja je nekad bila ili nekoj stranci koja je sada vlast. Samo tako ćemo moći da imamo nezavisno sudstvo, samo tada ćemo moći svi da imamo pravnu sigurnost – da kad neko radi nešto protiv zakona bude siguran da će otići

u zatvor ili biti kažnjen nekom drugom kaznom, a da ljudi koji imaju svoje političke stavove i o njima govore javno neće biti meta progona i preko organa pravosuđa.

To su osnovni uslovi za normalan život u jednoj državi, to su osnovni uslovi da Srbija, pored toga što je geografski u Evropi i što je danas 2017. godina, stvarno bude evropska država i država koja živi u 21. veku. Sve drugo je nešto što ne liči na republiku, što ne liči na državu, što ne liči na savremeni svet, nego su ostaci prošlosti iz onog petstogodišnjeg ropstva i nekih možda još gorih stvari.

Ja tražim da se brišu sva četiri člana, naravno, i da bude jasno, obrazloženje koje je napisala gospođa Vesna Rakić Vodinelić, predsednica saveta Nove stranke, kaže: „Potreba izmena i dopuna Zakona o sudijama obrazložena je posebnošću predsednika Vrhovnog kasacionog suda (u daljem tekstu: VKS), kao i samog tog suda (predsednik VKS je ustavna kategorija, na osnovu člana 144. Ustava Srbije). Na tome se gradi stav da posebnost VKS zahteva da se status predsednika ostalih sudova uredi drugačije, što nije pravno relevantan argument.

Zakon o sudijama je donet posle donošenja Ustava Srbije 2006. godine i svakako je imao u vidu navodnu posebnost ustavnog položaja predsednika VKS. Takođe, predloženo produženje funkcije predsednika suda koji više ne može vršiti sudijsku funkciju zbog navršavanja radnog veka (sticanja uslova za starosnu penziju), kao i predložena mogućnost još jednog izbora predsednika suda na taj položaj, obrazlaže se potrebom“, pazite, „stabilizacije položaja koji ima“ – pa dajte onda da ga biramo doživotno, biće stabilan za ceo život – „radi navodno uspešnog obavljanja funkcije predsednika suda.

Ova obrazloženja, pored toga što su pravno irelevantna, suprotna su obavezama koje je Narodna skupština Republike Srbije odredila samoj sebi“, znači, mi ili neki naši prethodnici sebi samima, gospodine Krasiću, „kao i drugim državnim organima, donošenjem Nacionalne strategije reforme pravosuđa za period 2013–2018. godine.“

To se odnosi na sva četiri člana i mislim da bi bilo potpuno pogrešno da zbog interesa pojedinaca, možda jedne partije, možda jedne koalicije ili dela građana, ali vrlo malog dela građana ove države, uđemo u zakonsku izmenu koja bi dovela do toga da praktično stvaramo uslove za porodične manufakture i doživotne mandate nekih funkcionera iz pravosuđa. Ja sam govorio juče, prekuče, u petak, o slučaju porodice Delić, ako se ne varam, gde su svi tužioc. Ovde se stvaraju uslovi da ne budu samo svi, nego da to traje decenijama što nije dobro.

Ljudi iz pravosuđa bolje od mene znaju da predsednik suda nije nikakav mag koji rešava...

PRESEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolega Živkoviću.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Još jednu rečenicu. Dakle, koji rešava na čudotvoran način neke velike probleme, nego je samo jedan među jednakim sudijama koji čine taj sud.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem. Nadovezujući se na ono što su moji prethodnici već izneli u odnosu na ovaj paket rešenja u oblasti pravosuđa moram još da istaknem da ono što se nalazi pred nama nije ništa drugo do naličje, pravo naličje Nacionalne strategije reforme pravosuđa za petogodišnji period 2013–2018. godine, dakle naličje sopstvenog dokumenta Vlade Republike Srbije, naličje Akcionog plana ove vlade za Poglavlje 23, naličje svega što u evropskim rukavicama pokušava da mađija Aleksandar Vučić, još uvek predsednik ove vlade, kada kaže da je pravosuđe nezavisno.

Jer, ovakvim odlučivanjem se samo proširuje i pojačava uticaj političkih donosioca odluka, odnosno Narodne skupštine u odnosu na organe pravosuđa, umesto da bude obrnuto, kao što sam rekla, zadatkom koji smo sebi zadali, odnosno ova vlada, naročito kroz Akcioni plan za Poglavlje 23, koje je suštinsko, najvažnije, temeljno i bazično za nastavak pregovora sa Evropskom unijom, ovim se samo pojačava uticaj Narodne skupštine umesto da bude obrnuto.

Ono što je problem jeste da vi i dalje ne preduzimate ništa da promenite Ustav, kolegice i kolege. Ustav! Promena Ustava, to je rešenje za ovu situaciju, i isto tako Akcionim planom kojim se dokraja ove jeseni predviđa promena Ustava upravo u delu kojim se iz nadležnosti Narodne skupštine uzima, ili oduzima, pravo da bira pravosudne organe, već to ostavlja struci. Vi to sada na mala vrata završavate, samo nekoliko meseci pre nego što ističe rok za promenu Ustava.

Ja vas molim da razmislite još jednom i da predlagač ipak povuče ovo rešenje, krenuvši za onim što je sam sebi zadao kao cilj, a to je promena Ustava, a ne na mala vrata, krišom, u retkim zasedanjima, gotovo uoči letnje pauze, postavljajući tužioce i sudije ne samo koji su sa diskutabilnim biografijama već koji narušavaju ono što je ova vlada i ova zemlja odgovorno preuzela za cilj pred Evropskom unijom.

To drugačije apsolutno nije moguće do promenom Ustava. Ja ne ulazim u to da li vi imate većinu za promenu Ustava ili ne, fakat je da nemate, kao dvotrećinski izostanak te podrške koji je nužan, ali to je vaš problem a ne naš problem, a shodno onome što ste samozadali i što je ova država, trebalo bi, odgovorno zastupala pred organima EU, otvorićete polje penala. Dakle, ako se Akcioni plan ne ispoštuje, ne znači da se ne dešava apsolutno ništa. Nikom ništa, promenićemo ga, kao što smo čuli; bože moj, prekršili smo neka obećanja i neke garancije koje smo sami zadali.

Ja bih jako volela da se na nivou evropskih pregovora otvori i pitanje penala. Dakle, ukoliko se ciljevi koji su dogovoreni i usaglašeni obostrano ne ispune, građani Srbije treba da znaju da će ova vlada iz republičkog budžeta plaćati penale ukoliko se dogovorima drugačije ne reši.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Zahvaljujem.

Ovde je dosada otvoreno nekoliko pitanja kroz iznete diskusije. Hvala lepo baš na ovoj prilici za repliku, da neke stvari raščistimo odmah.

Što se tiče Strategije reforme pravosuđa, piše, lepo piše za onoga ko je u stanju da to pročita i na odgovarajući način obradi, u mišljenju datom od strane predlagača zakona, da što se tiče Strategije, ona sama predviđa, ja ću sada to da pročitam, izmene normativnog okvira u saglasnosti sa postojećim ustavnim okvirom, sa postojećim ustavnim okvirom. Dakle, potpuno je bespredmetno pričati o tome šta će biti nakon neke buduće izmene Ustava, kad god bila i šta god podrazumevala. Sada se to radi ovako kako je i predvidela ta strategija koja, naravno, nije ničim ugrožena.

Što se tiče pitanja nezavisnosti, odnosno politizacije, da l' postoji jedan jedini argument da je sada nešto više politički nego što je bilo? Ko je birao sudije dosada? Isti onaj koji će birati nakon što se, ja verujem, usvoji ovaj predlog zakona. Dakle, ništa tu nije drastično drugačije. Ništa tu nije dramatičnije i sve što se kaže na tu temu, pa, više je deo folklor, da budemo iskreni, dakle jedne ekstradizacije, da bi se ovde malo o nečemu i pričalo.

Mnogo zanimljivije – puna usta Evrope, čuo sam doslovce takvu rečenicu bar dva puta i nakon ovog poslednjeg obraćanja, koje je razlog za repliku. Hajde, ako ćemo da pričamo o Evropi, da pričamo na nivou rezultata. Koliko je otvorenih poglavlja za mandata ove vlade, i prethodne vlade, koju vodi Aleksandar Vučić? Osam otvorenih. Koliko zatvorenih? Dva zatvorena. Koliko otvorenih ili zatvorenih od strane onih koji kritikuju i kažu da su nama puna usta Evrope? Pa, nula. Nula. Je l' ima neko kadar da izračuna koliko je puta samo više i koliko puta uspešnije danas?

I zašto ne čudi ova priča o penalima? Ne čudi, jer je potpuno manir onih koji ne vole svoju zemlju i za nju ne navijaju da prizivaju bilo kakvu štetu, pa i plaćanje, i bilo kakve posledice onih ljudi koji ništa drugo i ne rade do da svoju zemlju klevetaju i pričaju najgore o njoj svaki put kada imaju kontakt sa Evropom ovakve stvari da prizivaju više je nego logično. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Živkoviću, po kom osnovu?

(Zoran Živković: Replika.)

Nije vas ni spomenuo.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: U načelnoj raspravi o 42, 43 tačke dnevnog reda, koju smo vodili prošle nedelje, nismo uspeli da čujemo nijedan argument koji objašnjava kako i zašto je došlo do promene u odnosu na novembar 2013. godine.

Ja ću nastaviti danas ovu raspravu o amandmanima, a amandmani su da se brišu ovi članovi koji su predloženi zakonom. Kako smo došli do te

promene? U zakonu je 2013. godine stajalo da je mandat predsednika sudova četiri godine i da mogu ponovo biti birani. I tada je vladajuća većina, ista ova vladajuća većina, jer je ona već pet godina na vlasti u Republici Srbiji, dala obrazloženje da predsednici sudova treba da imaju isti tretman kao i predsednik Vrhovnog kasacionog suda, da treba da se na isti način reguliše izbor predsednika svih sudova, znači da bude pet godina mandat i da ne mogu ponovo biti izabrani. Tako je stajalo u obrazloženju. Tako je govorio ministar ovde u Skupštini. Tako je glasala vladajuća većina.

Deo te vladajuće većine, priznajem, nije bio gospodin Martinović, koji je sada predložio ovaj zakon. Jedini razlog koji je on dao, rekao je: „Ja mislim da je ovako bolje“. Svakako, on ima pravo da misli da je ovako bolje, kao što svako od nas ima pravo da misli, da predloži neki zakon, i tu u skupštinskoj proceduri ima više od 60 zakona koje su predložili narodni poslanici, ali pošto su došli od poslanika iz opozicije očigledno ni o jednom od njih ova skupština neće raspravljati, niti će o njima odlučivati, ali o ovome hoće, po hitnom postupku.

Gospodin Martinović je dao u svom obrazloženju, pisanom, pošto ništa od njega drugo nismo čuli sem da ima pravo da misli, da treba po Ustavu i po njegovom mišljenju da se razlikuje položaj predsednika sudova od predsednika Vrhovnog kasacionog suda i da zato on predlaže ono rešenje koje je bilo pre tri i po godine, da se predsednik suda bira na četiri godine i da može ponovo da bude biran, doduše jedanput. To je sada novina. Ima i nekih drugih izmena u drugim članovima, to ćemo kada dođemo do tih članova. I to je otprilike bilo sve rečeno u raspravi, ostalo su bili hvalospevi reformi pravosuđa, radu Vlade i slično. Ja sam govorio o tome kako mi to radimo da se podigne efikasnost sudova ako na dnevnom redu sednice posle šest i po meseci imamo predlog o izboru predsednika sudova, sedam predsednika sudova. Šest i po meseci stoji u skupštinskoj proceduri, a nama su puna usta brige o efikasnosti pravosuđa, o tome da li pravosuđe radi u interesu građana i slično.

I jedino što smo uspeli ovde kroz diskusiju da dobijemo od ministarke, meni je to drago i ja sam to sačuvao, koja je bila ovde povodom ovih drugih tačaka dnevnog reda, jeste priznanje. Malo je, onako, teško to izgovorila, kaže da ne vidi ništa sporno u tome da priznamo da je možda bila greška što se ovaj zakon menjao 2013. godine. Znači, priznali smo da je možda bila greška. To je veliki napredak, ali je važno da znamo da je možda bila greška izmena koju je predložio tadašnji ministar, gospodin Selaković, pogotovo u svetlu priča o njegovom budućem angažmanu, kada ova vlada padne za nekoliko dana i sledećeg meseca budemo birali novu vladu. Znači, pogrešio je on, pogrešila je većina koja je tada nešto izglasala ovde.

Ja se nadam da ćemo to da čujemo i od poslanika koji su pogrešili 2013. godine, da kažu – izvinite, pogrešili smo i sada hoćemo da ispravimo grešku. Samo je jedan problem – ako krenu da se izvinjavaju, nikad se sednica neće završiti, jer tu ima toliko grešaka, u svakom zakonu koji su doneli u poslednjih pet godina, da nikad ne bi stigli do kraja. Tako da ja mislim da je

jedini način ili da se prihvati ovaj amandman ili, pošto predlagač ima mogućnost po Poslovniku, da povuče ovaj predlog zakona, jer nikakve koristi nema ukoliko se ove izmene ovako usvoje. Struka je jasno rekla da su ove izmene loše, da omogućavaju stvaranje klanova po sudovima, omogućavaju predsedniku suda, zato što duže vremena sedi na tom mestu, da utiče na rad suda i određene presude.

Ja još jednom hoću da postavim pitanje – za koga je pisan ovaj zakon? Ovaj zakon je pisan za tačno određene ljude, da li su to predsednici sudova u Beogradu, u Novom Sadu ili nekom drugom gradu, ali to su očigledno ljudi kojima vladajuća većina nešto duguje i koji očekuju da oni za njih odrade neki posao, i to svi znaju. Svi ljudi iz pravosuđa znaju za koga je pisan ovaj zakon, jer da je plod neke analize verovatno bi došao posle neke rasprave iz Ministarstva, imali bi neke argumente, a ne potpuno iste argumente koji su u 2013. godini promenili rešenje i sada ga vraćaju na staro. Meni je to neverovatno, isti argument – samo se sada drugačije koristi.

Znači, pozivam predlagača da kaže za koga je napisao ovaj zakon, ime i prezime, jer je očigledno da nekome treba da se uradi usluga, da neko treba da završi neki prljavi posao. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo narodni poslanici, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama je loš predlog i, što je još gore, suprotan Ustavu Republike Srbije. Zato smo mi iz SRS tražili da se briše i ovaj član 1, a i ostali članovi, zato što je nedopustivo da Narodna skupština usvaja neustavne zakone. I, naravno, čućemo mi, verovatno, primedbu, odnosno opasku – obratite se Ustavnom sudu ako mislite da će zakon kad se izglasa biti neustavan. Ali, nažalost, i Ustavni sud je pokazao da služi interesima vladajuće većine, ne samo sad, nego i one prethodne, i da je potpuno izgubio kredibilitet još iz vremena kada su naprasno doneli odluku da je dozvoljena krađa mandata, sećate se još tog vremena, pa onda kasnije kada su proglasili da Briselski sporazumi nisu pravni akt, pa da Ustavni sud ne može o njima da raspravlja, i na kraju, kada su odbili da raspravljaju ...

(Aleksandar Martinović: Da li je ovo tema?)

Tema je, jako je tema. Dakle, kada su odbili da raspravljaju o krađi penzija, jer je u pitanju zakon na određeno vreme. Ovo su sve najdrastičniji primeri na koje upozoravam koliko će vredeti kada se obratimo Ustavnom sudu zbog neustavnosti ovog predloga zakona. Ovim predlogom zakona, zapravo, vladajuća većina samo želi još više da instrumentalizuje, odnosno da zaokruži instrumentalizaciju pravosudnih organa u svoje svrhe.

Čuli smo ovde i primedbe da je već šest meseci određeni broj predsednika sudova u v.d. stanju i da je to jedan od razloga za donošenje ovog zakona, ali, interesantno je, trebalo bi i oni koji stavljaju primedbe da su sada

određeni predsjednici u v.d. stanju da se podsete da su u to njihovo vreme predsjednici sudova u v.d. stanju bili skoro dve godine, tako da vi, opušteno, imate još vremena da ih stignete, pošto inače radite sve potpuno na isti način.

Ovaj zakon, odnosno Predlog zakona je naišao na opštu osudu sudija, većine sudija. Pretpostavljam da ste razgovarali sa nekim sudijama, ali ne sa onima koji su spremni da služe režimu, nego sudijama koji žele da rade ovaj posao časno i pošteno i u skladu sa zakonom, i javna je tajna, dame i gospodo, da se ovaj zakon među sudijama zove „Novičin zakon“. Dakle, vrlo jasno se zna zbog koga i zbog čega se donosi ovaj zakon. Doneli ste pre dve godine „Ljiljanin zakon“, a sada donosite ovaj. To je zaista nešto što je nedopustivo za Narodnu skupštinu.

Zašto govorimo o instrumentalizaciji pravosudnih organa? Mi smo, u petak ili u četvrtak, čuli ovde u toku rasprave za slučaj našeg kolege Marijana Rističevića koga je tužio narodni poslanik zbog nečega što je izgovorio u Narodnoj skupštini, što je apsolutno nedopustivo, ali opet moram da podsetim da je i to kontinuitet. Protiv mene je tada koleginica, mislim da je bila iz Šapca, podnela krivičnu prijavu, takođe, zbog nečega, ona je bila iz Demokratske stranke, što sam izgovorila u Narodnoj skupštini. Naravno, ja se nisam ni odazvala tom tužilaštvu i tužiocu, i to je završeno odbacivanjem te prijave.

Ovo navodim kao primer da bih vas opet podsetila da i vi, gospodo, radite na isti način. Vi, koristeći sudove i tužilaštva progonite političke neistomišljenike. Imamo mi slučaj, evo, recimo, Zvezdana Ristića, predsednika našeg topličkog okružnog odbora, koji je odbornik i koji argumentovano kritikuje lokalnu vlast i za svako obraćanje u SO Kuršumlija dobija krivičnu prijavu. I niko ne reaguje, niko ne misli da to nije primereno i da to ne može da se radi.

S druge strane, mi podnesemo krivičnu prijavu zato što nam je u Žitorađi u opštinskom odboru pokraden nameštaj, kompjuteri, sve što se nalazilo u prostorijama i niko ne reaguje.

Najnoviji slučaj zloupotrebe pravosuđa koji je na delu od strane lokalne vlasti je ono što se dešava u Vladičinom Hanu, i to zaista moramo radi javnosti da iznesemo. Predrag Iskrenović, predsednik našeg opštinskog odbora u Vladičinom Hanu, čuveni i časni čovek i privrednik iz Hana, vlasnik ugostiteljskog objekta „Šajkača“, ovih dana je bio na meti najpre poreskih inspektora i raznih drugih inspektora, koji su mu potpuno neosnovano na 15 dana zatvorili lokal. Naravno, ovo je malo iskakanje iz teme, ali prosto moram da bi vam objasnila dalje šta se ovde dešavalo.

Čovek je završio u bolnici zbog pritisaka, a inače je dobitnik mnogih nagrada – nagrade za najplemenitiji podvig godine od Večernjih novosti, priznanje za humanost RTS-a 2009. godine, episkopsku gramatu SPC, poklon od MUP-a zipo upaljač, zahvalnice, više primeraka, od Vojske Srbije, vidovdansku hodočasničku zahvalnicu i izglasan je za Orden za ratne zasluge 1999. godine, koji mu nije uručen i tada zbog radikalske pripadnosti, a ima naravno još mnogo zahvalnica.

Taj čovek je predsednik, rekao, opštinskog odbora SRS i nema nameru da napusti ni stranku ni tu funkciju, ali je zato Dragan Stevanović Boske, koji dole ne može da podnese tako ozbiljnog čoveka, krenuo na njega, osim sa inspekcijama, i sa tužilaštvima, uskoro i sa sudom. Verovali ili ne, Predrag Iskrenović je na svoj privatni objekat stavio veliko platno „Doktor Vojislav Šešelj – najboljeg za predsednika“ u toku kampanje i on je zbog ovoga dobio krivičnu prijavu. Na svojoj sopstvenoj kući drži ovo platno i dobio je krivičnu prijavu. I, naravno, niko ne reaguje.

Osim toga što ćete izglasati tužioce po vašoj meri, vi još idete i sa ovim neustavnim zakonom. Znači, kad tužioci urade svoj deo posla onda treba da imate i sudije, odnosno predsednike sudova. Loše je to što radite. Znači, nekada ste i vi govorili o sudijama koji su ovde birani iz stranačkog kabineta Dušana Petrovića, vi sada to isto radite, samo to više nije kabinet Dušana Petrovića, nego nekog drugog Dušana Petrovića i nije više ta stranka, nego ova koja je sada na vlasti.

Mnogo ste ušli u sistem pravosuđa i zaveli ste veliki strah među sudije koje rade i koje žele da rade slobodno, samostalno i nezavisno svoju sudijsku posao i da vrše svoju sudijsku funkciju.

Nemojte da mislite da ćete na ovaj način i ovim zakonima koji su, ponavljam, suprotni Ustavu Republike Srbije uspeti da sve sudije dovedete pod svoju kontrolu. Istina, sada ćete opet verovatno intervenisati. Vi ste negde oko 600 sudija postavili direktno iz članova vaše stranke. I nemojte da kažete da to nije tačno, jer ste se nekada hvalili. Predsednik vaše stranke Vučić se hvalio i pokazivao ljude, rekao je – evo jedan deo, a ima ih ukupno 630 koji su postali članovi Napredne stranke. Mesec-dva dana posle toga su postali sudije, i neki od njih će sada biti predsednici sudova, neki jesu, neki su predsednici Vrhovnog kasacionog suda. Govorili smo o tome kada je i to bila tema dnevnog reda, da sve to radite u okviru Ustava. Nemojte da donosite zakone koji će vam ipak Ustavni sud jednog dana obarati.

Srećom, sada u Ustavnom sudu postoje ljudi koji imaju lični kredibilitet i verujemo da će nadvladati ovo što se do sada dešavalo u sudu koji je izgubio kredibilitet kao najvažnija ustanova. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Spomenut je predsednik SNS u negativnom kontekstu.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom.

Da, to je osnov, čuli ste, pominjanje predsednika stranke. Hajde još jednom, možda nije bilo dovoljno malopre.

Što se tiče ponovo iznetih napomena, zapažanja da je nešto sada jako loše jer će biti dodatne politizacije, pritisaka itd, po principu mehanizam biranja može da utiče ili ne može da utiče. Da li se nešto menja kada pričamo o mehanizmu biranja? Ne. Dakle, ono što je važno, u smislu ko bira, važiće i nakon što ovo usvojimo. Ništa se tu nije promenilo. Bilo je nekih koji su u

svojim amandmanima, od kojih su izgleda odustali, bar u smislu odustali od obrazloženja, što je jako dobro, malo diskutovali na temu kako se uklapa mandat Skupštine sa predloženim trajanjem mandata sudija.

Ne možete da ne primetite da nema tu uopšte smisla, nikakve logike pričati o politizaciji. Ako neko hoće da se osigura za mandat, taj ne može da ima predstavu ko će činiti većinu koja će, eventualno, možda, nemamo pojma, u teoriji, raspravljati o tome da li će on biti reizabran ili neće. Dakle, on mora da bude dobar, mora da bude stručan, on mora da uliva poverenje svima, da bi neka buduća većina u datom momentu imala poverenje i želela da ga predloži.

Potpuno je deplasirano pričati o bilo kakvim političkih pritiscima, da je u skladu sa Ustavom, naravno da jeste, i na to ne bih trošio vreme. Kad smo već kod trošenja vremena, pozvao bih i da se koncentrišemo na raspravu. Nije na mestu da se raspravlja o predlogu amandmana, a da se priča o izborima tužilaca. Ovo je amandman na jedan zakon koji se tiče ovih mehanizama izbora, odnosno reizbora sudija. Dakle, da se držimo ove priče.

Razumem da postoji dobro raspoloženje da neke stvari treba proslaviti. Čuo sam ovog vikenda da su neki politički preživeli, i na tome, sa svoje strane čestitam, al' nije to razlog da od ove sednice pravimo nešto što ona ne treba da bude. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Radeta, po amandmanu.?

(Vjerica Radeta: Zbog prvog dela obrazloženja.)

Odlično vas je protumačio.

(Vjerica Radeta: Ti to ceniš?)

Trenutno da.

(Vjerica Radeta: Svaka čast.)

Ništa u životu nikada nisam dobio.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Hvala.

Samo da kažem da ću uzeti deo vremena Poslaničke grupe.

Pre dvadesetak i više godina na Filozofskom fakultetu je bila poznata priča, ne priča nego slučaj profesora koji nikako nisu mogli biti oterani i onda je donet poseban zakon da bi oni mogli biti uklonjeni iz nastave. To je jedna čuvena grupa, neki od njih su još uvek živi, većina njih više nije živa. To je samo jedan primer, često navođen, kako nije dobro kada se zakon donosi zbog jednog čoveka ili zbog grupe ljudi. To nije dobro čak ni kada je predlog zakona dobar, sticajem okolnosti, kada je motiv parcijalan. Zakon je, kao što znamo, znaju to i kolege predlagači, već nešto što je opšte, što pretenduje na opštost.

U ovom konkretnom slučaju, nažalost, radi se i o predlogu koji je loš. Dakle, ne samo da se donosi zbog određenih ljudi, pojedinaca za koje svi znaju, ili bar većina zna u redovima pravosuđa o kome se to radi, namerno neću navoditi njihova imena, ali kažem oni koji treba da znaju, znaju. Njihove kolege znaju. Mislim da je to rđava usluga, čak i tim ljudima, od kojih su neki, koliko

čujem, vrlo dobri stručnjaci i ljudi koji su dostojni svoje sudijske i predsedničke funkcije.

Ali, samo da ne bi građani, odnosno oni koji nas gledaju, izgubili predstavu o tome o čemu se ovde radi, ovde se radi o jednoj promeni, već promenjene norme, po kojoj se ponovo vraća staro rešenje o mogućnosti reizbora predsednika sudova. Zato je, pretpostavljam, Predlog i došao od strane konkretnog kolege, a ne od, recimo, Vlade ili ministra. Siguran sam da je dobro kada poslanici predlažu zakone, dobrim delom toga ima više. Jasno je da će predlozi koji dolaze iz redova skupštinske većine imati veću šansu da prođu i da budu usvojeni.

Ne bi bilo loše da ponekad bude usvojen i po neki predlog koji dolazi od strane opozicije. Ali svejedno, u ovom konkretnom slučaju problem je u tome, ne što ga podnosi pojedinac, pojedinac je poslanik, već što je taj predlog loš, i verovatno to negde i on sam sluti.

Zašto je loš? To sam pokušao da objasnim u svom amandmanu, a odbijen sam, odnosno amandman je odbijen, uz dodatno obrazloženje da samo sudije mogu da budu birani za predsednike sudova, kao da je to uopšte sporno. Samo sam u amandmanu pokušao da skrenem pažnju na činjenicu da slična praksa, kada neko ko je prvi među jednakima, dakle, ko je samo prvi među jednakima, kada treba da obavlja tu funkciju, pa još da je obavlja u ponovljenom mandatu, onda obično trpi njegova osnovna funkcija.

Hoću da kažem da će prosto trpeti, to je neminovno, osnovna sudijska funkcija tih ljudi koji su izabrani za predsednike sudova. U jednom mandatu to još može biti prihvatljivo, ali sa dva mandata oni postaju neka vrsta menadžera. Oni postaju neka vrsta pravnih menadžera i prosto ne mogu podjednako efikasno obavljati i predsedničku i svoju osnovnu sudijsku funkciju, čak i da nema mogućnosti, a ima mogućnosti, zloupotrebe, odnosno uticaja na sudstvo preko ovog instituta predsednika sudova, jer kao što rekoh u petak, teže je kontrolisati čitavu grupu, čitav sud i sudije, a lakše je tu kontrolu vršiti kod predsednika koji dodeljuje predmete, oduzima predmete i ima u tom smislu vrlo značajnu ulogu.

Dakle, čak i da nema te mogućnosti političke instrumentalizacije, i uopšte ne ulazim u to da li bi tu instrumenta-lizaciju vršila sadašnja ili neka druga, buduća vlast, loše je i medveđa usluga je samim tim sudijama, odnosno tim ljudima za koje se pretpostavlja da su dostojni, koji obavljaju funkciju predsednika suda, i da li se na ovakav način neminovno pretvaraju u neku vrstu pravnih menadžera i udaljavaju od svoje osnovne, primarne sudijske funkcije. Zbog toga mislim i apelujem na predlagača da, prosto, povuče svoj predlog, iako verujem da on to neće učiniti.

I samo još poslednje rečenice. Obično se kaže za predloge opozicije, kada amandman glasi „briše se“, pa onda kaže dajte nešto konstruktivno, nemojte samo destruktivno, nemojte samo da brišete, mislim da bi u ovom slučaju brisanje zakona, odnosno brisanje konkretnog člana i povlačenje

zakona bila najkonstruktivnija moguća stvar koju bismo mogli ovde da uradimo svi, kao poslanici. Vrlo sam siguran da ćemo, ili nakon neke odluke Ustavnog suda ili u nekoj drugoj prilici, dakle, i sa nekom drugom većinom ili odnosom snaga u Skupštini, u slučaju da se pojavi neka druga potreba i neke druge osobe budu zainteresovane na način na koji su sada neke osobe zainteresovane i za ovaj predlog izmene Zakona, dakle, ponovo morati menjati ovaj zakon.

Da ne bismo ponovo bili u situaciji da prilagođavamo pojedincima, da se na neki način brukamo, verovatno, ne mogu to da tvrdim, ne želim da tvrdim, ali kolege me ubeđuju, da je čak i neustavno rešenje, a i da nije neustavno, ono je loše. Loše je po sudstvo, loše i po nezavisnost sudstva, a tvrdim da je loše i za same te ljude, kažem, po pretpostavci, časne, kojima se čini medveđa usluga i pada neka vrsta sumnje na njihove buduće izbore, odnosno reizbore. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Maja Videnović. Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Pre nekoliko dana smo razgovarali o 43 sporne tačke, pa o Predlogu izmena Zakona o sudijama gospodina Martinovića, šefa najveće poslaničke grupe, nije bilo prostora da se govori detaljnije. Ono što predstavljaju izmene Zakona o sudijama koje je šef Poslaničke grupe SNS predložio narodnim poslanicima zapravo predstavlja par ekselans politički stav i otvoren prostor koji oni žele da zaklone kroz ove izmene, da se politički utiče na izbor predsednika suda.

Politički napad na nezavisno sudstvo kakvo dosada nismo videli – ja ću vas podsetiti na poslednje izveštaje o anketi sudija o pritiscima i nezavisnosti gde sudije danas u Srbiji... Struka kaže da je skoro polovina sudija u Srbiji osetila na svojoj koži pritiske, navodi se u istraživanju Društva sudija Srbije. Prema anketi u kojoj je učestvovalo više od 1.000 sudija navodi se da pritiske vrše političari, ali preko predstavnika sudske vlasti i najviše preko predsednika sudova; četrdeset tri odsto sudija kaže da se radi o sistemskim pritiscima, u atmosferi opšteg pritiska na sudije i da to prevashodno dolazi od strane predsednika suda.

Dakle, sudije kažu – trpimo političke pritiske. Sudije kažu – ti politički pritisci najčešće dolaze od predsednika sudova, a šef Poslaničke grupe SNS kaže – aha, okej, onda ću ja da predložim izmene Zakona kojima ću još da pojačam tu funkciju, obrazlažući na potpuno neverovatan način da time želimo da stavimo u istu ravan sa predsednikom Vrhovnog kasacionog suda, koji je ustavna kategorija, čiji je mandat pet godina, koji nema pravo na reizbor, zapravo, vi ovim izmenama stavljate predsednike osnovnih sudova u povlašćeni položaj u odnosu na predsednika Vrhovnog kasacionog, jer, pod jedan, oni imaju mogućnost duplog mandata i, pod dva, njihov mandat u ukupnom trajanju bi mogao da bude osam godina, u odnosu na pet godina. Tako da svi vaši argumenti padaju na prvom času logike u srednjoj školi.

Neverovatno je vaše obrazloženje da će zbog neusvajanja eventualnih izmena koje ste predložili Narodnoj skupštini sudovi i sistem trpeti nekakve štetne posledice. Molim vas da kažete koje su to štetne posledice, ukoliko možda te štetne posledice nisu činjenica da će neki sudija, neki predsednik suda možda ovih dana steći uslove za starosnu penziju.

Dakle, ove izmene Zakona se donose hitno, bez javne rasprave, suprotno stavu struke, suprotno stavu sudija i predsednika sudova, suprotno Akcionom planu, suprotno našoj obavezi da usklađujemo naše zakonodavstvo sa Evropskom unijom, suprotno deklarativnoj podršci nezavisnosti sudstva. Ovo je brutalan uticaj na sudstvo.

Činjenica je da mi danas, 2017. godine, u trenutku kada bi trebalo da govorimo o zakonima koji bi trebalo da prethode izmeni Ustava, umesto da govorimo o izmenama Ustava koje se odnose na potpuno poštovanje nezavisnosti sudstva i da konačno ne bude Narodna skupština ta koja će birati sudije, predsednike sudova, nego oni sami, sudije, na način na koji oni predvide da biraju predsednike sudova, mi danas govorimo o pojačavanju funkcija predsednika sudova i pojačavanju što uticaja izvršne, što uticaja zakonodavne vlasti.

Dakle, ono što je kolega Đurišić govorio, i danas i pre nekoliko dana, mislim da ste kao predlagač, sa kojim se predsednik Vlade i Vlada složila da je po hitnom postupku, bez javne rasprave, bez elementarne logike, sa isključivom političkom namerom da se kontroliše izbor predsednika sudova i da oni postupaju na način na koji vama odgovara, dužni nekoliko pitanja. Koji to predsednici sudova odlaze u penziju ovih dana? Koji su to slučajevi koji čekaju u sudovima gde su predsednici sudova oni koji odlaze u penziju. Koji su to slučajevi i koje su to sudije zbog kojih se ovako nešto radi?

Dakle, struka kaže – relativizujte uticaj predsednika suda, a Srpska napredna stranka kaže – ne, pojačaćemo uticaj predsednika suda. Struka kaže – najveće pritiske trpimo od predsednika suda, Srpska napredna stranka kaže – to ćemo još da poboljšamo, taj uticaj.

Dužni ste građanima, dužni ste instituciji, dužni ste vladavini prava odgovore na ova pitanja.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Jedna reč na mestu, gospodine predsedavajući, i dame i gospodo narodni poslanici, i to ona reč – „neverovatno“. Koliko je bilo? Dva puta dosada. Mi pričamo ovde – ajde, pokažite gde je veza između te famozne priče o političkom uticaju, o povećanju pritiska, o povećanju uticaja na sudije i ovog predloga. U čemu se ona ogleda? Ko je birao? Ko će birati te iste ljude o kojima mi pričamo danas? Isto je. Isto je, nema tu razlike. Nema tu više slobode, moći, bilo čega za nekoga ko bi iz politike mogao da utiče na sudije. Toga nema i zato oni koji kritikuju i ne mogu da pokažu, ne mogu ni u

pola reči nekako da opišu šta se to promenilo i šta je sada drastično drugačije. Mogu samo da ponavljaju – pritisak, pritisak, pritisak, a da ga objasne ne mogu.

Velika je šteta kada neko pominje prvi čas logike u srednjoj školi što je, izgleda, baš taj čas propustio. Gde baš da propusti taj čas nije mi jasno, ali četiri je manje od pet. Ako je nešto trajalo pet godina, a predlaže se da traje četiri u osnovnom trajanju, kako onda to može da bude povlašćeni položaj sada u odnosu na prethodno stanje? Kako je to povlašćeno? Je l' kraći? Jeste. Je l' reizbor obavezan? Pa nije. Reizbora može biti, a i ne mora biti. Da l' će biti zavisi od tog konkretnog lica o kome je reč, a zavisi i od onih koji treba da odluče hoće li biti reizabrano ili neće. Ko će biti ti ljudi zavisi od trenutnog odnosa snaga, od onoga ko formira neku većinu u nekoj skupštini, sve ono što predviđa neki red i institucije, a ne ono što neko samo zamišlja.

„Neverovatno“ još jednom – zbog čega? Zato što neko ovde uporno pita – koje je ime i prezime lica za koje se ovo pravi i neko ovde uporno kritikuje politički uticaj i taj neko dođe iz redova onih koji su, a reč je o jednoj čuvenoj žutoj stranci, bez stida i srama potpisivali i overili pečatom svog opštinskog odbora 2009. godine predloge i karakteristike sudija. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme, kolega Orliću.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Ja ću koristiti vreme ovlašćenog predstavnika poslaničke grupe.

Članom 1. Predloga zakona menja se stav 1. člana 72. U originalu on glasi – „Predsednik suda bira se na pet godina i ne može biti ponovo izabran.“ Znači, bira i ne može biti ponovo izabran. Predlagač traži da se to izbriše i novi stav 1. da glasi: „Predsednik suda bira se na četiri godine i može biti još jednom izabran za predsednika istog suda.“

Mi smo tražili amandmanom da se ovaj član Predloga zakona briše. Naveli smo u obrazloženju razloge zbog kojih smatramo da ovo nije u skladu sa Ustavom Republike Srbije. Odmah da lociramo koji deo nije u skladu sa Ustavom Republike Srbije.

Da podsetim, članom 99. Ustava Republike Srbije propisano je da Narodna skupština bira predsednika Vrhovnog kasacionog suda, predsednike sudova, pa ću sada da preskočim ovo što se nabraja, u skladu sa Ustavom. To znači da je izbor uvek u skladu sa Ustavom. Ne mora da bude u skladu sa zakonom, nego mora da bude u skladu sa Ustavom.

Ako pogledamo ostale odredbe Ustava Republike Srbije, to je od člana 142. pa sve do 152. gde je propisano šta je sudska vlast, namerno ne prelazim na Visoki savet sudstva, jer je to već organ, to već nije sudska vlast, tu nema neke sudijske funkcije, onda u ovih nekoliko članova moram da kažem da reč – mandat ne postoji, apsolutno ne postoji i da je u pogledu trajanja perioda u kome može da se vrši neka dužnost predsednika jedino ona iz člana 144. stav 2. koji kaže: „Predsednik Vrhovnog kasacionog suda bira se na period od pet godina i ne može biti ponovo biran.“

To slično postoji i kod predsednika svih sudova. To se sada menja i ja moram da kažem da to što se menja više nije pet nego četiri i nije suprotno Ustavu Republike Srbije, jer ko može više može i manje, ali ovo – da se može još jednom izabrati za dužnost predsednika istog suda, to ne odgovara onome što se naziva duh Ustava Republike Srbije.

Ustav Republike Srbije ne podrazumeva, ne predviđa i ne dozvoljava pojam reizbornosti. Znači, sudijska funkcija je stalna, ona prestaje Ustavom i zakonom propisanim slučajevima. Jedan od tih slučajeva jeste i radni vek. To je 65 godina starosti. Ako je onaj ko vrši sudijsku funkciju napunio, navršio, kako se to kaže, 65 godina starosti, nema mogućnosti za produženje obavljanja sudijske funkcije, jer stoji – po sili zakona mu prestaje sudijska funkcija.

Samo da vas podsetim, mi na ovoj sednici Narodne skupštine imamo dve tačke dnevnog reda gde je naš odbor napravio grešku. Kod jednog sudije je predložena odluka da mu je prestao mandat 17. januara 2017. godine, a mi smo u maju mesecu, a kod drugog predsednika suda predlažu da mu prestane mandat 27. jula, kada navršava 65 godina života.

Znači, sa 65 godina života ne može da obavlja sudijsku funkciju. Niko. Niko ne može da obavlja sudijsku funkciju jer se kaže da mu ona prestaje po sili zakona. Kada se kaže da prestaje po sili zakona svaka naša odluka jeste deklaratorna, nije konstitutivna. O tome se radi.

Ustav ne predviđa reizbornost predsednika suda, ne predviđa reizbornost kod predsednika Vrhovnog kasacionog suda, što podrazumeva da ne može nijedan predsednik suda ponovo u Narodnoj skupštini da bude biran za predsednika istog suda. Ne može da bude biran i to jasno stoji u Ustavu Republike Srbije. Tako treba da se tumači. Ovde se to nije tako protumačilo, već se pošlo od pretpostavke da funkcija, a ispravnije je da se kaže – dužnost predsednika suda izlazi izvan okvira stalne sudijske funkcije. To je pogrešno.

Ne može predsednik suda da bude neko ko ne poseduje sudijsku funkciju. A mi ćemo ovde imati situaciju, ako se ide na dva puta po četiri godine, da neko i kada navršši 65 godina života po osnovu funkcije predsednika suda ima i stalnu sudijsku funkciju, a to Ustav zabranjuje. U tome se ogleda duboka neustavnost ovog kompletnog predloga zakona i ova tri vrlo važna člana koja ukazuju na to.

Ja se nadam da i u našem pravosuđu postoji volja, zašto bi neko kao predsednik suda u dva mandata imao za 30-50% veću platu a ne obavlja sudijsku funkciju nego poslove rukovođenja i poslovanja u nekom sudu. Vi znate da predsednici sudova imaju uvećanu platu u zavisnosti od toga koliko sud ima sudija, pa ide to od 30% pa nagore.

To Ustav ne omogućava, ne dozvoljava i stalna sudijska funkcija je primarna, a funkcija ili dužnost, to bi bilo ispravnije, predsednika suda je, mora se reći, neki izuzetak, i pošto je to izuzetak, on mora da deli sudbinu koja je propisana i za predsednika Vrhovnog kasacionog suda.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Mi smo predložili brisanje člana 1. ovog predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona, zato što smatramo da bi, ukoliko bi se usvojio ovaj današnji zakon, to dovelo do uticaja na smanjenje nezavisnosti i samostalnosti sudstva, iako, naravno, te nezavisnosti i samostalnosti ni danas nema, ali svakako da bi s jednim ovakvim zakonom ona bila dodatno narušena.

Sam razlog za donošenje jednog ovakvog zakona, ponavljam, ostaje nejasan i pozivanje na Ustav i na potrebu da se napravi razlika između predsednika Vrhovnog kasacionog suda i predsednika ostalih sudova čini mi se da neme nikakve logike, zato što bih voleo da čujem kakva je razlika između poslova sudske uprave u Vrhovnom kasacionom sudu i poslova sudske uprave u ostalim sudovima. Niti je Vrhovni kasacioni sud neki sud posebne nadležnosti, već je on najviša instanca i sud najvišeg ranga u Republici Srbiji, ali nije sud posebne nadležnosti u odnosu na ostale sudove, tako da, zaista, predlagač očigledno nije znao na koji drugi način da obrazloži potrebu za donošenjem ovakve odredbe te je pribegao nekom pravnom mehanizmu koji bi pokušao da stvori privid.

Zašto je loše smanjiti trajanje mandata? Upravo zato što se onda kroz trajanje mandata od četiri godine vezuje za trajanje mandata rada Narodne skupštine. Ponavljam, mislim da u Srbiji sigurno nema nezavisnosti i samostalnosti ni sudstva ni sudija i krivicu za to ne snose samo političke stranke, vladajuća većina, već i same sudije, koje bi morale da prestanu da misle da su isključivo oni žrtve, već da shvate da i oni čine taj pravosudni sistem.

Jer, ako 44% njih u anonimnoj anketi prizna da su donosili odluke pod političkim pritiskom ili pritiskom neke druge vrste, gde su oni koji to nisu priznali u anonimnoj anketi? Gde su oni koji su, recimo, doneli suprotno zakonu neku odluku zbog korupcije ili zbog nekih ličnih veza? Taj procenat je onda drastično veći od 44%. Mi imamo jedan veliki problem u državi, da nam preko 50% sudija priznaje da ne donosi odluke i ne postupa u skladu sa zakonom, već na neki drugi način, i tu treba svi da se zapitamo. Ponavljam, da i njihove kolege koje rade savesno imaju jednu obavezu da prijave učinioce krivičnih dela i da su, ako znaju da njihove kolege tako postupaju, dužni da reaguju, jer sami ako čute čine krivično delo. To je slika srpskog pravosuđa.

Malopre je jedan kolega iz vladajuće većine rekao jednu vrlo važnu stvar, koju treba iseći i uvek držati u arhivi kada vladajuća većina odgovara poslanicima opozicije, a to je – stanje u pravosuđu i izbor ljudi zavisiće od većine u Skupštini i većina u Skupštini odgovara za stanje u pravosuđu. To poštujem i to pozdravljam.

Stanje u pravosuđu je loše dugi niz godina. Krive su neke prethodne vlasti, ali sada za stanje u pravosuđu snosi odgovornost aktuelna vlast. I aktuelna vlast je dužna da rešava ove probleme, a ona to ne čini. Smanjenjem mandata vi, prosto, još više vezujete ruke predsednicima sudova i vezujete ih za

sopstvene stranke, a videli smo da politički uticaj na pravosuđe, na rad sudija i na postupanje sudija, najčešće ide upravo preko predsednika sudova.

Mogao bih da se saglasim da ovde većina narodnih poslanika, pa čak i ti poslanici koji komentarišu i brane ovaj zakonski predlog vrlo verovatno ne utiču na rad pravosuđa. Taj uticaj se vrši iz drugih centara moći, koji su manje ili više vezani za političke stranke i koji pretrajavaju i sele se iz jedne vlasti u drugu vlast; nekada su bili u jednoj vlasti, pa su se sad nešto priključili drugoj vlasti preko određenih pojedinaca, sutra će hteti da priđu i trećoj vlasti. Ja se nadam da u budućnosti Srbiju čeka neka odgovorna vlast, koja će shvatiti da prosto ne može da bude pametnija od prethodnika tako što će misliti da će nadmudriti tu političku hidru i mafiju, hobotnicu koja razjeda ovu državu već 15, 16, evo 17 godina, već će prekinuti sa tom praksom.

I, gospodine, odgovor na vaše pitanje, možda zvanični organi vaše stranke ne utiču na rad pravosuđa, ali svakako ljudi kao što su Nikola Petrović, kao što su Nenad Kovač, kao što su Aleksandar Đorđević, kao što...

PRESEDAVAJUĆI: Isključen vam je mikrofon.

Kolega Nogo, to što vi sumnjate, to je vaš problem. Možete da izađete iz ove sale i svoje sumnje – nemojte da vičete – iznesete na konferenciji za štampu. Ako su istinite, dokazaćete tako što vas niko neće tužiti, ako su neistinite, dokazujte na sudu da su istinite, a nemojte ovde u skupštini da zloupotrebljavate pravo, da prozivate ljude koji nisu ovde, koji ne mogu da vam odgovore i da se zaklanjate iza poslaničkog imuniteta.

Nastavite.

SRĐAN NOGO: Gospodine Arsiću, to sam iznosio na konferencijama za štampu i u Narodnoj skupštini, a i u emisijama na gostovanjima na televiziji, putem interneta, tako da se mi ne krijemo iza imuniteta narodnih poslanika, već uporno tvrdimo dva meseca i ponavljamo iste ove navode i iste ove tvrdnje.

Ovde sam vodio više puta polemiku sa kolegama iz SNS upravo im dokazujući i iznoseći konkretne materijalne dokaze za sve ovo što čine. Ali, evo, hajde da se manem uticaja politike na pravosuđe. I ljudi iz samog pravosuđa pretrajavaju iz mandata u mandat. Da li je javna tajna da imate sudije koje imaju članske karte, ranije SPS, pa onda DS, pa sada SNS?

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, o predsednicima sudova, članu 1. Tražili ste brisanje.

SRĐAN NOGO: Tako je. Predsednici svih sudova u Republici Srbiji ili velike većine imaju člansku kartu SNS. Je li to o njima?

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Uveren da će da bude najkraća danas...

(Nemanja Šarović: Nema osnova za repliku.)

PRESEDAVAJUĆI: Izvinite, kolega Orliću.

Gospodine Šaroviću, nemojte da se pravite da ne znate. Upravo je kolega Nogo rekao da su većina predsednika sudova članovi Srpske napredne stranke. To nije osnov za repliku?

Zašto prekidate? Šta hoćete sad?

Nastavite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Dakle, ajde još jednom, u uverenju da će da bude verovatno najkraća danas, primitivno i sirovo i taman onoliko i pametno i sadržajno koliko je bilo ama baš svaki put kad se čulo, bilo na tim konferencijama za štampu, TV emisijama ili ovde. I ne može, apsolutno je nemoguće da to bude išta ozbiljnije ako znamo da mu je izvor jedna novina tipa „Tabloid“ i ako znamo da se odnosi na stvari koje su direktno na teret onih koji su proizveli, napravili, finansijama i propagandnim materijalom opremili poslaničku grupu koja te stvari ovde priča i koja uopšte ne ulazi u to koliko su samo prazne i besmislene, koja priča o ljudima koji su već odgovarali pred sistemom i pred ovom državom, koja pokušava danas da to predstavi kao aktuelnu temu a to je toliko bajato da ga se više niko i ne seća i nema baš nikakve veze sa današnjim trenutkom. Samo par godina kasne u otkrivanju toga što su navodno otkrili pa su napravili neku svoju aferu.

Dakle, nit sadržaja, nit poente čemu služi? Da neko ovde bude glasan, da upire prstom. Ja to mogu da shvatim isključivo kao posledicu nervoze i ja to ljudski mogu da razumem. Ne mogu da prihvatim da neko takvo ponašanje unosi ovde, mada, od koga je – dobro je. Bitno je da nikoga ne tuku, naročito ako nije reč o ženama. Ali ne mogu da opravdam to čak i kada je posledica nervoze. Da mene neko optužuje da sam crkveni novac proneverio, ja bih se, siguran sam, veoma loše osećao i tu nervozu bih, na neki način, pokazivao. Al' čak i tada bih se uzdržao da to uradim ovako sirovo i primitivno kako to rade oni koji to već rade. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, vi ste prekršili član 104. Poslovnika o radu Narodne skupštine i prekršili ste član 27. i kršite ga uporno. Ja sam se, i pre nego što ste poslednji put gospodinu Orliću dali pravo na repliku, razmišljao da se javim i da vas upozorim da ne kršite dalje Poslovnik, jer ste praktično nakon svakog poslanika iz opozicije davali pravo, koje nije imao, poslaniku Orliću za navodnu repliku. Nije dovoljno da neko pomene vlast ili da neko pomene Srpsku naprednu stranku da bi bilo pravo na repliku.

Prethodni govornik je rekao kako većina sudija ili veliki broj sudija ima članske karte Srpske napredne stranke. Vi to ne možete tumačiti uvredljivim. Biti sudija nije uvredljivo. Ili mislite da je uvredljivo imati člansku kartu Srpske napredne stranke? Koje od toga?

Drugo stvar, vi ste se sami hvalili, kad kažem vi, govorim o Srpskoj naprednoj stranci, vi možda još uvek tada niste bili član te stranke nego Srpske

radikalne stranke, kako su sudije koje je neustavno razrešila Demokratska stranka sve pohrlile i učlanile se u Srpsku naprednu stranku. Vi ste se time hvalili. Ne znam šta je onda problem? I ne možete vi biti taj koji će odlučivati u skladu sa Poslovnikom šta je u izlaganju poslanika istina a šta nije. Neko ima pravo i da lupeta. Možda je to bilo i lupetanje, ali vi nemate pravo da kažete – to nije istina, izađite sa sednice Narodne skupštine i držite konferenciju za štampu.

Narodne poslanike je upravo ovde poslao narod, da im se obraćaju. Svako može držati konferenciju za štampu, a samo narodni poslanici mogu dobiti reč ovde i obratiti se građanima. To je razlika. I vi nastavljate da omalovažavate ne samo poslanike opozicije, nego čitavu Narodnu skupštinu.

PRESEDAVAJUĆI: Dva minuta.

Hoćete li od početka ili od kraja?

Kada su počela da se spominju imena, morao sam da poštujem član 106. u stavu 1. Poslovnika o radu, koji kaže: „Govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.“

NEMANJA ŠAROVIĆ: I upravo je to tačka dnevnog reda i obrazlagao je tu tačku na način na koji on smatra da je u redu.

PRESEDAVAJUĆI: To je vaš stav, moj stav nije.

Što se tiče člana 107, „govornik je na sednici Narodne skupštine dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine“, ne znam u kom delu sam ga prekršio.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ja se nisam ni pozvao na to. Niste pratili. Ja sam rekao član 104. i član 27.

PRESEDAVAJUĆI: Član 104: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe, navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku. Ako se uvredljivi izrazi odnose na poslaničku grupu, odnosno političku stranku čiji narodni poslanici pripadaju toj poslaničkoj grupi, u ime poslaničke grupe, pravo na repliku ima predsednik poslaničke grupe“.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Jeste, ali šta je uvredljivo bilo? To što su članovi Srpske napredne stranke ili to što su sudije? Šta je tu uvredljivo? Objasnite šta je tu uvredljivo.

PRESEDAVAJUĆI: Zato što to nije istina.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Molim?

PRESEDAVAJUĆI: Zato što to nije istina.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ko ste vi da tvrdite da li je istina? Pa vi ste predsedavajući, vi dajete reč, vi niste tu neko ko određuje šta je istina a šta nije.

PRESEDAVAJUĆI: Dobro, evo, recimo da ste vi u pravu.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ja sam apsolutno u pravu i vi ste znali 20 godina da sam u pravu.

PRESEDAVAJUĆI: 'Oćete li da me pustite da završim?

Recimo da ste vi u pravu a da ja nisam u pravu, ali kolega Orlić ima pravo da kaže da li je kolega Nogo u pravu ili nije.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Nema. Nogo ima pravo da lupeta, to je njegovo pravo, a ko vama daje za pravo da tumačite šta je istina a šta nije?

PRESEDAVAJUĆI: Vi biste hteli da opozicija, odnosno narodni poslanici...

NEMANJA ŠAROVIĆ: Može da progovori...

PRESEDAVAJUĆI: ... Koji ne podržavaju Vladu mogu da rade šta god hoće i govore šta god hoće, a niko od poslanika koji podržava Vladu ne sme da im odgovori.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ne mogu da govore šta hoće, ali u okviru svog vremena mogu da iznose svoje mišljenje i svoje kritike.

PRESEDAVAJUĆI: Ali zato i kolega poslanik ima pravo na repliku.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Nema, nije pomenut, nije rečeno ništa uvredljivo.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, po tom istom članu 104, to procenjuje predsedavajući.

(Aleksandar Martinović: Ti procenjuješ to po Poslovniku.)

U članu 104. se kaže: „O korišćenju iz prava st. 1. i 2. ovog člana odlučuje predsedavajući Narodne skupštine“.

Tražite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika i izjasniće se.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja tražim da se o ovoj povredi glasa, odmah da znate.

Član 103, član 105, član 108. i član 109. Gospodine predsedavajući, član 103. je osnov, i član 105, a sve je vezano za član 108. i član 109, i tako dalje.

Kolega Krasiću, hvala na sufliranju.

Stav 8. Prethodni govornik koji je reklamirao Poslovnik je to iskoristio kao repliku i, u skladu sa članom 103, gospodine predsedavajući, ja shvatam da ste vi nekada bili u istoj partiji i da ste malo bolećivi, ali da primenite Poslovnik i da oduzmete ona dva minuta od vremena poslaničke grupe zato što je to bila zloupotreba reklamacije Poslovnika u cilju davanja replike.

Član 105. kaže: „Niko ne može da govori na sednici Narodne skupštine pre nego što zatraži i dobije reč od predsednika Narodne skupštine“. Po završetku reklamiranja povrede Poslovnika, prethodni kolega, Šarović, više puta je uzimao reč sa mesta, iako je njegovo izlaganje po povredi Poslovnika bilo završeno. To znači da je on uzeo reč bez vaše dozvole pa shodno tome, a kolega Šarović voli te opomene, ali ja ne insistiram na tome baš zato što bi on to voleo, a vi nemojte to da dopustite, vi biste morali da primenite meru iz člana 108. i člana 109, jer je reč uzeta bez vaše dozvole nekoliko puta pa je pretila opasnost da se

ovo pretvori u neki dijalog između vas dvojice koji nije Poslovníkom regulisan. S tim u vezi ja tražim da se o ovome glasa, jer ja mislim da ste vi povredili Poslovník, ali ne insistiram da izreknete onu meru iz člana 108. i člana 109. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koliko sam razumeo, pošto ne tražite da se Narodna skupština izjasni u Danu za glasanje, nisam ni dužan da vam dam odgovor na reklamiranje Poslovníka.

Nastavljamo dalje po amandmanima.

(Srđan Nogo: Replika.)

Kolega Nogo, nemate pravo na repliku.

(Srđan Nogo: Povreda Poslovníka.)

Dobro, izvolite. Povreda Poslovníka.

SRĐAN NOGO: Gospodine predsedavajući, kršite Poslovník, i to više članova.

Najpre ću se pozvati na član koji nije pomenut, a to je član 107, ali i član 103. i član 104.

Gospodine predsedavajući, član 107. kaže: „Govornik na sednici Narodne skupštine je dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine. Na sednici Narodne skupštine nije dozvoljeno neposredno obraćanje narodnog poslanika drugome narodnom poslaniku, korišćenje uvredljivih izraza...”

Gospodin Orlić, odgovarajući i replicirajući na moje izlaganje, direktno se meni obraćao i koristio uvredljive izraze – sirovo obraćanje, glupo, i tako dalje. Znači, koristio je izuzetno loše i uvredljive kvalifikacije i komentarisao je moje izlaganje. Tako da i te kako imam pravo da odgovorim po članu 104. Poslovníka, koji mi daje to pravo, ukoliko sam pogrešno protumačen ili ukoliko sam pominjan u negativnim kontekstu. Takođe, u negativnom kontekstu je pominjana cela moja poslanička grupa.

Ja vas molim, dozvolite mi dva minuta, na koja imam pravo prema ovom poslovníku. Vi imate pravo da primenjujete Poslovník, a ne da ga kršite, gospodine predsedavajući, i ovde uskraćujete pravo na repliku.

Nije nikakav problem da gospodin Orlić odgovori na moje konstatacije i na moje tvrdnje koje sam ja iznosio i da iznese neke svoje odgovore. Ali on iznosi odgovore i iznosi uvredljive kvalifikacije. Ja mislim da ste vi bili dužni da ga upozorite. Mogao je da kaže da je neistina to što ja govorim, a ne da kaže da je primitivno. Ja nisam primitivan čovek, niti koristim primitivne reči u izražavanju.

Moram da vam ukažem na to da sledeći put malo primenjujete taj poslovník i da imate iste aršine. Ne morate da nas tretirate jednako, jer ipak ste vi vladajuća većina, ali, zadržite bar neki minimum pristojnosti da bi ovaj parlament ličio na nešto. Time kako se vi ponašate i kako tretirate poslanike opozicije, mi nemamo onda nikakva prava. Šta treba da radimo? Da nas vređaju na svaki način? Da nam ne dozvoljavate da govorimo?

Ja vas molim da mi dozvolite moja dva minuta da odgovorim gospodinu Orliću.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, ja ne znam zašto ste se vi prepoznali u Orličevom izlaganju.

(Srđan Nogo: Direktno mi se obraćao. Da li se vi šalite sa mnom? Ovo je čist bezobrazluk.)

Nije se direktno obraćao, nije vam spomenuo ime, nije ni poslaničku grupu. Nije ništa. Ne, ne.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović. Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, kada je u pitanju brisanje ovog člana, predložili smo ga iz prostog razloga što nikome ne može da bude jasno da zaista neko smatra da može pravde da bude u Srbiji koju pokušava da uspostavi Aleksandar Martinović.

I kakav je način i kome se to žuri da zakon stupa na snagu dan posle usvajanja? I koga će to ti predsednici sudova, kao što su rekli u anketi gospoda sudije i gospođe sudijke, dakle koga će to predsednici sudova u narednom periodu da opominju i na koga će da vrše pritisak ako je to danas praksa, ako znamo da danas oni imaju mnogo veća ovlašćenja i ako znamo da partijski kadrovi Aleksandra Martinovića dozvoljavaju ne samo da se krši Ustav, ne samo da se krše zakoni nego, ukoliko neko bude poslušan na toj funkciji, njemu će moći da se obnovi mandat? Je li to nezavisno sudstvo? Da li je to nešto što predstavlja pritisak na nezavisno sudstvo ili je to poštovanje Ustava i zakona, gde sudstvo mora da bude nezavisno?

Da li zaista neko misli da će na ovaj način zaštititi sve one koji su poslednjih pet godina radili tako da su se ogrešili o zakon? U pet godina, da li neko misli da će za ovih pet godina oni predsednici opština i oni gradonačelnici koji su se ogrešili o zakon na ovaj način biti zaštićeni? Da li neko misli da će bilo koji ministar za ovih pet godina biti aboliran od odgovornosti, ma iz koje stranke dolazio? Da li neko misli da će bilo koji direktor javnog preduzeća koji je besomučno pljačkao pet godina Srbiju na ovaj način biti zaštićen? Mislim da neće. Mislim da je to vaša velika zabluda.

I znam da vam se žuri, gospodine Martinoviću, i znam da vam je sve to smešno, ali neće vam biti smešno zato što...

PRESEDAVAJUĆI: Bez direktnog obraćanja, kolega Balša.

Molim vas, evo tri minuta, tj. dva i po minuta pričate šta ste hteli, sad pričajte o amandmanu.

BALŠA BOŽOVIĆ: U pet godina se krše zakoni i takva je situacija danas, gospodine Arsiću. Od sutra će se Ustav poštovati. Sutra će se poštovati zakoni i, ovo što se radilo danas, za to će neko odgovarati već sutra. I ničija nije gorela do zore, pa neće goreti ni vaša. Nećete na ovaj način moći da upravljate Srbijom, niti da delite pravdu, niti sa tog vašeg mesta na kojem sedite, niti neki

predsednici sudova koje pokušavate da postavite ili ohrabrite da nastave da krše zakon i Ustav i da se ponašaju samo u skladu sa interesima partije na vlasti.

Ne može pravda da postoji u Srbiji tako što će je uspostaviti Srpska napredna stranka po njenim aršinima. Pravda mora da postoji za sve ili je nema. Danas je u Srbiji nema. Danas u Srbiji najviše odgovaraju i pate po zakonu oni koji imaju najmanje, koji se o zakon nisu ogrešili, koji uglavnom nemaju da plate neke svoje račune. Danas u Srbiji pate oni koji pošteno i časno rade svoj posao...

PRESEDAVAJUĆI: Hajde sada o predsednicima sudova, molim vas.

BALŠA BOŽOVIĆ: Pa predsednici sudova su tema.

PRESEDAVAJUĆI: Kakve to ima veze sa računima?

BALŠA BOŽOVIĆ: Pa predsednici sudova su tema. Zato što danas oni koji časno i pošteno rade svoj posao, kao vojnici, kao policajci, kojima na primer jedan vaš partijski kolega pokušava da namesti krivičnu prijavu i da podigne krivičnu prijavu od strane tužilaštva, sutra će da dođe neki predsednik nekog suda i da utiče na ishod tog suđenja. U pitanju je Dalibor Karanović, kao što vi vrlo dobro znate, iz Bačke Palanke. I onda govorimo o nezavisnom sudstvu?! Onda govorimo o tužilaštvu na koje vi nemate uticaj?!

Ako same sudije kažu da su predsednici sudova ti preko kojih se vrši pritisak, onda ste morali da omogućite malo širu i bolju debatu i da ovde pozovete ministre, odnosno ministarku sa saradnicima da raspravljamo o toj temi, a ne da mimo Ustava dozvoljavate da se nekome produži mandat samo ako je radio u korist onog ko ga je postavio. Pa ko će da određuje o tome? Ko će da određuje da li će neko da se bira na četiri godine a onda da mu se obnovi mandat na četiri godine? Ko, Aleksandar Martinović? I zaista mislite da je to pravda u Srbiji? To je smešno.

Hoću da vam kažem da slobodno možete da kažete gospodinu Martinoviću da pozdravi sve ministre Vlade Republike Srbije, direktore javnih preduzeća, predsednike opština i gradonačelnike koji su se za ovih pet godina ogrešili o zakon. Nikome neće pomoći ova mera osnaživanja predsednika sudova koji će moći da utiču na sudske procese. Nikome, nijednom od njih. Hoću da vam kažem da ćete u nekom narednom periodu, koji će biti veoma brz, na vašu veliku žalost, osetiti na svojoj koži šta znači poštovanje zakona i Ustava Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Arsiću, javio sam se kao predlagač zakona, pa nadam se da mogu da kažem i ja neku reč vezano za amandmane koji su podneti na član 1. Predloga zakona. Ili ste mi dali reč po osnovu replike?

PRESEDAVAJUĆI: Po osnovu replike, zato što je vaše ime dva puta spominjano.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dobro, onda ću samo kratko.

Pozdraviću ja, gospodine Božoviću, ministre u Vladi Republike Srbije čim se vrate iz Kine. Zna, trenutno obavljaju jedan veoma važan posao za Republiku Srbiju, imaju preča posla nego da slušaju vas. Razgovaraju sa najvišim zvaničnicima Republike Kine, razgovaraju sa Putinom, razgovaraju sa najvažnijim svetskim državicima i zvaničnicima, ugovaraju važne poslove za Republiku Srbiju, ugovaraju nove železničke pruge, Beograd–Budimpešta, ugovaraju izgradnju Fruškogorskog koridora, ugovaraju izgradnju puta koji će da spoji Srbiju sa Jadranski morem, ugovaraju sve ono što vi niste uspeli da ugovorite, da realizujete u 12 godina vaše vladavine. Sve ću da ih pozdravim.

Pozdraviću i predsednika Vlade koji je imao sastanke, da vas podsetim, i sa Vladimirom Putinom, sa Erdoganom, i sa zvaničnicima Republike Kine, jedne od najvećih svetskih sila. Pozdraviću i Zoranu Mihajlović, koja potpisuje važne ugovore vezano za našu saobraćajnu i putnu infrastrukturu. Pozdraviću i Mladena Šarčevića, koji je sa kineskim kolegom potpisao ugovor koji će da unapredi sistem našeg obrazovanja u Republici Srbiji. Pozdraviću i gospodina Branislava Nedimovića, koji ugovora izvoz ogromnih količina mesa u Republiku Kinu. Dakle, pozdraviću ja sve te ljude, samo vas molim, gospodine Božoviću, da sačekate da se ljudi vrate sa službenog puta, da nam donesu dobre vesti ...

PRESEDAVAJUĆI: Privodite kraju, gospodine Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: I čim se vrate, ja ću da ih pozdravim.

PRESEDAVAJUĆI: Polako, prvo da vidimo po Poslovniku.

Reč ima Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, želim da ukažem na povredu Poslovnika. Član 107. glasi: „Govornik na sednici Narodne skupštine je dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine.“

U čemu je dostojanstveno Narodne skupštine prekršeno u izlaganju prethodnog govornika? Pre svega, dostojanstvo Narodne skupštine prekršeno je time što ministri nisu prisutni na današnjoj raspravi, ali još više je prekršeno time što je gospodin Martinović rekao da ministri imaju preča posla nego da slušaju narodne poslanike u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Pa to je najveća uvreda za dostojanstvo Narodne skupštine.

Ja moram, gospodine predsedavajući, da vas podsetim da je Vlada Republike Srbije, rekao bih, po rangi ispod Narodne skupštine Republike Srbije, jer nije Vlada Republike Srbije izabrala Narodnu skupštinu, već je Narodna skupština izabrala Vladu i ministri su dužni da podnose izveštaje o svome radu Narodnoj skupštini, a to ne čine, i da prisustvuju našim sednicama i da odgovaraju na naša pitanja.

Danas nemamo nijednog ministra na ovoj raspravi i još to nije dovoljno, i nije to dovoljna bruka i sramota aktuelne Vlade Republike Srbije, i nije to dovoljna slika gaženja dostojanstva Narodne skupštine Republike Srbije nego vi, na tome vam prosto zameram, mislim da ste morali da reagujete i

upozorite prethodnog govornika da ne sme da vređa dostojanstvo Narodne skupštine time što tvrdi, i to je zaista skandal, da ministri mogu da imaju preča posla nego da slušaju narodne poslanike. Pa narodni poslanici su ih izabrali, mogu i da ih smene. Naravno, da moraju da slušaju narodne poslanike. Ako ne mogu svi da budu prisutni, može valjda jedan ovlašćeni predstavnik Vlade da bude prisutan na ovoj raspravi. Ne može nijedan. Znači, to je nastavak gaženja dostojanstva Narodne skupštine i vi morate da reagujete u toj situaciji.

PRESEDAVAJUĆI: Sve što ste rekli, kolega Obradoviću, imalo bi smisla samo pod jednim uslovom: ovo je poslanički zakon, predlaže ga poslanik i ne vidim šta ima koji ministar da se meša u naš poslanički posao. Očekujete da oni učestvuju u debati o zakonu koji smo mi predložili i mi o njemu vodimo debatu i glasamo. Pa to što hoćete da uradite je ponižavanje dostojanstva Narodne skupštine. Baš to, da se izvršna vlast meša u isključivo naš posao kada nije predlagač.

Da li ste zadovoljni odgovorom ili želite da se u danu za glasanje izjasni Narodna skupština?

(Boško Obradović: Naravno.)

Dobro, izjasnićemo se.

Reč ima Saša Radulović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Član 106. Poslovnika – govornik ima pravo da govori samo o tački dnevnog reda. Kakve veze ima Kina, Fruška gora i sve ove stvari koje je kazao poslanik? Ovo nije bila replika.

I ja bih vas zamolio da kažete poslanicima vladajuće koalicije da ne dobacuju.

Znači, tačka dnevnog reda nije ni Kina, ni poseta Kini, nije ni Fruška gora, nije nijedna od stvari o kojima je govorio poslanik Martinović. Slažem se sa poslanikom Orlićem koji je malopre kazao da ovde treba govoriti o tački dnevnog reda, pa onda ukazao na opoziciju kako ne poštuje to i govori, ne znam, o jednoj, drugoj ili trećoj stvari. Međutim, vladajuća koalicija nastavlja da radi te iste stvari. Pa, pokažite primerom. Ako želite da se poštuje Poslovnik, pokažite primerom da se Poslovnik i poštuje ili dozvolite svima da govore mimo tačke dnevnog reda.

Takođe, i za vas da kažem, da dajete replike samo poslanicima vladajuće koalicije, da uskraćujete replike poslanicima opozicije, da poslanik Orlić kaže za poslanika Noga da je primitivan, da govori primitivno, sirovo. Pa to je direktna uvreda. Da pustite poslanika Rističevića da kaže Saša „Kradulović“ ili „Rasulović“ i da kažete ja tu ništa ne vidim uvredljivo a da na pominjanje SNS-a dajete reč, to je selektivnost. Građani jako dobro znaju, na svojoj koži osećaju bahatost, samovolju i selektivnost.

Nemojte to da radite. Znači, ako dajete replike, dajte replike svima. Ako ne dajete replike, nemojte da ih dajete. Ako ćemo da govorimo svi o tački dnevnog reda, ja se sa tim slažem, onda to svi treba da radimo, a ne da puštate

poslanike vladajuće koalicije da rade šta hoće a opoziciji ne date ni da govori. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po pitanju kolege Marijana Rističevića, jeste li vi Saša „Kradulović“? Jeste li vi Saša „Kradulović“?

(Saša Radulović: Zar vas nije sramota da to govorite?)

Ne, ja vas to pitam zato što ste vi rekli da hoćete repliku zato što to kaže. A da vam dam repliku vi biste rekli da sam isti kao Marijan Rističević.

(Saša Radulović: Iskoristiću ovo vaše pravilo. Hvala vam.)

Što se tiče člana 106. Poslovnika, kolega Aleksandar Martinović je imao pravo na repliku na spominjanje imena dva puta.

(Saša Radulović: On se javio kao predlagač zakona.)

Gospodine Raduloviću, ajde da pogledamo stenograme. Kada je gospodin Martinović mene pitao da li sam dobio...

(Saša Radulović: Molim vas, pročitajte stenogram.)

Ne, nego vi čitajte stenogram. Nemojte da me prekidate.

Kolega Martinović me je pitao da li je dobio reč kao predlagač zakona ili pravo na repliku i ja sam rekao – pravo na repliku. Tada je već proteklo 25 sekundi. Na osnovu toga sam mu produžio diskusiju na dva minuta i 25 sekundi. To možete da proverite. To su svi koji su bili prisutni, a slušali su, čuli.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o tome?

(Saša Radulović: Naravno.)

Naravno. Dobro, izjasnićemo se.

Je l' ima još neko?

Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 103. u vezi sa članovima 106, 108. i 109.

Gospodine predsedavajući, ja sam zbog ovog tražio da se već jednom glasa u danu za glasanje, zbog kršenja prava na repliku. Prvo ste vi rekli jednu neistinu, ja juče nisam upotrebio izraz Saša „Kradulović“, već sam rekao da izvesni predsednički kandidat koji je pobedio 1. aprila na izborima, izvesni Saša „Rasulović“... „Rasulović“. Sada kada bi neko upotrebio izraz „Krističević“, zašto bih se ja prepoznao u tome kada ja nisam „Krističević“? Ukoliko se neko od kolega prepoznao, to je njegov problem, ali to nije razlog da zloupotrebe pravo iz Poslovnika da reklamiraju Poslovnik i to koriste kao neku repliku.

PRESEDAVAJUĆI: Razumeo sam povredu...

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Sačekajte, ima i druga povreda na koju bih ukazao, jer je kolega pre njega govorio, takođe upotrebljavajući repliku i vi ste dali tačan odgovor, koji je stalno ovde govorio da je Skupština najveći organ u zemlji, a kada je došlo vreme da utvrdimo neki zakon bez Vlade, on traži da ovde dođe Vlada da iskontroliše Skupštinu. Pa ja ne znam, da li dok je bio član čačanske biblioteke i tamo bio portparol sedam godina – možeš misliti čačanska

biblioteka imala portparola – pa je propuštao ova zasedanja pa nije naučio da prilikom predlaganja zakona od strane narodnih poslanika Vlada ne mora da bude prisutna.

(Saša Radulović: Da li je ovo povreda Poslovnika?)

Time je izvršena zloupotreba i trebalo je da odbijete vreme iz stava 8. Jedino što je dobro, dok je taj kolega ovde, sveštenici mogu da odahnu i ne moraju da čuvaju ikone; niko ništa neće da zdipi.

PRESEDAVAJUĆI: Određujem pauzu u skladu sa članom 112. Poslovnika, u trajanju od pet minuta.

(Posle pauze – 11.40)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo po amandmanima.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Voleo bih da sam čuo makar jedan razlog zašto bi ovo trebalo da se briše. Možemo da se sporimo da li je ovo dobro ili nije dobro rešenje, mada ne vidim razloga, čak sam lično pristalica da bude na pet godina pa da može ponovo da se izabere. I ne vidim razloga zašto se tako, kako neko ovde obrazlaže, vrši kontrola navodno nad predsednicima sudova. Prvo, ne kaže se da će on sigurno biti izabran u narednom mandatu nego može da bude izabran, a da li će, videćemo, ko to zna. Jer, ako i predsednik države ima pravo dva puta da se kandiduje, ne vidim razlog što ne bi to mogao i predsednik suda. U čemu je tu sada neki poseban problem? Tako da, sam po sebi amandman bi možda imao smisla da je makar nešto obrazloženo. „Briše se“, nije mi jasno zašto.

S druge strane, kada ovde slušamo priču o partijskom pravosuđu, pa recite mi kada se to nekada ranije dogodilo da neki ministar izgubi spor, da izgubi postupak pred sudom. Prvi put se to dešava danas, u tom našem partijskom pravosuđu gde mi navodno kontrolišemo predsednike sudova. Pa valjda bi ti predsednici sudova, ako su naši partijski kadrovi, onda ažurirali malo te sudije i tužioce da rade efikasnije i bolje, a ne da se nama prigovara, kao SNS-u i sadašnjoj vladi od strane naroda, pošto mi i dalje imamo taj komunistički sindrom da ovde vlast određuje kakve će biti presude i da vlast komanduje sudijama, pa valjda bi onda oni naredili tim sudijama da rade u našu korist pa bi te presude bile efikasnije, pa se ne bi događalo da padaju neke optužnice za određene kriminalce za koje se zna otprilike šta se radi, jer očigledno ne može ni da se dođe do dokaza, jer su bili prilično vispreni u nekom ranijem periodu, pa su to znali papirološki da pokriju. Pa valjda bi se te sudije angažovale na partijskom radu pa bi i te kako predano radile u našu korist.

Ne, sada se dešava nešto drugo. Naši ministri gube sporove. Gospodin Rističević je kao poslanik takođe izgubio spor. Izvinjavam se, kada je to moglo ranije da se dogodi? A setite se, gospodine Arsiću, mi smo imali situaciju da je sudija podneo ostavku, nije želeo više da bude sudija u nekom

prethodnom periodu, zato što su mu doneli presudu, kako je sam rekao, kako da presudi protiv Mladićevih jataka. Je l' tako bilo? A da ne pričam za neke druge sporove. Čak je jedna sudija u jednom velikom postupku rekla, izdiktirali su nam, pa se ispravila, presudu, rekla je – dobila je presudu. Da. O čemu mi pričamo?

Da ne pričamo o tome da su šeststo i nešto sudija na pravdi boga izbacili iz pravosuđa. I onda oni pričaju o partijskom pravosuđu, oni imaju obraza da pričaju o partijskom pravosuđu. Pa čitali smo ovde da su predsednici opštinskih odbora ocenjivali, jedne partije, konkretno Demokratske stranke, u jednoj opštini, konkretno u opštini Vlasotince, na koji način su birali sudije – predsednik opštinskog odbora kaže ko je podoban: ovaj jeste, ovaj nije podoban, ovom je žena bila u Jugoslovenskoj levici, ovaj je nesporan i tako dalje. Tako su se birale sudije. I ti ljudi nama danas pričaju o partijskom pravosuđu. To je skandal.

Zaista bih zamolio, kada podnosite ovakav amandman i pričate o tome da li danas imate partijsko pravosuđe... Ne kažem, nažalost, uvek je bilo uticaja vlasti na pravosuđe, to se uvek dešavalo. Ali to danas apsolutno ne postoji. Čak, pazite, mi nemamo to pravo ni da kažemo, jer smo narodni poslanici. Nemamo mi pravo da komentarišemo sudske odluke, niti da li će tužilac da podigne optužnicu ili ne, to nije naš posao, ali mogu lično ovako kao građanin ipak da izrazim veliko nezadovoljstvo radom pravosuđa danas. Ja to otvoreno kažem, ali nemam pravo da kažem da li je presuda dobra ili nije. Tako se vrši pritisak na pravosuđe.

Ovo što mi slušamo, pa da li je sudija dobro doneo odluku? Ko si ti da ocenjuješ da li je sudija dobro doneo odluku? Možda se to meni ne sviđa, ali nemam prava da tako javno govorim. Ako poštujemo tu tripartitnu podelu vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudsku, one su nezavisne jedna od druge. Mi ovde samo biramo sudije, ali nemamo pravo da utičemo na njihov rad i njihove odluke. Uostalom, nismo ni kompetentni za tako nešto. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, pomaže bog svima.

Aristotelovo načelo je govorilo da ići sudiji znači ići pravdi, a ovo novo, naprednjačko načelo kaže da ići sudiji znači ići Srpskoj naprednoj stranci. U tom smislu zaista jeste čitava ova problematika zakona o sudijama i zato smo, naravno, predložili amandmanom da do ovih izmena ne dođe, da se ovi određeni članovi brišu, pa tako i ovaj član 1.

I smanjenje dužine mandata na četiri godine, i mogućnost ponovnog izbora i produženje mandata nakon sticanja uslova za starosnu penziju jesu stvari koje dovode u pitanje nezavisnost sudstva i na razne načine partijski uplivlju na sudstvo u Srbiji.

Ali nije to jedini problem. Ovde se dosta govorilo o uticaju partija na sudstvo i jasno je da SNS, koja još uvek nije pokazala ispisnice za šeststo pedeset sudija, koje je u svoje vreme učlanila, ima uticaj makar na tih šeststo pedeset sudija. Da smo videli jednu ispisnicu, pa da kažemo – nisu te sudije više članovi SNS-a. Čak i da su pokazali ispisnice, verovatno bi nastavili da budu na vezi sa SNS-om, ali, zamislite, nisu čak ni pokazali ispisnice iz članstva SNS-a – šeststo pedeset sudija u Srbiji. I onda postavljamo pitanje – pa zar je sudstvo partijsko? Pa ovo je najviše partijsko sudstvo u novijoj istoriji, iz prostog razloga što su sudije i dalje formalno i suštinski članovi SNS.

Al' opet kažem, nije to jedini upliv na naše sudstvo. Imamo još druge, veoma ozbiljne načine upliva, o kojima se ovde nedovoljno govori. Imamo, primera radi, poslovne banke. Mi smo vam dokazali da sudije imaju privilegovane kredite, kojim ih zapravo korumpiraju poslovne banke ovde u Beogradu. I sudije osnovnih sudova i Vrhovnog kasacionog suda dobijaju VIP kredite od poslovnih banaka koje ne može da dobije niko drugi u Srbiji.

I šta mislite vi, kolege narodni poslanici, da banke daju tako povoljne kredite sudijama zato što ih vole? Ili im daju kredite da ne bi potom pošteno sudili oštećenim bankarskim klijentima? Ne, nego da bi sudili u interesu poslovnih banaka, koje pljačkaju građane Srbije. To vam je drugi izvor uplivanja na srpsko sudstvo.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, reč nije o nosiocima pravosudnih funkcija nego o predsednicima sudova.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ako dozvolite, veoma precizno ću pojasniti. Mi govorimo o predsednicima sudova. Ko su potpisnici ugovora sa poslovnim bankama o privilegovanom kreditiranju sudija? Predsednici sudova. Dakle, predsednici sudova direktno rade sa poslovnim bankama na dobijanju koruptivnih povoljnih kredita, koji ne može da dobije niko drugi u Srbiji, da bi zauzvrat radili za banke kada dođe oštećeni bankarski klijent po pravdu kod sudija.

(Aleksandar Martinović: Ajde pokaži jedan ugovor.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, prvo da vam kažem, to nije tema.

BOŠKO OBRADOVIĆ: I šta će biti, Martinoviću, kada ti pokažem?

PRESEDAVAJUĆI: Druga stvar, molim vas da iskoristite svoje poslaničko pravo i pošaljete pismeni zahtev Agenciji za borbu protiv korupcije da li nosioci pravosudnih funkcija zaista imaju takve kredite, jer su bili u obavezi da ih prijave.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, da li ćete vi i dalje da uzimate moje vreme ili ćete se javiti kada želite sa mnom da polemishete?

PRESEDAVAJUĆI: Vratiću vam tih 30 sekundi.

Molim vas da nastavite o amandmanu i o Zakonu o nosiocima, odnosno predsednicima sudova.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, mi smo veoma precizno dostavili materijal lično predsedniku Vlade i novoj ministarki pravde sa kopijama ugovora i načina kako su banke korumpirale sudstvo u Srbiji. Nismo pričali praznu priču. Dostavili smo dokaz.

Ali nije ni partijski i ovaj bankarski uticaj na sudstvo jedini. Imamo i organizovane kriminalne grupe koje utiču na tužilaštvo i sudije u Srbiji.

Evo navešću vam još jedan konkretan primer. Primer Zorana Čopića, koji je pravosnažno osuđen za pranje para u Srbiji. Jedini. Kao da je sam prao pare. Ne može niko sam da pere pare u Srbiji. Mora da pere pare preko poslovnih banaka, mora da ga u tome štiti neka policija, mora u tome da čuti neko tužilaštvo i neki sudovi, mora da ima neku političku podršku da bi mogao da pere pare od trgovine drogom.

To je, zapravo, osnovni problem sa sudstvom u Srbiji. Kako neko može da bude osuđen za pranje para jedini, a da svi oni sa kojima je prao pare izbegnu sudsku odgovornost?

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, da vas podsetim. Član 1, pa imate uvodnu rečenicu, da ne čitam, u članu 72. stav 1. menja se i glasi: „Predsednik suda bira se na četiri godine i može biti još jednom izabran za predsednika istog suda.“

To je amandman. Na taj član je podnet amandman da se on briše. Molim vas o tome da govorite. O tome možemo da govorimo i kad budu bile izmene i dopune Zakona o sprečavanju pranja novca. A pre toga pročitajte zakon, nešto ćete da naučite. Molim vas da govorite o članu 1, na koji ste podneli amandman.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući, vrlo ste ljubazni. Jedini sam narodni poslanik koga ste prekinuli u toku govora u današnjem zasedanju i praktično onemogućili da raspravljam o ovoj tački dnevnog reda i imam sopstveno mišljenje po tom pitanju, dok su drugi mogli da govore o čemu god žele, i plus ste mi uzeli određeno vreme, ali ste obećali da ćete mi nadoknaditi, što je korektno sa vaše strane.

PRESEDAVAJUĆI: Nadoknadiću vam i ceo minut.

E sad, vidite, kolega Obradoviću, ja sam jako tolerantan i puštam poslanike da široko tumače šta je dnevni red, a vi ni na tako širokom tumačenju dnevnog reda niste uspeli da se uklopite. Ja tu ne mogu da vam pomognem.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala još jednom.

Dakle, predsednici sudova, koje vi pominjete da su tačka dnevnog reda, zapravo jesu osnovni izvor korupcije u sudovima i jesu osnovni izvor uticaja i upliva od strane partija, od strane kriminalnih organizovanih grupa, od strane poslovnih banaka i od strane stranaca, koji primera radi finansiraju određene sudove u Srbiji i određena tužilaštva u Srbiji.

I zaista je to neverovatno pitanje. Da li ste nekada o tome razmišljali, kolege narodni poslanici? Da li neka država sme sebi da dozvoli da njena tužilaštva i sudovi budu finansirani od strane stranih država ili stranih

nevladinih organizacija? Da li određena tužilaštva i sudovi za neke izmišljene ili stvarne ratne zločine mogu da objektivno i nepristrasno sude ako su finansirani, ponavljam, ne od ove države nego od stranih država?

Naravno, onda se postavlja i pitanje odgovornosti tih tužilaca, koji možda nisu dobro sproveli ovaj postupak sa dokazivanjem krivice Ramuša Haradinaja. Dakle, da li smo postavili ikada pitanje odgovornosti onih koji možda nisu dobro sproveli određeni postupak za utvrđivanje odgovornosti Ramuša Haradinaja pred francuskim sudovima? Jer, vidite, ako uzmemo u obzir da je Toni Bler savetnik Vlade Republike Srbije, Aleksandra Vučića...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću...

BOŠKO OBRADOVIĆ: A da je Ramuš Haradinaj... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, sada ste zaista preterali. Zaista ste preterali. Ja sam pokušavao da budem tolerantan i dozvolio da jako široko tumačite amandman koji ste sami napisali, koji ima samo dve reči – „briše se“.

Nemam ništa protiv toga, odmah da raščistimo, ali vi ste krenuli na predsednike sudova, reč je o mandatu predsednika sudova, a ne o predsednicima sudova, pa ste krenuli na javne tužioce, pa ste krenuli na Vladu, pa ste krenuli na nevladine organizacije, i još ste vi zabrinuti zašto te nevladine organizacije, koje su sačinjene od nosilaca javnotužilačkih funkcija i nosilaca pravosudnih funkcija, primaju sredstva iz inostranstva.

I ja sam zabrinut, zato što najviše napadaju Srpsku naprednu stranku i Vladu Republike Srbije. I vi upravo govorite ono što su oni vama rekli da kažete. Oni su ti koji su vršili pritisak preko sredstava javnog informisanja.

(Srđan Nogo: Sidi pa polemiši.)

Upravo obrazlažem zašto sam prekinuo gospodina Obradovića. Je l' to vama smeta?

Znači, ja vas molim da govorite o mandatu predsednika sudova. Evo, osam minuta ste govorili, 45 sekundi niste bili u temi dnevnog reda.

Minut vam vraćam što sam vam oduzeo, to je znači sedam minuta. Molim vas da govorite makar jedan minut o tački dnevnog reda i o amandmanu o kome se vodi rasprava.

Sačekajte da gospodin Obradović završi. Data mu je reč.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Zaista vas izuzetno cenim kao polemičara i voleo bih sa vama da polemišem, ali kada želite sa mnom da polemišete, morate da sidete u skupštinske klupe. Ne možete sa pozicije predsedavajućeg. Inače, veoma, rado bih voleo sa vama da polemišem.

Dakle, da dovršimo ovaj prvi deo svog izlaganja. Predsednici sudova o kojima mi ovde govorimo su osnov i izvor korupcije u srpskom sudstvu. Skrivanja dokaznih materijala izaziva izuzimanje dokaznih materijala iz sudskih predmeta.

Zašto smo predložili ovaj amandman? Zato što se predloženim amandmanom upravo štiti ustavno načelo nezavisnosti i samostalnosti sudstva, kao i načelo nezavisnosti sudijske funkcije, budući da predsednici sudova kao starešine i rukovodioci u poslovima sudske prakse moraju imati jednoobrazan zakonski tretman u pogledu trajanja mandata.

Samo da ste pročitali naše obrazloženje amandmana imali biste odgovor na veoma jednostavno pitanje i ne biste imali potrebe da bilo šta sa mnom polemishete.

Znači, već smo vam napisali. Ja vam sada samo dodatno obrazlažem zašto smo vam napisali u obrazloženju amandmana da se ovim dovodi u pitanje nezavisnost sudijske funkcije, koja je već ugrožena uplivom partija, poslovnih banaka, stranaca i, naravno, organizovanih kriminalnih grupa.

Svi koji su praktično pred srpskim sudovima u prethodnom periodu, a posebno u periodu vladavine Srpske napredne stranke, koja je pobedila na izborima na priči o borbi protiv kriminala i korupcije, optuženi za najteža krivična dela kriminala i korupcije danas su na slobodi. Vi ne možete godinu dana, od kada vas pitam, da mi navedete jedan primer završene sudske presude...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, opet ste izašli iz teme.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, gospodine predsedavajući, evo, za kraj, da mi navedete jedan završeni sudski postupak sa pravosnažnom presudom na osnovu koje se na višegodišnjoj robiji u zatvorima Srbije nalazi tajkun ili političar koji je opljačkao Srbiju u prethodnih 27 godina. I nemam više pitanja, hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, vi od mene tražite da radim posao sudije. Ne pada mi to na pamet.

(Aleksandar Martinović: Goran Novaković.)

Ali mislim da ima neki Goran Novaković, iz Novog Sada.

(Radoslav Milošević: On nije u zatvoru.)

Tražio je pravosnažnu presudu.

Po Poslovniku, prvo se javio Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo, evo još jedne povrede Poslovnika. Evo ovi fini, vaspitani, kulturni, ovi što predstavljaju Sašu Jankovića ovde, tako je njihov zaštitnik građana, njihov predsednički kandidat okretao leđa građanima, ali ja reklamiram Poslovnik. Pozdravite Sašu Jankovića, „Prangijaševića“, kako se već preziva.

Molim vas, ja reklamiram povredu člana 106, 107. i 109. Grubo je povređeno dostojanstvo Narodne skupštine, posebno nas koji nismo imali nikakve veze sa privatizacijom i izvesnom osobom koja se zove Zoran Čopić Čopa.

Aristotel, koji je ovde citiran, rekao je: „Drag mi je Platon, ali mi je istina još draža“. Tako je meni drag dugogodišnji portparol čačanske biblioteke

(ne znam čemu je to služilo), ali mi je istina još draža i mislim da je zbog toga povređeno dostojanstvo Narodne skupštine.

On je nama nešto rekao za tog Čopu, a taj je stekao kapital i Industriju kotrljajućih ležajeva je kupio za vreme vlasti njegovog koalicionog partnera, pa je kupio i Šećeranu u Sremskoj Mitrovici za vreme vlasti njegovog koalicionog partnera, koji je akumulirao novac, i zahvaljujući tom novcu koji su dobili od Čope on se danas plasirao ovde u Parlamentu, a time je grubo narušeno dostojanstvo Narodne skupštine.

I s tim u vezi, s obzirom na to da ste ga više puta upozorili da se nije držao onoga što ste mu vi rekli, u skladu sa članom 109. Poslovnika, ja vas molim da mu izreknete jednu opomenicu, eks, bivšem, portparolu čačanske biblioteke, a ukoliko, ja poštujem vašu bolećivost, to ne želite, ja imam razumevanje i ne tražim da se o ovome glasa na sednici Narodne skupštine.

Završiću opet sa Aristotelom: „Koreni učenja su gorki, al' su plodovi slatki“. I zato preporučujem mom kolegi da konačno nešto nauči.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću, dva minuta.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović, povreda Poslovnika. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Član 109. Zaista ste morali da reagujete i izreknete opomenu poslaniku. Morali ste da mu izreknete opomenu zato što je, i pored vašeg upozorenja, nastavio da priča o tački koja nije na dnevnom redu. Pri tome je koristio uvredljive izraze.

Znate, ovde je neko optužio sudije da su leglo mafije, kriminala, korupcije i ne znam čega. Time vređate i Skupštinu, jer mi te ljude biramo. I to je skandal da tako neko, šta god neko mislio o njima, upotrebljava takve strašne izraze. Pri tome nam pokazuje kako bi on vodio državu, jer pita, zamislite, vlast, koji je to tajkun osuđen. Pa, ljudi, nije ovo Titov period, ne donose se u Savezu komunista odluke kako će nekom da se presudi, nego se to radi u sudovima. I to je dokaz kako bi oni vodili državu. Oni bi u kabinetima donosili presude, a ne u sudovima. To je ključna razlika između nas i njih.

PRESEDAVAJUĆI: Razumeo sam, kolega Đukanoviću.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Gospodine Arsiću, pošto je gospodin rekao da su naše sudije korumpirane, ja vas pitam – da li je kriminalac sudija koji je protiv gospodina Stefanovića doneo presudu? Da li je to kriminalac onda? Pa nekog bi trebalo da bude sramota, a trebalo je da mu date opomenu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku je tražio reč narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Reklamiram član 100. Ako želite da polemishete sa poslanicima, morate da napustite mesto predsedavajućeg i da sidete među poslanike.

I da li je moguće da vi dozvoljavate sebi da vam Martinović komanduje i izdaje direktive sa svog poslaničkog mesta šta treba da radite, kome treba da oduzmete reč, kome treba da date reč? Ja prosto ne mogu da verujem. Ceo dan sedim ovde i vidimo kako se gospodin Martinović ponaša. Žao mi je što gledaoci to ne mogu da vide da on i vama i gospođi Gojković, i gospodinu Đorđu Milićeviću i svakome ko predsedava komanduje sa mesta šefa Poslaničkog kluba SNS – kada kome treba da date reč, kome treba da oduzmete reč i kako treba da se ponašate.

Ja se nadam da ste vi ozbiljan čovek i, da je neke pravde, Martinović ovde uopšte ne bi sedeo, a kamoli da izdaje direktive ko šta treba da radi.

PRESEDAVAJUĆI: Samo trenutak da odgovorim kolegi Milojičiću, pošto je govorio o meni, nisam hteo da mu izrekнем opomenu, da mi neko naređuje šta ću ovde da radim. Može da daje sugestije, ne može da naređuje, a donosim odluke i zbog toga što jako dobro znate da je tako, to je vaša sramota za ovo što ste sada izgovorili i o tome neću više da diskutujem.

Što se tiče povrede člana 100, obrazlagao sam zašto sam gospodina Obradovića prekinuo u izlaganju i molio ga da se vrati na temu i tačku dnevnog reda. Ili želite da kažem „niste u temi“ i da isključim mikrofon?

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Povređen je Poslovnik, naravno, veliki broj članova, ali da pomenemo i dva koja dosada nisu pomenuta, 27. i 103, a pridružujem se i pominjanju člana 106. i još nekih članova, s obzirom na to da, gospodine predsedavajući, vi se starate o redu na sednici, a takođe, i prilikom povrede Poslovnika, starate se kako se primenjuje povreda Poslovnika.

Tako da, ovde ste dozvolili poslanicima vladajuće većine da repliciraju poslanicima koji su pre njih govorili kroz formu povrede Poslovnika, a takođe ste tolerisali dok je izlagao gospodine Obradović sve vreme da se vodi žustra polemika i dobacivanje od strane poslanika, pre svega vlasti, pa čak sam i ja odgovarao poslanicima vladajuće većine, umesto da ste tada reagovali i opomenuli, kako njih, tako i mene, na primer, i još neke opozicione poslanike i, prosto, da se vratimo na neki redosled normalnog funkcionisanja i normalne komunikacije.

Takođe bih hteo da kažem, s obzirom na ta dobacivanja i na ono što dozvoljavate i tolerishete i što ste dozvolili kolegi Ristićeviću da prekrši član 103. Poslovnika Skupštine Srbije, zašto ne zahtevate izručenje gospodina Čopića da služi kaznu ovde u Beogradu, nego ga puštate da šeta po Banjaluci?

I mi smo upravo dužni radnicima IKL da kažemo kako je prodata ova njihova zgrada gde se pravi Grin garden na Paliluli i ko je uzeo novac. Dužni

smo da kažemo i radnicima „Zmaja“ da je Čopić zajedno sa Goranom Novakovićem, za šta ni jedan ni drugi nisu osuđeni, upropastio firmu i pretvorio je u ledinu gde je sagrađen hipermarket.

Dužni smo i Šećerani i u Zrenjaninu, ne samo u Sremskoj Mitrovici. Ja sam ovde puštao snimke. Tužilaštvo nek me zove i nek me procesuiru, za to je zaprećena ozbiljna kazna zatvora zato što odajem državnu tajnu.

Ali takođe sam dužan da poklonim nešto gospodinu Orliću i gospodinu Martinoviću. Imate od mene poklon. „Afera“, koju je Vučić finansirao i osnovao za 50.000 evra, objavljivala je delove stenograma koje ja objavljujem. Takođe, vi ste slali svim medijima, objavljeno 8. marta 2014. godine, Srpska napredna stranka, vaše prostorije, ja ću vam dokazati i ugovore sudija, kao što sam vam već pokazivao.

PRESEDAVAJUĆI: E sad, gospodine Nogo, pošto ste vi tražili...

(Srđan Nogo: Samo da dam gospodinu Orliću.)

Samo mu vi dajte. Vi ste upravo zloupotrebili pravo na povredu Poslovnika, član 107, tako da vam u skladu sa članom 109. izričem opomenu...

(Srđan Nogo: Samo meni, a ostalima ne?)

I primenjujem, samo da vidim...

(Srđan Nogo: Uzmite mi reč, to je najbolje.)

Član 103. st. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. i 8, dva minuta se oduzima od vremena vaše poslaničke grupe, uz opomenu.

Da li još neko želi povredu Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Član 107, na govor poslanika Rističevića.

Pa nastavlja se da se koriste izrazi, recimo, poslednji, vrlo sličan onome Saši „Kraduloviću“ i „Saši Rasuloviću“, imamo i „Prangijaševića“, i vi to dozvoljavate. I ovde kao da uspostavljate neku novu praksu, pa kažete – kako znate da se na vas odnosi?

Pa zamislite kada bih ja krenuo sada da govorim krajnje nezrelo, dečije, da kažem da je ovaj zakon predložio „Blatoljub“ Martinović, na nalog „Kradoljuba“ Vučića, da Skupštini predsedava „Lažoljub Arsić“ a da cirkus pravi „Lažoljub“ Rističević. Na šta bi to ličilo?

Dakle, preispitajte, molim vas, ovakvo vođenje sednice. Pa nećemo na ovakav dečiji način u Narodnoj skupštini da prozivamo poslanike. Zar želite da svi poslanici opozicije koriste to infantilno pravilo koje hoćete da uspostavite i da na ovakve načine prozivaju druge? Molim vas da se uozbiljite. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Gospodine predsedavajući, član 112. Koristili smo ga već danas, al' bojim se, izgleda da nije dovoljno i moraćemo opet još koji put, da se neke usijane glave ovde malo ohlade.

Član 112. vama daje pravo da vi odredite pauzu, makar i na par sekundi, ali čisto da se neki, kojima je to ovde očigledno neophodno, malo saberu i u red dovedu. Zašto mislim da je pauza potrebna? Ne samo zato što se maše poslovnica s one strane sale samo da bi po sistemu – živ mi Todor da se čuje govor, svako sebi da oduška pa priča šta god hoće, uključujući i one koji dobacuju upravo sada, i one koji se ljute kada im se kaže da im je ponašanje sirovo, a nikako da ga koriguju i promene. Dobro bi došla pauza i zbog toga što se internet pokreti sa po 1% i 2% rezultata na izborima trude da nam objasne da Poslovnik ne znaju.

Mi nismo dužni da slušamo ta njihova obrazloženja i dokazivanja. To što ne znaju, to je njihov problem. Zbog toga mislim da bi bilo zgodno par sekundi pauze.

Sledeće, da nam daju dokaze za ono što mi tvrdimo da se oni iz tabloida snabdevaju informacijama, kvaziinformacijama, na primer, iz sadržaja – da je neka Emina bez šminke bledunjava domaćica... E, to je taj nivo diskusije, rasprave i svega ovde što se dešava. I mislim i zbog toga treba pauza.

Još nešto, takođe važno, pauza i zbog toga što neki koji se ovde hvale da neke stvari rade infantilno, i to bi takođe trebalo da zadrže za sebe a ne da opterećuju Narodnu skupštinu, i zbog toga bi par sekundi dobro došlo, gospodine predsedavajući.

I još jedna stvar, što se tiče priča o direktivama, nemojte da oni koji rade na navijanje ovde ustaju i pričaju nama o tim stvarima. Dakle, ako treba, neka se saberu, pa tokom te pauze koju ćete, nadam se, dati, popiju zajedno malo vode i šećera, sigurno će im dobro doći i to će im goditi, a onima koji ne znaju o čemu je ovde danas reč, da se u međuvremenu snabdeju informacijama, naoružaju znanjem pa da mogu da diskutuju. Ako nisu stigli da se pripreme za sednicu zato što su bili ovog vikenda u Blajburgu, razumem, ali... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Dva minuta, gospodine Orliću.

Nećemo više koristiti pravo iz člana 112. Iskoristili smo to pravo. Sada ćemo da koristimo pravo iz člana 109. Poslovnika da bismo sednicu i red na sednici priveli Poslovniku.

Da li još neko želi reč po amandmanu?

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Znači, radi se o članu zakona koji uvodi promenu da se predsednik suda umesto na jedan mandat od pet godina i bez prava na drugi mandat, dakle da se ta odredba menja sa dva mandata na četiri godine.

Ja se slažem sa poslanikom Orlićem, koji je u svojoj diskusiji kazao da se praktično ništa ne menja u odnosu na ono što je bilo do sada. Pravosuđe je bilo urušeno i ranije, pre nego što su došli na vlast, i nastavilo je na isti način. Tako da se zaista slažem sa tom ocenom.

Međutim, naš posao ovde je da stvari promenimo i da promenimo nabolje. To što je neko napravio katastrofalnu reformu pravosuđa 2009. godine ne znači da sad nova vladajuća većina treba da radi iste i još gore stvari.

Struka je rekla jasno povodom ovoga, i Društvo sudija i sve sudije od integriteta, da je ovo jedna pogrešna odluka, odnosno da pravimo dva mandata za predsednika suda da je to pogrešna politička odluka. Činjenica da su se i ranije sudije birale politički i da je bio politički uticaj na njih ne menja ništa na činjenici da nam je potrebna promena, a ne kontinuitet sa onim što je bilo ranije.

Znači, struka kaže sledeće – potrebna je relativizacija uloge predsednika suda, ne jačanje uloge, nego relativizacija. Onda se ovde postavlja pitanje, kao, kad napravimo dva mandata, kako će to otvoriti veći prostor za politički uticaj na sudije? Pa, u stvari, ova jedna odluka daje vladajućoj većini, a u Srbiji je poznato, to građani znaju, da svako ko se dočepa vlasti misli da će na vlasti zauvek i ostati, pa onda ovim daje sebi mogućnost da nekog sudiju nagrađuje ili kažnjava, zavisno od poslušnosti prema vlasti.

Predsednik suda je najbrža spona između sudstva i izvršne vlasti. Društvo sudija jasno kaže da najveći, odnosno najvažniji kanal pritiska na sudije ide preko predsednika sudova, i to 44% od onih koji su pitani kažu da je to tako, dok se velika većina, taj broj nam nije dat, uopšte ne izjašnjava o tome, odnosno ne želi da odgovori na ovo pitanje iz straha.

Zbog ovoga je ovo jednostavno pogrešno. Ovo ne treba raditi. Struka nam kaže da ovo ne treba raditi. Ono što je potrebno da bude za predsednika suda jeste to da on bude prvi među jednakima, a ne da se na ovakav način privileguje, i videćemo kada dođemo do članova 2. i 3, kako izgleda ta privilegija koja se sada daje predsednicima suda.

Dajte da promenimo ovo. Dajte da konačno napravimo jedan otklon od onoga kako pravosuđe u Srbiji funkcioniše odvajkada. Hajde jednom da pokušamo da postignemo nezavisno pravosuđe. Znači, predsednik suda treba da bude prvi među jednakima, ne treba da dobija privilegovan položaj i ne treba da bude u situaciji gde može da zadovoljava naloge političke većine i da na taj način kao poslušan predsednik suda bude izabran na dalje i dobije privilegije koje ćemo videti u članu 2. i članu 3. predloga ovog zakona. I član 4. posebno, ima amandman na njega o čemu ćemo posle govoriti.

Znači, da ponovim, treba nam relativizacija uloga predsednika sudova a ne jačanje uloge predsednika sudova. Shodno tome, trebalo bi prihvatiti ovaj amandman, u stvari trebalo bi da vladajuća većina povuče ovaj predlog u celosti i malo je, zaista, bežanje od odgovornosti da Vlada ne predlaže zakon nego koristi poslanika koji će ovo da uradi.

Pitanje koje imamo kod izbora predsednika sudova, i o ovome je govorio poslanik Orlić, zakon je takav kakav je, Ustav je takav kakav je, politički se biraju i predsednici sudija i sudovi. Kad kažem politički, mislim na Skupštinu. Zato što vladajuća većina koja glasa na zvonce, podsetiću vas, izglasava ovo.

Znači, ovo nije slobodna diskusija poslanika nego, jednostavno, nalog partije koja je na vlasti.

I druga stvar, ono iz čega je potpuno jasno da je to tako, imamo takođe predlog za predsednike sudova, koji je deo ove tačke dnevnog reda, gde ništa ne možemo da zaključimo iz biografija koje su nam date pošto nikakvih rezultata rada tih sudija nema na osnovu kojih bi poslanici uopšte mogli da donesu ...

(Predsedavajući: Kolega Raduloviću, ali to nije tema više.)

... Da li nekoga da biraju ili ne. Prema tome, jasno je da se na politički način biraju sudije. To treba promeniti. Način da se ovo promeni je, izmena zakona koja bi bila dobra, da ne ide preko Skupštine nego da sudije biraju i da daju veliko i bogato obrazloženje poslanicima koji bi onda to potvrdili, zajedno sa rezultatima rada. Pošto se to ne dešava, danas imamo političke sudove, to građani znaju, naravno, isto kao što smo imali u prošlosti, ali valjda vladajuća većina želi da se hvali time da je popravila neke stvari a ne da su stvari ostale iste, kao što je to lepo objasnio poslanik Orlić. Hvala. (Aplaudiranje.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Ako se završio ovaj masivni aplauz, kako kaže pesma – tamburalo momče u tamburu, je l' tako?

Malo je neobično da se ovde počinje rasprava argumentom – mi treba da promenimo ono što ne valja a ne da ostavimo loše kako je sada, a predlog u amandmanu koji se podržava ide upravo u smeru da se zadrži kako jeste, da se ne usvoje izmene i dopune, nego da se zadrži kako jeste. Je l' to zvuči kao da ima smisla? I jedna i druga stvar, jedna rečenica, i ovo drugo postupanje u isto vreme, teško.

Što se tiče privilegija, ajmo još jednom, šta znači mogućnost reizbora? Potencijal. Da li je unapred jasno ko će vršiti i ko će se izjašnjavati o tom reizboru? Pa ne. Znači, sve ono na šta se bilo ko žali, makar u teoriji, makar izmaštano, baš i treba da se popravi u praksi – kroz postupanje sudija, ukoliko želi da on sutra bude reizabran. On ne zna ko će to raditi, to unapred niko ne može da kaže. Šta se ko nada, njegova je lična stvar, ali ako hoće da bude reizabran, sudija mora da bude siguran da ima odličan utisak kod svih i da će ga imati u budućnosti. Je l' to teško za razumevanje? Ako je teško za razumevanje, onda moram da kažem – jasno mi je zašto se tako nastupa u ovoj sali i zašto se tako diskutuje i takvi strašni argumenti iznose. I onda mi je jasno zašto se za posledicu dobija jedan posto glasova na izborima, zašto se dobija manje nego što ima nevažjećih listića.

A ona pesma završava tu strofu rečima – tambura mu od suvoga zlata. Verovatno zlato plaćeno dolarima, ali rezultat je tamburanje uprazno i ništa osim toga. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku?

Zatražite reč.

SAŠA RADULOVIĆ: Povređen član 107. Poslovnika – dostojanstvo Narodne skupštine.

Ponoviću vam šta je govornik izgovorio: tamburalo momče u tamburu, usijane glave, sirovo, primitivno. Ovo je vređanje. Ovakve stvari ne bi smele da se iznose u Skupštini. Takođe, povređen je, naravno, i član 106, gde je govornik govorio o stvarima koje nemaju nikakve veze sa dnevnim redom. On bi da govori o predsedničkim izborima, ovome, onome... Ja ne znam, ovo je očigledno građanima, izvor ovoga svega ste vi, predsedavajući. I onda bih ja koristeći ove izraze trebalo da se vratim na infantilne karakterizacije tipa: „Lažoljub“ Arsić, „Lažoljub“ Rističević, „Kradoljub“ Vučić, „Blatoljub“ Martinović. Znači, morate da prekinete sa ovim. Ovo nije dostojno ovog doma.

Opomenite poslanike da ne govore: tamburalo momče, usijane glave, sirovo, primitivno kada se obraćaju poslanicima. To nije primereno ovom domu. I krivac je predsedavajući, koji ovakvo ponašanje dozvoljava. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Čekajte, prvo moram da vam odgovorim, kolega. Kolega Orlić je govorio iz prava na repliku, a citirao je neku pesmu. E sada, tačno je, u pravu ste, kolega Raduloviću, ja sam najviše kriv za stanje u Narodnoj skupštini, jer čim izađete, makar malo, iz teme dnevnog reda, trebalo je da vas zaustavim. Svakog poslanika. Pa ako to nije dovoljno, onda da isključujem mikrofon. Pa ako ni to nije dovoljno, onda da idemo na opomene. Ako tako želite da vodim sednicu... Ili da, recimo, iznosite neistine i dajete predloge koji nemaju smisla a onda da vas ja u tome prekidam, kao što je bilo kada ste rekli – neka sudije predlažu kandidate za nove sudije, predsednike sudova. Pa sada to ne radi Društvo sudija, to sad radi Vrhovni savet sudstva. Pa ko je tamo? Pa sudije. Ali zbog toga nisam hteo da vas prekidam.

Molim vas, odsad više neću biti toliko tolerantan. Prošlo je dvanaest sati, a nismo makli od prvog amandmana.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, po amandmanu.

SAŠA RADULOVIĆ: Još jednom ću obrazložiti, pošto je u ovoj diskusiji poslanik Orlić, u kojoj je bilo puno uvreda, rekao i neke stvari koje se zaista tiču materije, o tome bih da razgovaram i da se nekako manemo ovih uvreda koje su, izgleda, predsedavajućem smešne.

Kada napravite dva mandata za predsednika suda, onda ste praktično političkoj većini u ruke dali alat da može da nagrađuje i kažnjava predsednika suda zavisno od njegovog ponašanja u predmetima. Kada to spojite sa tim da su predsednici sudova najvažniji alat pritiska na sudije, dobijete te poluge političkog pritiska na sud. Znači, mi treba da napravimo pomake nabolje, a ne nagore. Ovaj pomak, odnosno ova izmena zakona, kako ste je napravili, pomak je nagore, a nama treba nabolje. Ovo je jednostavna logika.

Ja se neću izjašnjavati o logici poslanika Orlića, zato što je to neprimereno. Govorimo o tački dnevnog reda. Znači, objašnjenje, ponoviću ga još jednom – kada ovo ovako napravite, dali ste alat političkoj većini da utiče, postavlja i razrešava sudije. Ojačali ste ulogu predsednika suda, zato što on može

nesmetano da krši sva pravila, da pravi nedozvoljeni uticaj na sudije, kako ga oni to prijavljuju. To struka kaže. Znači, Društvo sudija vam o tome govori. Po tome, evo, ja ću vam...

(Vladimir Orlić: Ko to kaže?)

Ajde da se čuje vaše pitanje, pa da mogu da odgovorim. Kažite glasnije.

(Predsedavajući: Molim vas, kolega Orliću.)

Ne ja vas, nego vi mene. Krenuli ste da pitate, evo, izvolite.

(Predsedavajući: Nastavite, kolega Raduloviću.)

Ne, gospodin Orlić je pitao nešto, pa da ga pustim.

(Predsedavajući: Ne pita vas ništa. Nastavite.)

A, znači, povukli ste pitanje. Pošto predsednici sudova vrše direktan uticaj na sudije da presuđuju ovako ili onako, onda donose odluke da skinu sudije sa predmeta, da stave nekog drugog sudiju, određuju ko će dobiti predmet, upravljaju spisima, mnogo stvari, i to je u stvari centar korupcije unutar sudija.

Sa pravom struka kaže da je potrebna revitalizacija uloge predsednika suda, a ne jačanje, u kome dobija privilegije, o kojima ću govoriti kad bude član 2. i član 3. ovog zakona na dnevnom redu, i biva zaštićen, i još politička većina ima i šargarepu i batinu, u slučaju da taj predsednik suda radi ili ne radi svoj posao onako kako partijska većina to želi. Znači, da podvučem, predsednici sudova su glavni instrument uticaja na sudije i na rad sudija u pravosuđu i imaju direktnu sponu sa izvršnom vlašću.

Zbog toga struka kaže, Društvo sudija, sve sudije od kredibiliteta, da je ovo pogrešan put i korak nazad a ne korak napred od onoga gde bismo hteli da stignemo, a to jeste, nadam se, svima cilj – nezavisno pravosuđe. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Žarko Mićin.

Izvolite.

ŽARKO MIĆIN: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, smatram da amandman nije prihvatljiv, jer mislim da je ovaj zakon dobar, s obzirom na to da smatram da će se produženjem mandata predsednika sudova povećati kvalitet i efikasnost rada sudova.

Danas smo mogli da čujemo od predstavnika bivšeg režima neke kvalifikacije za ovaj zakon, pa, recimo, da je to brutalno mešanje u pravosuđe, da su predsednici sudova ljudi kojima se mandat produžuje zato što im većina nešto duguje, pa ako neko bude poslušan, biće mu produžen mandat i tako dalje. Šta je to? To je, u stvari, njihova autoprojekcija. A sada ću vam reći zašto je to autoprojekcija.

Pa evo, recimo, to pokazuje izveštaj Evropske komisije iz 2010. godine, koji je ocenio njihovu reformu pravosuđa koju su oni sprovodili, pa kaže: „Postupak reizbora sudija i tužilaca izvršen je na netransparentan način, čime je ugroženo načelo nezavisnosti sudija.“ Tela koja su odgovorna za ovaj proces,

Visoki savet sudstva i Državno veće tužilaca, radila su u privremenom sastavu, što znači da ta profesija nije bila predstavljena na odgovarajući način i da je rizik od političkog pritiska bio visok.

Pored toga, ni u Savetu ni u Veću nisu imenovani svi članovi, nisu se primenjivali objektivni kriterijumi za reizbor, utvrđeni u tesnoj saradnji sa Venecijanskom komisijom Saveta Evrope. Sudijama i tužiocima nije data prilika da budu saslušani tokom postupka i nisu im data adekvatna obrazloženja za rešenja. Oni koji su bili kandidati prvi put, 876 sudija i zamenika tužilaca, imenovani su bez održavanja razgovora sa njima i primene kriterijuma koji se zasnivaju na zaslugama. Ukupan broj sudija i tužilaca nije na pouzdan način izračunat i, pazite, nekoliko puta je korigovan pošto je reizbor već bio izvršen. Sudije koje nisu reizabrane mogle su da ulože žalbu samo Ustavnom sudu, a ovaj sud nema dovoljno kapaciteta da u potpunosti razmatra rešenja.

(Predsedavajući: Kolega Mićin...)

I pazite sad ovo, od 1.500 i više žalbi rešen je samo jedan predmet. U tom predmetu je Ustavni sud iz procesnih razloga poništio prvobitno rešenje. E tako je izgledalo pravosuđe pre 2012. godine, gospodo, i oni su našli da nas kritikuju. Sramota.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Mislim da je krajnje vreme da bilo ko ko ovde govori vodi računa o izgovorenoj reči. Što se toga tiče, ja moram pre svega da ukažem na jednu vrlo opasnu pojavu koja se danas manifestovala u ovom parlamentu, a to je pojava da se ispoljavaju motivi koji ukazuju na urušavanje pravosuđa.

Istaknuta je jedna činjenica da je predsednik suda prvi među jednakima i da ga treba relativizovati. I to kažu oni koji su apsolutni laici, koji apsolutno nemaju nikakve veze sa pravnom strukom, a naročito ne sa strukom koja se vezuje za nosioce pravosudnih funkcija.

Pojam prvi među jednakima je veoma relativan pojam, a predsednik suda po svom kapacitetu je znatno iznad tog relativnog pojma. Znatno iznad. Ako je prvi među jednakima, zbog čega mu zakon daje izuzetno veliku odgovornost, nemerljivo veliku odgovornost – odgovornost da iz njegovog suda ne izađu odluke koje su protivne zakonu, odgovornost da je organizacija rada u sudu uspešno ustrojena, odgovornost da su odeljenja u sudu ustrojena, odgovornost da jedan sudija ne može da bude zadužen sa 500 ili 1.000 predmeta, a drugi sa 20, odgovornost da iz sudske prakse ne izlaze odluke koje su različite iako su iz istog suda, što ukazuje na ujednačavanje sudske prakse? To je odgovornost predsednika suda. Po čemu je on onda prvi među jednakima? On je znatno iznad toga da je prvi među jednakima.

Drugo, on odgovara za materijalno-finansijsko stanje u sudu, i to u punom kapacitetu. Niko drugi nije odgovoran osim njega kako sud finansijski

posluje, zato što on polaže račune zbog čega nije preduzeo mere ukoliko se u sudu radi bilo šta što je protivno i Poslovniku o radu i pravilima i finansijskom poslovanju. Po čemu je onda on to taj koga treba relativizovati? Hoćemo li da uvodimo anarhiju u pravosudni sistem? Hoćemo li da uvodimo anarhiju u sudove?

Zato ja kažem da je izgovorena reč opasna, zbog toga što se sada u javnom mnjenju stvara odijum prema kompletnom pravosuđu, vrlo negativan. I to je cilj. Očigledno je da je to cilj. A taj cilj ne sme da bude postavljen ovde.

Rečeno je da su predsednici sudova izvor korupcije. Pazite – predsednici. U Srbiji ima preko 100, blizu 150 predsednika sudova. Je li to znači da sprovodimo generalizaciju da su svi oni koruptivni, da su svi učinioci protivpravnog delovanja u kojima su sadržana obeležja krivičnih dela? Ljudi moji, to su izuzetno teške reči, ne samo uvrede već nešto što može da bude jako opasno.

Govori se o tome da je rekla struka da se preko predsednika sudova vrši uticaj. Struka je rekla. Koja struka? Lično se osećam uvređenim i povređenim, jer sam deo te struke kao advokat. Ajde neka mi neko kaže gde je, imenom i prezimenom, predsednik suda na bilo koji način podveden pod uticaj da donese nekakvu odluku ili utiče na donošenje nekakve odluke. Je li to znači da treba ovde izvređati članove Visokog saveta sudstva ili Državnog veća tužilaca koji su upravo te sudije izabrali?

Poštovane kolege, narodni poslanici, mislim da je ova rasprava izašla iz okvira onoga ne samo ono što podrazumeva dnevni red, već i iz okvira onoga što moramo da vodimo računa kada govorimo u ovom parlamentu.

Na kraju želim da istaknem još nešto što mi se čini jako značajno. Kada smo podržali ove izmene i dopune Zakona koje je predlagrač, narodni poslanik gospodin Martinović, predložio i stavljeno je na dnevni red, imali smo jedan motiv, a to je da se poboljša kvalitet rada u sudovima. Da li može neko da ospori činjenicu da postoji veliki broj predsednika sudova koji su uspeli da raspored poslova u sudovima organizuju na najbolji mogući način, koji su uspeli da doprinesu ujednačavanju sudske prakse, koji su uspeli da Privredni apelacioni sud u Beogradu na čelu...

(Nemanja Šarović: Koji su to?)

Privredni apelacioni sud u Beogradu, gospodine Šaroviću, na čelu sa dosadašnjim predsednikom Miroslavom Nikolićem, nadam se i ubuduće, novim predsednikom, koji će uskoro biti izabran.

Dalje, želim da istaknem da ono što izaziva podsmeh kod drugih, za mene izaziva poštovanje, a to je poštovanje za sve one predsednike sudova koji su uspeli sudove da postave na zdrave noge i da sudije u tim sudovima rade posao: savesno, odgovorno, profesionalno i nezavisno. Sudija je zavisan samo od zakona. On samo ne može biti nezavisan od zakona. Jedino je zakon ograničenje koje podrazumeva odgovornost sudija, u svemu ostalom je sudija nezavisan.

Što se tiče pozivanja da li je nešto ustavno ili nije, o tome će odluku doneti, eventualno, Ustavni sud, a da li će tako biti ili neće videćemo. Gospodin Krasić je izneo svoj stav. Za mene on, stručno, izaziva određena, naravno, stručna razmišljanja, ali nisam ni sudija Ustavnog suda niti imam pravo da ocenjujem bilo šta što podrazumeva da li je nešto ustavno ili nije.

U svakom slučaju, moram podsetiti da mi u praksi imamo situacije gde su u mnogim profesijama produženi statusi kada je u pitanju radni vek, i profesorima i lekarima i mnogim drugim. Na to niko nije reagovao. Sada kada smo motivisani da doprinesemo radu i poboljšanju rada pravosuđa, sada se to pitanje postavlja. Naravno, svako ima pravo da to pitanje postavlja, ja to pravo nikom neću uskratiti, ali svi amandmani koji su motivisani na način na koji sam ja to sada izneo očigledno nemaju dobru motivaciju, odnosno ne treba da budu prihvaćeni jer je cilj sasvim suprotan onome što želimo da postignemo. Hvala.

(Nemanja Šarović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Na osnovu čega, kolega Šaroviću?

(Nemanja Šarović: Rekao je „gospodine Šaroviću“. Pomenuo me je negativno.)

Nemate pravo na repliku. Nemate, jer ste dobacivali. Imate pravo na opomenu.

(Nemanja Šarović: Imam pravo. Rekao je i „gospodin Krasić“.)

Imate pravo na opomenu.

Petar Petrović, narodni poslanik.

(Nemanja Šarović: Šta se rekli?)

Rekoh, dobacivali ste kolegi dok je govorio, tako da imate i pravo na opomenu.

(Nemanja Šarović: Nije trebalo da odgovara.)

PETAR PETROVIĆ: Gospodine predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, dolazeći jutros na ovu skupštinu nisam imao nameru da uzmem učešće u raspravi, međutim, podstakle su me mnoge kolegice i kolege svojim dosadašnjim učešćem u raspravi, iznošenjem niza činjenica, ocena, procena, tumačenja, da i ja uzmem učešće u ovoj raspravi.

Prvo, u mnogo čemu bih se složio sa uvažanim kolegom Jovanovićem, koji je govorio o sudijama, o poštenju, o radu suda, predsednika suda i tako dalje, pa ne bih oduzimao vreme, ali ono što posebno mene čudi jeste hrabrost od pojedinih narodnih poslanika da, slobodno mogu tako da kažem, 99% predsednika sudova naziva korumpiranim ljudima, ljudima spremnim da rade nečasne radnje i tako dalje, bez ikakvih dokaza, bez ikakvih činjenica da je neko negde u nekom sudu opšte ili posebne nadležnosti uradio neko delo koje je suprotno zakonu ili moralu. To više govori o onima koji to govore, a ne o onima na koje bi trebalo da se odnosi.

U Srbiji danas vlada jedno pravilo, a to je da svi znamo da budemo fudbalski selektori i da određujemo taktiku na fudbalskim utakmicama, da

sudimo i presuđujemo i da određujemo ko je u pravu a ko nije u pravu kada je u pitanju donošenje neke sudske odluke da li u prvom ili u višem stepenu.

Mogu odgovorno da kažem, pošto sam već više godina član Visokog saveta sudstva, ovde govorimo o predsednicima sudova, da ovaj organ prilikom razmatranja prijave kandidata koje podnose za upražnjena mesta predsednika sudova, vrlo savesno, temeljno, odgovorno razmatra sve te prijave i na osnovu rezultata rada i dosadašnjeg rada kao sudija opredeljuje se koga će od kandidata predložiti Narodnoj skupštini da eventualno bude izabran za predsednika nekog suda.

Mogu da kažem da se u dosadašnjoj praksi nije dešavalo da može da prođe neki kandidat koji iza sebe nema rezultate, na stranu to što će Narodna skupština u danu za glasanje odlučiti da li će nekom dati poverenje da upravlja nekim sudom ili ne.

Da ne zaboravim da kažem da je na ovaj predlog zakona došlo 33 amandmana, da je predlagač prihvatio samo jedan amandman. Odbor je takođe prihvatio taj jedan amandman, a ostale amandmane je predložio Skupštini da ne prihvati.

S druge strane, čulo se ovde i mišljenje, tumačenje Poslovnika, Zakona o sudijama i tako dalje da ovde mora da bude prisutan i neko iz Vlade prilikom razmatranja izmena i dopuna ovog zakona. To je osnovno ili namerno nepoznavanje, ili stvarno nepoznavanje određenih propisa, odnosno Poslovnika o radu Narodne skupštine Republike Srbije. Svaki narodni poslanik ima pravo da predloži izmene nekog zakona ili da predloži potpuno novi tekst nekog zakona. Takođe, svaki narodni poslanik, pa i moja malenkost, ima pravo da predloži amandman na ponuđene izmene i dopune zakona ili na ponuđeni tekst zakona. Predlagač je taj koji će prihvatiti ili neće prihvatiti predlog amandmana, a konačnu reč daće Narodna skupština Republike Srbije.

Ovde su čak pominjana i neka imena da se ovaj zakon zove, odnosno da se ove izmene i dopune zakona, imenom Pere, Mike ili Žike. Ja se ne bih upuštao u takve komentare. To je najmanje pravo nekoga da neki predlog zakona naziva imenom nekog sudije ili predsednika suda koji je na toj funkciji ili treba da bude na toj funkciji.

Mi smo 2013. godine, kao što je rečeno, pravili novi zakon o sudijama i tada smo ograničili trajanje mandata predsednika sudova na pet godina, ali praksa je pokazala i to je dr Martinović dobro video, a mi iz većine smo to prihvatili, da to nije najbolje rešenje. Jednostavno, došlo se do zaključka da tim predsednicima sudova treba omogućiti, ako su svojim dosadašnjim radom kao predsednici sudova zaslužili i dali doprinos radu organa na čijem su čelu, da se kandiduju još jednom za funkciju predsednika sudova, ali im istovremeno niko ne garantuje da će biti ponovo izabrani. Rad i rezultati rada će biti merilo da li će neki predsednik suda kome ističe mandat biti ponovo izabran na tu funkciju ili će ga neki od protivkandidata nadmašiti svojim dosadašnjim radom i taj biti izabran za predsednika suda.

I ono što treba da znate, poštovane i uvažene kolegice i kolege poslanici, u mnogim sudovima nekada i nema kandidata iz tih sudova koji žele ili ocenjuju da su sposobni da budu predsednici sudova, pa se pribegava tome da se iz neposredno viših sudova biraju sudije za predsednike tih nižih sudova. Toliko o tome koliko se trči za funkcijom predsednika sudova.

Na kraju, kada se govori o uticaju predsednika sudova, dugo sam u pravosuđu i ne mogu da verujem da neki ne znaju osnovne stvari. Predsednik suda ne može da usmeri nijedan predmet, nijednu tužbu ili žalbu prema određenom sudiji, jer to sve ide elektronski, tajnovito i tako dalje, tako da bi onaj činovnik koji ubacuje te predmete u sistem jedva čekao da ga predsednik suda pozove i kaže – tužbu ili žalbu Mike Mikića usmeri prema tom i tom sudu. Pa imao bi ga za večna vremena...

Tvrdim da u Srbiji, možete vi da se smežete koliko hoćete, ali to je istina, ne postoji predsednik suda koji ima hrabrost da pozove činovnike i da kaže – taj i taj predmet usmeri prema tom i tom sudu. A vi me argumentovano demantujete. A naročito nemojte, molim vas, da se smežete i da pričate o pravdi vi koji ste 2009/10. godine upropastili srpsko pravosuđe.

(Radoslav Milojević: Bili ste u koaliciji tada.)

Tačno, ali uzmite tamo diskusije pa ćete videti ko je za šta i kako pričao.

Želite li možda da vam pokažem, pošto čuvam te dopise, imam ih, gospodo narodni poslanici....

(Predsedavajući: Kolega Petroviću, molim vas...)

...Gde su od strane određenih opštinskih i okružnih odbora nekih partija dolazili neki dopisi sa sledećim tekstom – mišljenja smo ili imamo stav da taj i taj treba biti izabran za sudiju ili da taj i taj ne treba biti izabran za sudiju... Neću partiju da pominjem da se ne uvredite.

(Predsedavajući: Kolega Petroviću, ja vas molim, nije replika, pričajte o amandmanu.)

Da zaključim, Poslanička grupa Jedinствена Srbija podržaćе Predlog izmena i dopuna Zakona o sudijama sa prihvaćenim amandmanom i nadam se da će na ovaj način i Narodna skupština dati doprinos da srpsko pravosuđe još bolje radi, još efikasnije da radi, još pravičnije da radi i da zaboravimo sve rane koje su nam naneli neki koji su tvrdili da istorija počinje od njih. Hvala.

(Nemanja Šarović: Poslovník.)

PRESEDAVAJUĆI: Ne čujem, kolega Šaroviću.

Po Poslovníku?

(Radoslav Milojević: Poslovník.)

A i vi isto?

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, povređen je član 107. Poslovníka, koji kaže da je govornik na sednici Narodne skupštine dužan da

poštuje dostojanstvo. Povredio ga je gospodin Petrović kada je rekao – nemojte o reformi pravosuđa da pričate vi koji ste ga uništili reformom 2009. godine. Pravilno je morao da kaže – nemojte da pričate vi sa kojima sam 2009. uništio pravosudni sistem.

PRESEDAVAJUĆI: Završili smo, kolega Šaroviću.

Pa nemojte sada više. Ne možete kroz povredu Poslovnika da pričate političke govore.

(Nemanja Šarović: To je istina, to je vređanje dostojanstva skupštine.)

A to je po vama povređeno dostojanstvo? Nije povređeno ništa. Nije povređeno ništa.

Po amandmanu?

Nema, kolega Šaroviću.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Ovog puta osnov javljanja je rasprava po amandmanu i, iskreno se nadam, zaključujemo i sumiramo naše utiske po pitanju člana 1. Iskreno se nadam, od jutros ovo traje.

Želeo sam da napomenem da pre svega uvažavam predloge i obrazloženja koja je dao predlagač ovih izmena i dopuna. S druge strane, nisam još uvek ubeđen da oni koji su za to da se obriše ovaj član Predloga zakona tačno znaju šta žele ili bar zbog čega to žele. Nisam siguran, i sada možda još samo dve ili tri napomene, pritom, ne mislim na treći krug iste pesme sa onim tamburanjem uprazno, to ćemo sigurno da slušamo i danas i ko zna koliko još puta. Odgovaraćemo već kad bude.

Znači ovako, kada neko traži da se obriše član a pritom daje argument da je ovo rešenje zakasnelo, dakle ne kaže da je loše nego da je zakasnelo, pa onda, očigledno, nama ovde svima kaže – nije protiv njega. Priča protiv njega samo da bi pričao. Mislim da to dovoljno govori na temu o čvrstini argumenata, kada neko ovde raspravlja da li mogu ili ne mogu predsednici suda da utiču na sud, ili možda treba da budu potpuno menadžerske funkcije u pitanju. To nije tema.

Dakle, ajmo još jednom – pitanje trajanja mandata. A ako ćemo da pričamo o tome, ali nemojmo danas, apsolutno je nemoguće tretirati sud kao preduzeće pa uvoditi profesionalne funkcije. Dakle, nije tema a nema ni šta da se kaže na ovoj sednici sa ovim predlozima ni u tom kontekstu.

Šta je cilj? Još jednom, slažem se sa kolegom Jovanovićem, ovde očigledno jeste cilj da se izazove određeni utisak kod ljudi koji ovo gledaju i kada je reč o utisku prema našim institucijama, ali kad je reč o onim praznim pričama, floskulama i političkom marketingu, kome, nažalost, prisustvujemo ovde kad god se neko sa one strane sale javi za reč, ustane i štogod nam ovde kaže.

No, ako je kontinuitet u tom postupanju i kontinuitet u rezultatima, pa će onda opet da imaju 1% na izborima, 2% na izborima, 5% u najboljem slučaju.

(Predsedavajući: Gospodine Orliću, molim vas, o amandmanu.)

VLADIMIR ORLIĆ: Al' to nisu razlozi da mi ovaj amandman prihvatimo, pa zato i pozivam da ga ne prihvatimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Po Poslovniku, narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, povređen je član 107. i povredili ste član 103. Poslovnika u delu koji kaže da narodni poslanik ima pravo da usmeno ukaže na povredu u postupanju predsednika, da treba da navede član Poslovnika koji je povređen i da ima dva minuta da obrazloži. Vi to meni niste dozvolili.

I druga stvar, ponovo gospodin Orlić krši dostojanstvo Narodne skupštine. On je rekao, ako niste pažljivo slušali proverite stenogram, da kada god se javi neko sa suprotne strane sale dobijamo prazan govor, dobijamo floskule, tamburanje uprazno i tako dalje. Na taj način on je omalovažio sve poslanike koji sede u suprotnom delu skupštinske sale u odnosu na njega i vama je to normalno. To onda nije tamburanje uprazno.

Da li je to argument u skladu sa prvim članom zakona o kojim amandmanima raspravljamo trenutno? Je l' to pravni argument? Je l' to logički argument? Kakav je to argument? Ili je to omalovažavanje? To je čisto omalovažavanje i vi ste to dozvolili.

Maločas ste napravili još jednu krupnu grešku. Tokom svog izlaganja gospodin Neđo Jovanović je poimence pomenuo sudiju, naveo funkciju, naveo koji je sud, ime i prezime čoveka i rekao – e taj dobro radi. Neđo Jovanović kao advokat i kao narodni poslanik iz vladajuće koalicije u skupštinskoj raspravi poimenično određuje koji je sudija dobar, koji nije, koji je predsednik suda dobar, koji nije, i vi tvrdite da nema uticaja. Kako će taj predsednik suda da se zameri Neđi Jovanoviću ili nekom drugom, ili će svi drugi razmišljati – dajte da i mi budemo kooperativni, da i nas na narednoj raspravi pohvali Neđo Jovanović ili neko drugi iz vladajuće koalicije, pa da se možda kvalifikujemo za taj drugi mandat?

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, kolege, mislim da počinjete polako da preterujete u nekim stvarima. Svi pomalo.

Nemojte da dobacujete.

A ko može da kaže da li je neki kandidat dobar ili loš, ako ne narodni poslanik?

Da li želite da se izjasnite o povredi? (Da.)

Želite, u redu je.

(Nemanja Šarović: Gospodine Arsiću, oduzimate mi pravo da se izjasnim.)

Rekao sam da želite da se izjasnite. Ne treba.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Nastavlja se ista praksa vređanja poslanika, tamburanje uprazno, politički marketing. Ajde da se vratimo na temu, pošto uvrede zaista ne rešavaju ništa. Građani gledaju i čude se na ovakav način rasprava...

(Predsedavajući: Nemojte, gospodine Raduloviću, da radite moj posao.)

Možemo da se ne slažemo oko nečega, ali ne da se vređamo.

Ove izmene zakona i ovaj član 1. jača ulogu predsednika sudova. Struka kaže, sudije kažu da je potrebna relativizacija uloge predsednika suda. Takođe struka kaže da su predsednici sudova glavni instrument uticaja na sudije, odnosno glavni izvor pritisaka na sudije da sude ovako ili onako.

Cenim da uvaženi kolega iz Jedinствene Srbije misli da to nije tako, međutim, građani se sa tim ne slažu pošto znaju na koji način predsednici sudova vedre i oblače po sudovima, i praktično ovim dobijaju ojačanu poziciju sa koje mogu to da rade i da dobiju političku nagradu od onih koji su na vlasti u vreme kada su oni izabrani za sudije i kada se biraju za sudije.

Ono što je bitno je da popravimo stvari, a ne da idemo unazad. Ovo je korak unazad. I kao što je poslanik Orlić govorio, kako je sve isto ovako bilo pre, pa i sada, pa kao što se čudimo, pa ne valja ni kako je bilo, ne valja ni kako je sada, još je gore da pravimo korake u pogrešnu stranu, odnosno da činimo situaciju još gorom i otvaramo političkim strankama, odnosno politici još veću mogućnost uticaja na pravosuđe.

Znači, da ponovim, struka, sudije, sudska grana vlasti kaže da je ovo pogrešan korak, da je potrebna relativizacija uloga predsednika suda, a ne jačanje. Zbog toga ćemo i glasati protiv ovog zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pošto vidim da ne mogu da se smire strasti, određujem pauzu od dva minuta.

(Posle pauze – 13.00)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Tri sata smo na prvom članu i raspravljamo o nekoliko stvari koje ovaj član menja u postojećem zakonu. To je, pre svega, mandat predsednika suda koji se sada skraćuje sa pet na četiri godine, ali i mogućnost da može još jednom biti izabran predsednik suda za predsednika istog suda.

Ono što nije rečeno i što je moja bojazan, to je, u stvari, da se izmenama ovog zakona stvara jedna nova klasa, kategorija sudija, odnosno profesionalni predsednici suda, i da se, kad završe četiri plus četiri godine, ako su po volji izvršne vlasti koja ih bira na mesto predsednika suda, neće tu završiti njihov put i karijera. Oni će otići u drugi sud da tamo ponovo budu predsednici sudova, i tako do kraja, do penzije, a pitanje je da li i do penzije, jer su ovi

sledeći članovi tako nejasno napisani da je ovo možda doživotna funkcija predsednika sudova.

Da sam u pravu, poštovane kolege, pročitacu vam rečenicu iz objašnjenja člana koji se menja, koji je napisao predlagač zakona, koji kaže: „Ograničenje izbora na još jedan mandatni period ne odnosi se na slučaj izbora jednog lica za predsednika drugog suda.“ To znači da to lice može biti birano za predsednika drugog suda dva puta, znači unedogled.

Jedini uslov, ako se usvoje ove izmene i dopune zakona, koji će predsednici sudova morati da ispune to je da budu odani vladajućoj većini, i to je razlog zašto ova izmena i ceo ovaj zakon ne sme da se prihvati. To je razlog zašto je Društvo sudija reklo – ne mogu po hitnom postupku, bez javne rasprave, bez mišljenja Visokog saveta sudstva da se usvoje ovakve izmene. Ali sve to očigledno nije dovoljno.

Ovde postoji jasna namera da se sudovi potpuno stave pod kontrolu. Slažem se sa kolegom Neđom Jovanovićem koji je govorio da nije predsednik suda samo prvi među jednakima. On ima velike odgovornosti i nadležnosti, a sada je namera da se stavi pod direktnu kontrolu izvršne vlasti, jer ako ne radite po volji izvršne vlasti, nećete biti izabrani ponovo. I zato je ta mogućnost bila ukinuta prethodnim zakonom, da ne bi mogao predsednik suda u toku svog mandata da se ucenjuje reizborom, da se na njega vrši pritisak, da zastarevaju slučajevi, kao što je slučaj Karića, Caneta i raznih drugih koje možda i ne znamo, i razni drugi načini manipulacije u radu predsednika sudova.

Ovo je korak unazad. Korak koji dodatno jača uticaj izvršne vlasti na sudsku vlast. Mi imamo ograničenja u našem ustavu. Imamo ograničenje u našim zakonima i, ako hoćete to da menjamo, hajde da pokrenemo tu raspravu. Raspravu o Ustavu smo pokrenuli ovde pre dve godine, trajala je dva meseca i prestala je.

(Predsedavajući: Kolega Đurišiću, o amandmanu, molim vas.)

Izvinjavam se. Vraćam se.

Znači, ovaj zakon, sa ovom rečenicom na kraju na koju dosada niko nije skrenuo pažnju, to je da može da bude biran ponovo za predsednika istog suda, to otvara vrata da ode u sledeći sud, pa u neki drugi, pa u neki treći i tako do kraja svog života, po svoj prilici, samo da bude odan vladajućoj stranci. I to je još jedan razlog zašto ne treba glasati za ovaj zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Jasno mi je, gospodine predsedavajući, verovatno i vama, da imate selektivan odnos prema poslanicima vlasti i opozicije. Nisam hteo da reklamiram Poslovnik, nisam hteo da razvlačim raspravu, mislim da je svakom ko gleda ovo jasno da tu postoje dvostruki standardi.

Kolega Jovanović je postavio neke umesne primedbe i zbog toga sam uzeo još ovo preostalo vreme da odgovorim.

Šta je tema? Da li se ovim izmenama o mogućnošću reizbora predsednika sudova pospešuje kontrola i omogućava bolja kontrola sudstva od strane izvršne vlasti ili ne? Mislim, kao i većina mojih kolega, da se time omogućava kontrola sudstva od strane izvršne vlasti i zato sam protiv ove predložene izmene.

Uopšte ne znači, ako je neko od nas kolega rekao u zanosu polemike ili žara ili postavio dilemu u vezi sa tim, da je većina sudova ili da su većina predsednika sudova korumpirani, to je apsolutno netačno. Želim u svoje ime i u ime većine kolega da se od toga ogradim. Naravno da većina sudova i sudija radi dobro, naravno da većina predsednika sudova savesno radi svoj posao, ali zakoni se generalno bave i odnose upravo na one koji to ne čine ili koji nisu skloni to da rade. Zato je pravo pitanje da li se na ovakav način omogućava da vlast nekad, ne znamo koja, imaginarna vlast preko nekog imaginarnog predsednika suda na taj način kontroliše i utiče na odluke koje sudovi donose? Da, mislim da se omogućava. Praktično je dovoljno da imate jednog predsednika suda, jednog ili dvoje sudija koji su skloni da ga slušaju i vi možete uspostaviti direktnu kontrolu nad odlukama koje taj dotični sud donosi.

O tome se radi, a nipošto o želji da se generalno postavi dilema i nepoverenje u rad sudova širom Srbije. Znači, većina ljudi radi savesno svoj posao, odgovorno radi svoj posao i treba da imaju našu podršku, ali, nažalost, kao u svim strukama ima i onih drugih i drugačijih i upravo oni treba da budu obeshrabreni, a ne podstaknuti i ohrabreni odlukama koje mi donosimo.

Zbog toga predlažem, kao i većina kolega, rekao bih i veći deo stručne javnosti, da se ovaj predlog zakona ne usvoji, da se ne omogućava ta vrsta reizbora, jer će onda zaista predsednici sudova dolaziti u povlašćen položaj u odnosu na svoje kolege. Oni treba da znaju da će se vratiti kroz četiri ili pet godina i imati isti status kao svoje kolege, pa će onda dok obavljaju tu funkciju biti savesniji i manje se truditi da izlaze u susret vlasti, bilo kojoj vlasti, a više da sude po pravdi i vode računa o pravednoj raspodeli nadležnosti koje su u njihovom delokrugu.

Zbog toga mislim da je ovaj predlog loš i voleo bih, zaista nemam nikakvog interesa niti koristi, kada bi predlagač odustao ili barem još jednom preispitao ovo svoje rešenje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Pravosuđe jeste grana vlasti, kao što je i zakonodavna i izvršna vlast, i vrlo bitna stvar. Brojni građani Srbije imaju dodirne tačke sa pravosuđem i sve nas treba da zabrine činjenica da preko 80% ljudi ne veruje pravosuđu. Kod nas čak i brakorazvodna parnica traje više od decenije. Pre neki dan sam čuo da je jedna okončana u Smederevu posle 11 godina. I to je ozbiljan problem.

E sad, hteo bih da se pozovem na neke moje kolege. Recimo, prvo, kolega Arsić, koji kaže da narodni poslanik treba, može i dužan je da ukazuje na određene činjenice. Kolega Đukanović, koji je u svom izlaganju ukazao...

PRESEDAVAJUĆI: Hoćete li da govorite o amandmanu, molim vas?

(Srđan Nogo: O amandmanu i pričam, gospodine Arsiću.)

Ne, ne govorite o amandmanu. Držite politički govor.

SRĐAN NOGO: Gospodine Arsiću, molim vas, da li sam ja jedini poslanik koji nema pravo da govori? Upravo obrazlažem zašto smatram da ne bi trebalo prihvatiti ovaj zakon i pozivam se na argumente koje su izneli i drugi poslanici.

Kolega Đukanović je sam rekao da i on smatra da ima puno propusta u radu pravosuđa i da mnoga lica koja su morala biti procesuirana i osuđena nisu. Kolega Jovanović je ukazao na značaj predsednika sudova i apsolutno je tačno objasnio položaj i ulogu predsednika sudova u srpskom pravosuđu. Čak je mogao i još više da potencira, mislim da je njihova moć daleko veća nego što je on rekao.

Podsetiću vas da smo mi u novembru izglasali jedan zakon, ovde u Narodnoj skupštini, kojim smo uneli određene izmene i reorganizaciju pravosudnih organa po pitanju borbe protiv korupcije i da je predlog tog zakona potpisao predsednik Vlade, koji je takođe ukazao da postoje brojni problemi u radu pravosuđa i da je zato potrebno izvršiti određene promene, jer nije bio zadovoljan radom istih u borbi protiv korupcije, koja je veliki problem u ovom društvu.

To ukazuje da stanje u pravosuđu nije dobro. I sam kolega Orlić je malopre rekao da vladajuća većina treba da snosi najveću odgovornost za stanje u pravosuđu. I to su sve činjenice sa kojima bih se ja složio i koje koristim kao argumentaciju u mome obraćanju.

E sada, postavljam vam pitanje – kada sve to znamo što ste vi iz vladajuće većine izrekli, kako je moguće da smo zadovoljni radom predsednika tih istih sudova koji su, evo sad upravo, pri okončanju svojih mandata? Jer, 2013. godine donosili smo jedan zakon, danas menjamo ovaj zakon, a vi nigde ne navodite koji su vas to razlozi u praksi opredelili da mi njima sada možemo da damo još jedan mandat. Imamo upravo ove činjenice, da ljudi koji su izuzetno bitni za rad pravosuđa, kako kaže kolega Jovanović, kreiraju uspeh takvog pravosuđa gde sama vladajuća većina nije zadovoljna stanjem i postupcima. Da ne govorimo o građanima. To je jedan ozbiljan i veliki problem.

Ja sam kao narodni poslanik ukazivao upravo na probleme u funkcionisanju pravosuđa koji, evo, ne moraju da imaju veze sa politikom. Da li je, recimo, taj predsednik Trećeg osnovnog suda, koji ima ugovor sa „Pireus bankom“, koji je nadležan za sve sporove „Pireus banke“, koji ima sudiju...? Malopre je kolega Jovanović rekao da on treba da se stara da izađe zakonita odluka iz suda. Ja sam ministarki pravde Neli Kuburović u petak predao CD sa audio-snimkom koji dokazuje falsifikat zapisnika koji sudija Grkinić radi u jednom krivičnom postupku. Gde je tu reakcija? Ja upravo kao narodni poslanik

pokušavam da ukažem da postoje ozbiljni problemi u radu srpskog pravosuđa. Ovaj zakon ne rešava nijedan problem.

Problem sa ovim zakonom je što osnažuje ovaj problem, jer predsednici sudova nisu u velikoj većini slučajeva dobro radili svoj posao i to je nešto najblaže što može da se kaže. Neki broj predsednika sudova, naročito onih najznačajnijih, direktno su umešani u razne kriminalne afere.

Voleo bih da dobijem odgovor na još jedno vrlo važno pitanje. Pošto ovde ima nekih ljudi koji su izuzetno dobro obavešteni, da li oni znaju kome je odneo Nenad Kovač novac, kom opozicionom političaru, sa kojim je pio vino u njegovom podrumu kada je uzeo od Zorana Čopića Čope novac koji je opran od klana Darka Šarića? Znači, Nenad Kovač kome je odneo, u čijem podrumu...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, izričem vam drugu opomenu. Nemam ništa protiv vašeg pitanja, ali pitajte kada bude za to vreme.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Đukanović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Čini mi se da me je neko apsolutno pogrešno protumačio, a i direktno pomenuo. Zaista molim, pošto nisam ovde neko ko želi niti da se svađa niti prepire, samo bih zaista zamolio kolege, nemojmo da polazimo uvek od toga da su sve sudije lopovi, korumpirani i ne znam kakvi, i da će onda svaki taj predsednik suda biti otprilike neko ko će da bude neki šef mafije u tom sudu, a da će ovi svi morati da rade za njega.

To nije normalno razmišljanje. Te ljude mi biramo ovde. To su ljudi koji su završili pravni fakultet, položili pravosudni ispit i godinama bili u struci. Kako je moguće da ljude karakterišemo na tako ružan način i sad kažemo – time što im omogućavate da ponovo budu predsednici suda, e time vršite pritisak na njih? Zašto? Ja čak tvrdim da se ovim poboljšava rad tog predsednika suda, jer da bi bio ponovo izabran, on će se valjda truditi što bolje da radi.

Na kraju krajeva, nismo mi merodavni da ocenjujemo njihov rad, nego postoje institucije kao što je Visoki savet sudstva. Pa nećete valjda da neko od nas poslanika, a ogroman broj nas ni nema pravni fakultet, ja imam, ali ima kolega koji nemaju, pa ne mislite valjda da su oni kompetentni da ocenjuju da li neki sudija dobro radi ili ne i kakvu je presudu doneo ili nije? Postoje nadležne institucije, tamo se naravno to ocenjuje i to onda nama dolazi ovamo kao predlog. Prema tome, nemojmo da polazimo od toga da su sve sudije loše.

Da li je stanje u pravosuđu dobro? Pa nije. Da li je u celom društvu dobro? Pa nije. Ima i dobrih i loših strana, ali ne možemo kompletno pravosuđe ocenjivati kao negativno. To vam je onaj sistem – ako je neki Nikola loš, hajde da mrzimo Svetog Nikolu. To nije normalno ponašanje i zaista bih vas zamolio da tako ne vređamo sudije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Dva minuta, kolega Đukanoviću.

Po Poslovniku, narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Povredili ste član 104. i dozvolili ste kolegi Đukanoviću pravo na repliku. Član 104. kaže da samo ukoliko sam pogrešno protumačio njegovo izlaganje ili sam uvredljivo govorio o uvaženom kolegi, a ja to nisam uradio, ni jedno ni drugo. Samo sam rekao da se slažem sa tvrdnjom i konstatacijom koju je kolega Đukanović izneo, kao što se slažem i sa konstatacijama koje je opet sada ponovio, da je stanje u društvu loše i da je stanje u pravosuđu loše, ali nisam generalizovao stvari, gospodine predsedavajući.

Prvo, ne znam kako je on dobio pravo na repliku, jer se meni uskraćuje pravo na repliku kada me vređaju, a sa druge strane, kako se tumače moje reči da sam ja generalizovao stvari kada upravo nisam. Ja konkretno imenujem određena lica, tačno imenom i prezimenom, da li su sudije, da li su lica van suda, koji više kriminalne radnje i koji su najveći problem srpskog pravosuđa. Pozivam vladajuću većinu, hajde, ljudi, da se promeni... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Jeste li ste završili?

(Srđan Nogo: Ja nemam pravo da obrazložim povredu Poslovnika?)
Obrazložili ste.

(Srđan Nogo: Postoje neki aršini za narodne poslanike a drugi za mene?)

Obrazložili ste povredu Poslovnika i nećemo sada o tome. Znači, vi ste rekli da nije kolega Đukanović imao pravo, a ja smatram da jeste, jer ste njegovoj diskusiji, potpuno, da kažem, promenili smisao.

(Srđan Nogo: Da li ja imam pravo na repliku kad je on promenio moju diskusiju?)

Ne.

(Srđan Nogo: Kako ja nemam pravo a on ima?)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, javio sam se ja po amandmanima davno, ali sam dočekao ovaj moj amandman da bi uopšte mogao da govorim. Ono što sam govorio, govorio sam o povredama Poslovnika, o zloupotrebama drugih kolega...

Gospodine koji se javljate, da vam ne pominjem ime da vam ne dam pravo za repliku, ova gospoda koja okreću leđa, ovi fino vaspitani i tako dalje, ni njima neću da dam pravo na repliku.

PRESEDAVAJUĆI: O amandmanu, kolega Rističeviću, molim vas.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Govoriću o amandmanu koliko su govorile i sve druge kolege.

Naime, ja tvrdim da je predlagač u pravu i voljan sam čak da razmislim da povučem moj amandman, ali se ovde previše priča kako nešto nije

ustavno, a to pričaju oni koji su neustavno izabrali predsednika Vrhovnog kasacionog suda. Da vas podsetim da je taj predsednik izabran protivustavno i da je to ocenio Ustavni sud, koji su oni odabrali 2009. godine. Dakle, i njihova selektirana postava Ustavnog suda je ocenila da njihov predsednik Vrhovnog kasacionog suda nije bio izabran na ustavni način. Zato što je izabran prvo predsednik Vrhovnog kasacionog suda, pa onda sudije. To je, kolege pravnici će se složiti, kao kad bi izabrali predsednika parlamenta, pa onda birali poslanike. Predsednik Vrhovnog kasacionog suda trebalo je da se bira na osnovu mišljenja prve sednice koju treba da imaju sudije.

Takođe, ovde je govoreno da je nezakonito, protivustavno ovaj predsednik, onaj predsednik. Da vas podsetim, a to starije kolege znaju, to govore oni koji trenutno nisu tu a koji su bili predsednici Vlade kada su tužiocima postavljeni odlukom Vlade, i to iz sastava kabineta gospodina Batića. Dakle, nama se dešavalo da Vlada imenuje tužioce od činovnika iz ministarstva Vladana Batića.

Predsednik te vlade danas priča o neustavnosti. Predsednik te vlade priča o neustavnosti, da ovo nije ustavno i tako dalje, priča on i pri tome ne šteti članove porodice i kaže – kad je neko javna ličnost, to mora sve da se zna. Pa ja pitam – da li je njegova supruga Biserka Živkoviću u Tužilaštvu za ratne zločine imala pravosudni ispit kada je počela da radi tamo ili je naknadno položila?

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, molim vas, govorite o temi dnevnog reda, a govorili smo o amandmanu.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Govorim. Kažu da nije ustavno produžiti mandat predsednicima suda oni koji su u Tužilaštvu za ratne zločine stavili bivšu ministarku pravde na meni nepoznat pravni način. Verovatno da bi se sudilo samo onima koji su Srbi i verovatno su želeli da pojačaju i taj sastav, i ništa od toga nije bilo ustavno.

Takođe, o predsednicima suda i protiv produženja mandata pričaju oni koji su izbacivali ljude iz voza samo zato što govore engleski. O predsednicima suda govore oni čiji su koalicioni partneri prodavali imovinu izvesnom Čopiću, sad to pripisuju nama. O predsednicima suda pričaju oni koji su, dok su bili savezni ministri inostranih poslova, prodali zgradu „Ušće“ firmi koja nije bila registrovana kada je konkurs bio objavljen. O predsednicima suda, ja pričam o predsednicima suda, je l' vam dato četiri godine, pričaju oni koji su bili majstori tranzicije.

I predsednici suda koje mi biramo i produžavamo pravo na još jedan mandat treba da znaju da sudska vlast služi da štiti i kažnjava, treba da štiti nevine, a kažnjava krive, a ovde su neki od majstora tranzicije koji su izuzetno krivi, recimo, za privatizaciju DIN-a, upravo oni koje sud treba da kazni, vinodelce. Ovi što su prodali Duvansku industriju „Niš“, a nisu, kao, pušili. Dakle, njih treba da kazni, da kazni krive a da štiti nevine. I konačno je vreme za to, i predsednicima suda ja to upravo preporučujem, da u svom narednom

mandatu ili u novom mandatu, u prvom ili u drugom, vode računa da sudovi kojima predsedavaju štite nevine a kažnjavaju krive. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Arsiću, reklamiram član 108. Poslovnika. Molim vas da imate isti aršin i prema kolegama iz opozicije i prema kolegama iz vlasti. Reklamiram član 108, da se o redu na sednici Narodne skupštine stara predsednik Narodne skupštine ili predsedavajući.

Molim vas, gospodine Arsiću, da objasnite kolegi Martinoviću da ne galami non-stop kada se ja ili neko iz Demokratske stranke javi za reč. Molim vas da budete isti, da imate iste kriterijume. Vi to obično radite, ali ne znam šta vam je danas. Što dalje i danas to ne poštujete. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram da nije prekršen stav 108.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.)

U redu, izjasniće se.

Po Poslovniku, narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Prekršen je član 106. i član 109. Poslovnika. Ja bih hteo da mi odgovorite kakve veze sa temom ima ono što je izlagao prethodni govornik i da obrazložite kako može da se primeni na mene član 109 a, recimo, na njega ne može, odnosno obrazložite mi zašto ste mi izrekli drugu opomenu. Jer ja sam isto govorio o predsednicima sudova, baš na identičan način kao uvaženi kolega pre mene.

Da li je razlog za vašu današnju nervozu i loše vođenje sednice upravo to što ja pričam, pa vam to možda smeta i imate neke pritiske, ali morate da znate, ja nemam problema da iznosim neke stvari koje očigledno ovde mnogima smetaju. Tako da mene nećete moći učutkati.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, vi ste dobili opomenu zato što ste rekli – a sada da postavim i jedno pitanje. Kome?

(Srđan Nogo: A to je zabranjeno?)

Kada nisu poslanička pitanja, jeste.

(Srđan Nogo: A kolegama preko puta je dozvoljeno? Zašto nisu isti aršini?)

Tako da vas molim, ako imate neka saznanja, obavestite Republičko javno tužilaštvo. Poslanik ste, možete preko Odbora za pravosuđe da pratite tok predmeta i vaše krivične prijave, imate pravo.

(Srđan Nogo: Zbog postavljenog pitanja ja sam dobio opomenu. Samo hoću da uđe u zapisnik da sam dobio opomenu zbog postavljanja pitanja.)

Dobili ste opomenu zato što se niste pridržavali dnevnog reda. Posle više prethodnih upozorenja.

(Srđan Nogo: Da li ste me upozorili neposredno tokom izlaganja?)

Gospodine Nogo, oduzimam vam reč.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Marinika Tepić, narodni poslanici SDS-a, narodni poslanici SRS, narodni poslanici DS i narodni poslanici Poslaničkog kluba Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Sreto Perić. Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pa, vreme najbolje precizira, odnosno utvrđuje da li je neki zakonski predlog dobar, ili loš. Mislim da niko od kolega ovde nije sporio predlagaču da predloži ovakva zakon. Mada lično mislim ne bi bilo u suprotnosti ni sa Poslovníkom o radu Narodne skupštine, naprotiv, bilo bi dobro da je ministar pravde danas ovde kada mi govorimo o ovom zakonu.

Zbog čega? Pa, ako je uloga predsednika suda važna, a jeste, lično mislim da je uloga ministra pravosuđa izuzetno važna, iznošenje nekih zapažanja određenih narodnih poslanika sigurno bi moglo da posluži u praksi ministru pravde.

Još jednom kažem, ne osporavamo predlagaču da ima ovo pravo, a drugo je pitanje da li je trebalo predložiti ove izmene i dopune ili nešto drugo, a to znači, evo, ja sam ponovo pogledao i podsetio se Zakona o sudijama, i da je, recimo, predlagač predložio da se menja član 6. ovog zakona, koji kaže: „Za štetu koju sudija prouzrokuje nezakonitim ili nepravilnim radom odgovara Republika Srbija“, pa ako se desi da Republika Srbija isplati tu štetu koju je nesavesnim i nezakonitim radom prouzrokovao sudija, onda ona može da traži naknadu od sudije. Ne da može, nego morala bi da traži. Onda bi postalo vidljivo za građane Srbije, odnosno za ljude koji se obraćaju, odnosno stranke koje se obraćaju sudu da postoji i ta sudijska odgovornost.

Da ne bih sada bio neprecizan, moram da kažem, najveći broj sudija kao i predsednika sudova odgovorno, kvalifikovano, savesno vrši svoj posao. Da li to svi rade tako? Pa naravno da ne rade. Sudija je pre svega čovek, pa i drugi greše, a da ne govorim o političkom uticaju, kada sudije svesno i namerno greše, ali nema tog predstavnika političke vlasti koji bi mogao da utiče na sudiju ili na predsednika suda da donese neku nezakonitu odluku ukoliko bi on morao da snosi posledice te nezakonite odluke. E onda bi on rekao – izvinite, ja ne želim tako da postupam. To nama treba.

Da je predlagač predložio da se menjaju još neke druge odredbe, mi bismo možda bili spremni da prihvatimo takav predlog. Ali ovo što je predloženo niti će doprineti kvalitetnijem pravosuđu niti će doprineti da građani Srbije koji se pojavljuju kao stranke kod sudova pre realizuju neko svoje pravo ni imati pravično suđenje i sve ono što je propisano Ustavom i zakonima vezano za pravosuđe. Odredbe koje se predlažu za promenu, to je otprilike tri četvrtine kada zakon stupa na snagu.

Ja slušam sve kolege kada govore o ovome i smatram da nema idealnog sistema za izbor sudija i predsednika sudova, čak ni kada bi to radila isključivo struka ili da je kombinovano, kao što imamo u ovom momentu, radi i struka i radi Narodna skupština kada se radi o izboru sudija prvi put na mandatni period od tri godine ili kada je u pitanju izbor predsednika sudova.

Bilo je osporavanja narodnim poslanicima što uopšte govore o tome, a verujte mi, ja pažljivo saslušam sve izlagače, sve narodne poslanike koji govore na ovu temu, i ne opredeljuje me da li ću više pažnje pokloniti izjavama ili onome što govore kolege to što su neki diplomirani pravnici, ili onima koji imaju radno iskustvo vezano za oblast pravosuđa, ili nekim drugim narodnim poslanicima, jer jednostavno činjenica je da kao narodni poslanici imamo pravo da govorimo o svemu što se nalazi na dnevnom redu, ali malo je čudno objašnjenje jednog narodnog poslanika koji kaže da je više u skladu sa Ustavom ako mandat predsednika suda traje četiri godine, a ustavna kategorija je predsednik Vrhovnog kasacionog suda i tamo je rečeno da njegov mandat traje pet godina i da ne može ponovo biti izabran na tu funkciju.

Kolega Zoran Krasić je već obrazložio, nije neustavna činjenica skratiti mandat sa pet na četiri godine, ali produžiti mandat i omogućiti ostalim predsednicima sudova da mogu još jednom, ukupno dva puta biti izabrani na funkciju ili dužnost predsednika suda u istom sudu, dovodi sad u neravnopravan položaj predsednika Vrhovnog kasacionog suda kao najvišeg predstavnika sudske instance u Srbiji. Znači, on može i mora samo jednom da bude biran, a predsednici ostalih sudova u Srbiji mogu da budu izabrani dva puta na tu funkciju.

Omogućiti predsedniku suda da bude na toj funkciji pet godina, što je bilo dosada, ostaviti mu mogućnost da još jednom bude biran na četiri godine, znači ukupno devet godina, a pravdati to činjenicom da je potreban kontinuitet, to je za mene apsolutno neprihvatljivo. Što znači, nekom treba da bude 20 godina predsednik suda da bi naučio. Ako je u Ustavu rečeno da je moguće samo jedan mandat, onda treba biti dosledan i sprovesti to tako dokraja.

Pokušao sam da pronađem razlog zbog čega ove izmene i dopune nije predložila Vlada. Još jednom kažem, ne sporim da to može svaki narodni poslanik da uradi, ali to ima neki svoj razlog. Činjenica je da ovaj zakon nije u skladu sa Ustavom. Vlada nije htela da uzima na sebe tu odgovornost pa je onda dogovoreno, a inače o izmenama i dopunama ovog zakona na ovakav način u stručnoj javnosti se govori već duže od godinu dana pa se ostavlja mogućnost, odnosno obaveza za narodnog poslanika da on predloži izmene i dopune tog zakona.

Mi u ovom momentu nemamo mnogo predsednika sudova koji bi inače, i ispunili su uslove za odlazak u penziju, ali dovoljno je da postoji jedan ili dva zbog kojih se to radi pa dovodi u sumnju ostali broj. Naravno, nisu ovim oduševljene ni sudije, ni predsednici nekih sudova, jer se otprilike ima u vidu zbog koga se to radi.

Naravno, ja mislim da će ovim biti obuhvaćen jedan predsednik suda, koji bi, kada mi ne bismo bili principijelni, mogli bismo da kažemo mogao da bude predsednik suda doživotno, a radi se o jednom osnovnom sudu; to je Osnovni sud u Požegi, gde predsednik suda nema starih nerešenih predmeta, dobro organizuje rad tog suda, zaista radi dobro, ali mi smo principijelni, i svejedno, računamo da je on za sve te godine koliko je bio predsednik suda pomogao i osposobio još nekog da može da bude isto tako dobar predsednik suda.

Postoji jedna narodna izreka koja kaže – bolje je jednom pokazati nego sto puta kazati. To znači, ako predsednik suda kvalitetno, stručno, savesno i odgovorno obavlja svoju dužnost predsednika suda, on će sigurno imati, odnosno prilikom njegovog odlaska u penziju neko sledeći biće u takvoj poziciji da takođe može tu funkciju da obavlja na izuzetno dobar i kvalitetan način.

Sudijska funkcija prestaje navršanjem radnog veka, osim ako je neko predsednik suda. I ovde postoje zakonske odredbe koje su tačno pobrojale kad prestaje sudijska funkcija i nemoguće je, znači, funkcija predsednika suda se izvodi iz toga što je on stalno izabran na sudijsku funkciju. Ona je istekla, on će i dalje nastaviti da obavlja dužnost predsednika suda, samim tim se njemu produžava i funkcija sudije. To je kao kad bi ono što je neko rodio moglo da rodi ono što je njega rodilo.

Ako to u prirodi nije moguće, ne treba ni ono što možemo da regulišemo zakonom, i vi imate tu neku većinu i mogli biste danas da donesete odluku da možda danas nije ponedeljak nego neki drugi dan, ali to prosto nema smisla, to nije ni od kakvog značaja i nije uopšte od uticaja. Ne postoji nijedan razlog da se ovaj zakon prihvati. On neće dovesti ni do kakvog kvalitetnijeg i bolje rešenja. Za mene je apsolutno neprihvatljivo da zbog kontinuiteta nastavka funkcije predsednika suda treba ovo doneti i promeniti.

Naravno, mi smo podneli amandmane, mi iz Srpske radikalne stranke, na sve članove ovog zakona kako zakon ne bi stupio u pravni promet, jer on ne dovodi ni do kvalitetnijeg i boljeg rešenja u oblasti pravosuđa, a svakako da je mnogo i loših suđenja, da ima i loših sudija i da ima dugog čekanja na pravdu, kao i sve to što je prisutno u našem pravosuđu, ali ovo se neće popraviti time.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima, po amandmanu, narodni poslanik Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Obrazlažući amandmane koje smo podneli na predlog koji je podneo kolega Martinović govorili smo o tome da je namera koja je evidentna iz svih ovih predloženih izmena namera koja treba da omogući da se potpuno ozakoni i da se proširi politički uticaj koji se realizuje, po rečima sudija, ne po rečima političara, građana, nego po rečima samih sudija, znači koji se primarno realizuje preko predsednika sudova.

Sve ankete govore o tome da sudije trpe politički pritisak i sve ankete govore da se to najviše realizuje kroz predsednike sudova, a namera šefa poslaničke grupe je da se duplira mandat, potpuno nesuvislim obrazloženjem da predsednik Vrhovnog kasacionog suda ima mandat od pet godina. A ja vas podsećam da je predsednik Vrhovnog kasacionog suda i ustavna kategorija i da je to predviđeno Ustavom, i da ste vi zapravo hteli da predsednike ostalih sudova stavite, odnosno da date mogućnost kraćeg mandata kako bi ustavna kategorija bila poštovana.

Naprotiv, vi ste se rugali i funkciji predsednika Vrhovnog kasacionog suda time što će mandat predsednika osnovnih sudova biti moguć dva puta po četiri godine, iako smo imali neverovatna obrazloženja, koja se kose po logici, da je osam godina manje od pet godina. Ovaj drugi...

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, koleginice, govorite o amandmanu.

MAJA VIDENović: Dakle, prva namera je bila potpuno jasna, da je suprotna mišljenju sudija, suprotna nezavisnosti sudstva, suprotna načelu zabrane diskriminacije, suprotna Akcionom planu za Poglavlje 23, a predlog izmena u članu 2. je vrlo moguće suprotan i Ustavu te razumem namere da upravo ovo predlaže šef poslaničke grupe a ne Vlada koja prihvata i koja je stala iza ovoga.

Dakle, u ovom članu koji je kolega Martinović predložio zapravo govori se o tome da mandat sudije prestaje kada se steknu uslovi za starosnu penziju a zapravo tada ne odu u penziju, ukoliko je predsednik suda, nego da ostane na toj funkciji predsednika suda dok ne istekne mandat predsednika suda.

Moram da vas podsetim da je uslov za izbor na funkciju predsednika suda vršenje sudijske funkcije. Vršenje sudijske funkcije je starije u odnosu na funkciju predsednika suda. Ne možete biti izabrani za predsednika suda ukoliko niste sudija, te je ovo potpuno neverovatno i stavlja u položaj diskriminacije predsednike sudova, kojima već i kroz 1. član pokušavate da date veći značaj i da pojačate ulogu, da omogućite dupli mandat, a ovim stavljate i predsednike sudova u povlašćeni položaj u odnosu na kolege sudije. Potpuno neverovatno.

Argumentacija koja se nalazi u obrazloženju izmene ovog zakona je neverovatna. Na sva pitanja koja smo postavili nismo dobili odgovor. Na osnovu kojih to procena, na osnovu kojih analiza je došlo do ovakvog predloga, na osnovu koje javne rasprave? Zašto po hitnom postupku? Kakve će to negativne posledice trpeti ukoliko se političke namere da se ozakoni prostor za politički uticaj na predsednike sudova ne ostvare? Dakle, neprihvatljivo je da se privileguju predsednici sudova nauštrb drugih sudija. To je potencijalno suprotno i Ustavu Srbije, članu 21, i to će tek omogućiti da se otvore novi problemi i nova pitanja ukoliko, nažalost, budete usvojili ovakve izmene.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ovaj član je sporan s obzirom na to da je u direktnoj suprotnosti sa članom 59. Zakona o sudijama.

Čudi me da je predlagač, doktor Martinović, mogao da napravi ovakav previd. Naime, član 59. Zakona o sudijama govori o prestanku radnog veka sudija i kaže da, onako kako danas trenutno važi, „sudiji prestaje radni vek kada navršši 65 godina života, po sili zakona. Izuzetno od stava 1. ovog člana, sudiji Vrhovnog kasacionog suda prestaje radni vek kada navršši 67 godina života, po sili zakona.“ To kaže 2. stav.

Znači, ako je predlagač želeo ovom normom koju ovde predlaže da pored funkcije predsednika suda produži i sudijsku funkciju, kako je napisao, on je morao to da napiše, taj izuzetak, u članu 59, jer ćemo ovako imati dva člana koji su međusobno suprotstavljeni. Znači, član 59. kaže da sudiji prestaje radni vek kada navršši 65 godina, po sili zakona. Tačka. I onda nabraja samo jedan izuzetak. Znači, ova izmena zakona u članu 74, gde se pored produžetka mandata predsednika suda kada sudija napuni 65 godina produžava i sudijska funkcija nije dobro napisana i mora da se promeni, a najbolje je da se obriše. I to je naš predlog, da se obriše član 2. predloga zakona koji je podneo kolega Martinović, jer unosi konfuziju u sam Zakon o sudijama. Napraviće problem kao i član 1, kao i član 3.

Želim sad da kažem nešto o tome kako je taj član 59 izgledao. On je do 2013. godine, kada je došla nova vlast, dozvoljavao da sudija ostane eventualno još dve godine na sudijskoj funkciji, po zahtevu predsednika suda, i o tome je odlučivao Visoki savet sudstva. Tada je vladajuća većina, 2013, rekla – ne, svi moraju sa 65 godina života ili 40 godina radnog staža da idu u penziju, svima mora da se završi radni vek. E onda dolazi prvi izuzetak, 2015. godine stavlja se ovaj izuzetak za sudije Vrhovnog kasacionog suda, ali samo dve godine.

E, sada pravimo novi izuzetke. Sada može sudiji koji je predsednik suda da traje mandat i duže. Koliko duže? Siguran sam, ako ova izmena sada prođe, da će doći, u nekoj ne tako dalekoj budućnosti, ukoliko ova vladajuća većina bude funkcionisala i dalje u Srbiji, recimo, autentično tumačenje zakona gde ćemo mi da protumačimo da neko i sa 68 godina može da bude, recimo, prvi put izabran za predsednika nekog suda. Jer ovde kaže da mu traje mandat do isteka mandata predsednika suda. Ja verujem, pošto, očigledno, ova vlast ne može da pronađe nove lojalne korumpirane sudije, ima ovaj jedan svoj broj koji su bili članovi SNS-a, iz njih crpi uticajno sudstvo...

(Predsedavajući: Molim vas, kolega Đurišiću, o amandmanu.)

Prvo govorimo o tome da ovako kako je ovde napisano –predsednik nekog suda može da bude predsednik jednog suda, jedan mandat, drugi mandat sa 67 godina, recimo, osam godina, što je nemoguće, recimo, za sudiju Vrhovnog suda, može da bude izabran za neki sledeći sud. Jer to ograničenje ne postoji ni u članu 1. ovog zakon, ni u članu 2. ovog zakona. I da doživotno bude predsednik

suda. Stvara se posebna kasta ovim zakonom, predsednici sudova, znači ljudi koji treba da budu odani režimu Aleksandra Vučića i da vrše uticaj na sudstvo do kraja njegovog mandata.

Ovo je loše. Ovo je posledica očigledno nekog straha. Posledica toga što oni najodaniji režimu Aleksandra Vučića treba da odu u penziju i ne mogu više da završavaju poslove za njegov režim. Sada im na silu, protivzakonito, nespretno treba produžiti mandat da ostanu u sudovima kao sudije i predsednici sudova unedogled, do kraja života.

Zbog svega toga, još jednom ponavljam, povucite ovaj zakon. Ako treba da se razgovara na koji način da se menja stanje u pravosuđu, otvorite javnu raspravu. Uključite i stručnu javnost. Ne ovako, bez rasprave, po hitnom postupku da donosimo veoma važne izmene u Parlamentu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ja bih samo skrenuo pažnju da Ustav Republike Srbije ima i član 148, i tu postoji stav 3, koji citiram, što bi rekao jedan poslanik: „Postupak, osnovi i razlozi za prestanak sudijske funkcije, kao i razlozi za razrešenje od dužnosti predsednika suda, uređuju se zakonom.“ To u prevodu znači – samo zakonom treba da se uredi ovo drugo, razlozi za prestanak dužnosti predsednika suda.

Vidite, u Ustavu se kaže ne funkcija, nego dužnost predsednika suda. Doduše, u jednom članu Ustava, zbog nabiranja, kaže se – i odlučuje o prestanku njihove funkcije. Zato što se nabrajaju i predsednici sudova i tužioc. I, šta je problem ovog člana drugog predloga zakona? Problem je taj što se ne vidi ono što mora da se vidi, a to je – sudija može biti predsednik suda ako ima izražene sposobnosti za rukovođenje i za organizaciju posla. Ali, on u osnovi mora da ima sudijsku funkciju, i to onu stalnu sudijsku funkciju.

Stalna sudijska funkcija se garantuje do navršenih 65 godina života. Kada neko od sudija navrš 65 godina života, on je praktično izgubio sudijsku funkciju. I on ne može da radi ni ono što je sporedno i što izvire, ili što je pripadak sudijske funkcije, a to je dužnost predsednika suda.

Moram da ispravim poslanika Đurišića, i u članu 59. ono što je napisano do 67 godina, i to nije u skladu sa Ustavom Republike Srbije. U odredbama Zakona o sudijama postoji odredba o radnom veku koja kaže – navršenih 65 godina života, i ima dodatak – po sili zakona. Kada je nešto po sili zakona, onda nema mogućnost za diskreciona odlučivanja i u Zakonu o radu više ne postoji ta odredba, nego se kaže po sili zakona, pa su tamo dali neku mogućnost, ako poslodavac... Ali, to ne treba da se meša sa sudijskom funkcijom.

I u tome se ogleda neustavnost ovog člana, a pogotovo što oni koriste i reč „mandat“ predsednika suda. Predsednik suda nema mandat. Ustav ne zna za reč mandat. Ustav samo, da vam pročitam i to, na period od toliko i toliko godina se bira. Mandat znači vlast, mandat znači naredba, mandat kolokvijalno

može da znači i vremenski period. U Ustavu Republike Srbije kod sudijske funkcije ne postoji reč mandat. Mandat postoji samo kod Visokog saveta sudstva, ali to nije organ sudijske vlasti. To je organ koji vrši upravljanje i određena prava i ovlašćenja koja postoje vezano za sudsku granu vlasti.

Koristim ovu raspravu, pre svega, da ovo objasnim, jer sam potpuno siguran da će ove razloge koje ja navodim i zbog kojih tvrdim da ovo nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srbije ili Udruženje sudija ili neko drugi da iskoristi i da što pre pokrene postupak pred Ustavnim sudom, jer garantujem da ovo tamo mora da padne, a verovatno će i Ustavni sud da pokrene po službenoj dužnosti postupak, jer i kod sudija Ustavnog suda postoji takođe radni vek. I jedan jedini izuzetak koji je Skupština Zakonom dala Ustavom sudu, do okončanja predmeta za koje su zaduženi, a ovde ne, ovde se iz funkcije rukovođenja i poslovođenja sudom izvlači neustavno i produženje stalne sudijske funkcije, iako je navršen radni vek koji je propisan zakonom. To tako ne može.

Ovo ne sme da uđe u pravni poredak Republike Srbije. Ja ne želim da diskutujem da li je prava granica 65, možda je i 67 prava granica, ali to treba da se uredi zakonom na drugi način. Dokle postoje ove odredbe koje govore o radnom veku, navršenih 65 godina; one se primenjuju na predsednike sudova, one se primenjuju i na sudije Vrhovnog kasacionog suda, nezavisno od toga što ste vi stavili onaj izuzetak koji je očigledno neustavan.

Moram da vam skrenem pažnju, Vrhovni savet sudstva je uvek dužan kada neko od sudija navrší 65 godina da obavesti Narodnu skupštinu da su se stekli uslovi za prestanak sudijske funkcije. Funkcija predsednika suda ne postoji, postoji samo dužnost. I kada vi nekoga određujete za vršioca dužnosti predsednika suda, vi ga ne određujete za vršioca funkcije predsednika suda nego vršioca dužnosti.

Imamo sudova gde predsednici sudova učestvuju u suđenju i vrše sudijsku funkciju i imamo velike sudove sa velikim brojem sudija gde predsednici sudova ne vrše sudijsku funkciju, osim kada treba da se obezbedi u nekom pojedinačnom postupku fer i pravično suđenje, poput odluke o izuzeću sudija ili neke druge stvari, ali to je potpuno nešto drugo. Ako bi radni vek za predsednika suda bio drugačiji od radnog veka za sudiju, budite sigurni da je to u suprotnosti sa Ustavom Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, ja sam se javila da govorim o amandmanu na član 2. Dakle, u članu 2. Predloga zakona predviđeno je da

predsedniku suda koji u toku mandata navrší svoj radni vek, sudijska funkcija i funkcija predsednika suda prestaje istekom mandata predsednika suda. Ovo je logično rešenje i rešenje koje će obezbediti kontinuitet u obavljanju funkcije predsednika suda. Neće se efikasnost u radu sudova stavljati pod znak pitanja, niti će se usporiti zbog eventualnog izbora novog predsednika suda. Dakle, smatram da ovaj amandman ne treba prihvatiti.

A danas u toku prepodneva slušala sam o stvaranju nekih klanova po sudovima koji će se desiti, navodno, baš po prihvatanju ovog predloga zakona. Slušala sam o partijskim kadrovima, o poslušnicima kolege Martinovića, o pritiscima, o uticaju vlasti na sudije i o poprilično paranoičnim vezama između izvršne vlasti, predsednika sudova i ishoda predmeta. Navodno, to će se sve desiti prihvatanjem ovog predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama.

Podsetila bih samo javnost, a znam da se mnogi ljudi u Nišu i lično sećaju onoga kroz šta su prolazili 2009. i 2010. godine, pa zbog toga što dobro znamo kakvi su klanovi tada postojali u sudovima i kako su se za niške sudove bukvalno pravili spiskovi koje sudije će konkretno dobiti unapređenja a koji će biti razrešeni iz različitih razloga, pozvala bih kolege i koleginice narodne poslanike da prestanemo da politizujemo ovu priču, jer se radi o jako važnoj stvari, a to je rad sudova, efikasnost sudova, organizacija i to su oni ljudi koji će biti na čelu sudova. Takođe pozivam da se ovaj amandman ne prihvati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, u cilju efikasnijeg rada, ja ću povući ovaj amandman. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li još neko želi reč po ovom amandmanu? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Molim? U čemu je vaš problem, gospodine Nogo?

SRĐAN NOGO: Javio sam se za reč.

PREDSEDAVAJUĆI: Vama je oduzeto pravo da diskutujete na ovoj sednici danas.

SRĐAN NOGO: Kako ste mi oduzeli pravo?

PREDSEDAVAJUĆI: Oduzeo sam vam.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

(Srđan Nogo: Povreda Poslovnika.)

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici...

PREDSEDAVAJUĆI: Sačekajte, kolega Šaroviću. Ja se izvinjavam.

Reč ima gospodin Nogo.

Tražili ste povredu Poslovnika? Izvolite.

SRĐAN NOGO: Molim vas da mi obrazložite, član 110. mera oduzimanja reči, na osnovu čega i kako ste mi je, molim vas, odredili. Dužni ste da mi obrazložite i da mi ukažete na to.

PRESEDAVAJUĆI: Nisam dužan da vam obrazlažem. Imali ste pre toga dve mere opomene, nije vam bilo dovoljno. Sledeća mera je oduzimanje reči. A ako nastavite dalje, postoji još jedna mera.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pre nego što pređem na amandman, ja bih ukazao na još jednu zloupotrebu koja je postala toliko uobičajena da je više niko praktično i ne pominje i ne primećuje, a to je činjenica da je ovaj predlog izmena i dopuna Zakona podnet po hitnom postupku i to je, nažalost, postala praksa. Ne izuzetak, već je to postalo pravilo da se raspravlja po hitnom postupku o zakonima koji apsolutno ne ispunjavaju uslove koje propisuje Poslovnik.

Ja ću vam pročitati šta kaže član 167. Poslovnika o radu, koji kaže da se može zakon doneti po hitnom postupku, a onda određuje uslove i uslovi su veoma ozbiljni. Prvi uslov: „Po hitnom postupku može da se donese zakon kojim se uređuju pitanja i odnosi“...

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, kolega, o amandmanu.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Da, „... nastali usled okolnosti koje nisu mogle da se predvide.“ E sad, šta je ovim zakonskim predlogom okolnost koja nije mogla da se predvidi? Ovo je zakon koji je na snazi godinama. Nemamo mi sudstvo od juče. Nemamo mi Zakon o sudijama od juče. Ukoliko postoje problemi, oni ne postoje od juče, a svakako ti problemi nisu nekakva elementarna nepogoda, niti bi nedonošenje zakona po hitnom postupku moglo da prouzrokuje štetne posledice po život i zdravlje ljudi, bezbednost zemlje itd. Taj uslov nije ispunjen.

Druga stvar, očigledno je da vi ovim zakonom pokušavate da uspostavite još čvršću kontrolu nad sudovima, još čvršću kontrolu nad predsednicima sudova i još čvršću kontrolu nad svakim pojedinačnim sudijom. Kako to radite? Time što kršite Ustav Republike Srbije.

Ustav Republike Srbije je okvir koji vi ne možete menjati zakonom. Kada Ustav određuje da se neko pitanje dalje reguliše zakonom, to je onda moguće, ali u okvirima koje Ustav postavi. Vi ovde idete van toga. Ustav Republike Srbije ne poznaje institut reizbora predsednika suda. Ako pet godina, što je važeće rešenje, nije bilo dovoljno da se uspostavi kontinuitet, kako kažete, što onda niste produžili na osam godina? Zato što onda ne bi bilo reizbora. Ne bi bilo tog mača koji bi visio nad glavama sudija, ne bi bilo straha da li će nakon četiri godine biti reizabrani. Vama bi i u toj varijanti uvek na raspolaganju bila mogućnost da predsednika suda koji ne vrši dobro tu dužnost razrešite posle

godinu, posle dve, posle tri, imate tu mogućnost. Jasno je da nije cilj ono što ste vi ovde deklarativno postavili kao cilj.

Amandmanom na član 74. vi dodajete stav 2, koji glasi: „Predsedniku suda, koji u toku mandata navrší radni vek, sudijska funkcija i funkcija predsednika suda prestaju istekom mandata predsednika suda.“ E sad, šta ovo znači? Ovo znači da onaj koga vi, na primer, mesec dana pred navršetak 65 godina života izaberete za predsednika suda može do 69. godine da radi, još četiri godine. Možete ga vi opet izabrati pre isteka i tog drugog mandata, jer ne piše nigde direktno da to nije zabranjeno, a znamo kakva su tumačenja vladajuće većine. Izaberete ga, pa bi on onda teoretski mogao do 73. godine da bude i predsednik suda i sudija.

Drugo, vama je ova odredba direktno suprotna nekim prethodnim članovima i odredbama istog zakona. U članu 12. stav 1. kaže da: „Sudijska funkcija traje neprekidno od prvog izbora za sudiju do navršénja radnog veka.“ Dakle, navršénjem radnog veka prestaje sudijska funkcija, a sudijska funkcija je osnov da bi neko mogao da vrši dužnost predsednika suda. Kada navrší godine života, 65 godina, tome dolazi kraj. Mora biti starija funkcija sudije od dužnosti predsednika suda. To je valjda jasno.

E sad, imajući u vidu da član 74. stav 1. definiše koji su razlozi, kaže: „Predsedniku suda prestaje funkcija prestankom sudijske funkcije, izborom za sudiju drugog suda, na lični zahtev, zbog ukidanja suda, istekom mandata i razrešenjem...“, a onome ko navrší radni vek kao predsednik suda samo istekom mandata. E, to može da nas dovede do još jednog apsurdna. Ako neko napuni 65 godina kao predsednik suda, to znači da njemu čak ni na lični zahtev ne može prestati sudijska funkcija. Onda ste ga zarobili i on naredne četiri godine prinudno nema penzije – ima da radiš dok ne crkneš, dok ne istekne tih 69 godina.

Ovo što radite, radite preko kolena. Radite naprečac. Radite bez ozbiljnog razmišljanja. To vam pokazuje ova apsurdna situacija u koju ste sami sebe doveli. Dakle, kada pričate o zakonima, kada pričate o svojoj vlasti, nemojte pričati o bilo kakvim ozbiljnim reformama. Da li je ovo taj ozbiljan zakon, da li su ovo ozbiljne reforme i da li ćete na ovaj način obezbediti, kako kažete, pravična suđenja i mnogo brže i efikasnije sudstvo?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Petar Jojić. Izvolite.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine predsedavajući, u okviru reforme pravosuđa nije mnogo učinjeno. Otkako je došao DOS, u pravosuđu je došlo do brojnih skandala i brojnih nepravilnosti.

Kada je uloga predsednika suda u pitanju, on ima veliku odgovornost utoliko što mora da prati zakonitost, sprovođenje zakona u primeni od strane nadležnih pravosudnih organa, tj. nosilaca pravosudnih funkcija, tj. sudija.

Ja ću izneću jedan podatak. U Pančevu postoji takva kaznena politika da te kadija tuži i kadija ti sudi. Šta to znači? Radi se o tome da je podneto lažnih 535 krivičnih prijava protiv građana, uglavnom protivnika političkog režima DOS-a, da je od tih 535 građana koji su optuženi lažnim optužnicama javnih tužilaca u Pančevu sud oslobodio svih 535 građana. Šta je u pitanju? U pitanju je da treba, od Visokog saveta sudstva, preko Vrhovnog kasacionog suda, predsednici sudova, u svakom slučaju, da snose odgovornost za zakonitost sprovođenja određenih propisa. Kako je moguće, dame i gospodo, da se u Pančevu protiv advokata Predraga Basarića podnese 37 krivičnih prijava a da nijedan slučaj nije procesuiran? Da li je tačno da mu je kuma zamenik Apelacionog tužioca u Novom Sadu? Da li je tačno da je za tih 535 optužnica iz budžeta Republike Srbije, i od poreskih obveznika, građana, plaćeno 110 miliona? (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Jojiću, molim vas.

(Petar Jojić: Da li je tačno da je advokat Predrag Basarić iz Pančeva uzeo 80.000 evra za ishodovanje građevinske dozvole?)

Ne možete tako, kolega Jojiću. Ne govorite o temi, ne govorite o amandmanu.

(Petar Jojić: Izvinite, nismo se razumeli.)

Kolega Nogo je dobio opomenu zbog toga. Da li i vi želite?

(Petar Jojić: Nismo se razumeli.)

Ne, ja sam vas odlično razumeo.

(Petar Jojić: Ja govorim zbog čega treba pojačati kontrolu rada upravo predsednika sudova.)

Zatražite reč.

PETAR JOJIĆ: Gospodine Arsiću, ovde se radi o katastrofi u pojedinim delovima pravosuđa. A ko je odgovoran za sprovođenje zakona u sudovima? Jeste odgovoran i predsednik suda koji ne vrši, pre svega, analitiku, statistiku i ne vrši analizu rada zakonitosti primene zakona od strane pojedinaca.

Prema tome, kada sam rekao da je Predrag Basarić advokat iz Pančeva uzeo 80.000 evra za ishodovanje građevinske dozvole a da je krivična prijava „Ingrap stana“ iz Beograda odbačena, pa o čemu mi govorimo, o kakvoj dalje reformi pravosuđa? Ovde mora da se preduzmu određene mere, da se zna ko kosi a ko vodu nosi. Ne sme predsednik suda ni po Ustavu ni po zakonu da se meša u nadležnost sudije, ali predsednik suda ne sme da prećuti ukoliko je sudija prekršio zakon. On mora da preduzima odgovarajuće mere.

Dakle, ponovo moram da napomenem, malopre sam istakao činjenicu da je podneto 37 krivičnih prijava, gospodine Arsiću, i vi znate da to u istoriji srpskog pravosuđa nije zabeleženo.

I drugo, kako je moguće da se u 90% slučajeva optužnica i sudska presuda identifikuju? Isto kako tužilac predloži, tako sudija sudi. To znači – kadija tuži, kadija sudi. Je li predsednik suda vrši analizu? Je li se vrše određene

kontrole? Zašto je, gospodine Arsiću, ukinut Nadzorni odbor pri Vrhovnom kasacionom sudu?

(Privodite kraju, kolega Jojiću.)

To telo treba da se vrati u Vrhovni kasacioni sud, ne da on utiče na odluku sudije, nego da vrši uvid i kontrolu da li taj sudija poštuje zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Hvala. Ja ću vrlo konkretno i o vrlo konkretnom predlogu.

Ako za član 1. još postoji neka dilema da li je ustavan ili nije, mislim da je ovoga puta, kada je reč o ovom članu, potpuno jasno, to je moje uverenje, da će on biti verovatno oboren. Ali, nezavisno od eventualne ustavnosti ili neustavnosti ovog predloga, logična analiza i, rekao bih, smisaona analiza jasno kazuje da je apsurdno, znači nezavisno od toga šta će reći Ustavni sud, da vi sudiju, odnosno funkciju ili dužnost predsednika koja je vezana za sudijsku funkciju i koja proističe iz njegovog sudijskog statusa da sudija mora da ode u penziju sa navršenih 65 godina, dakle apsurdno je da predsednik može da nastavi do kraja isteka mandata. Ako to nije nonsens, drage kolege, ne znam koliko od ove buke uopšte mogu građani da razumeju o čemu se radi, jer su na to neke kolege već skrenule pažnju.

Dakle, on je predsednik, bira se za predsednika. Nije bitno sad da li se izabere ili se ne izabere, bira se za predsednika na osnovu sudijske funkcije, a onda, pošto u slovu zakona sa 65 godina mora da ide u penziju ali može da nastavi funkciju predsednika i da je vrši do isteka mandata, ne samo da može do šezdeset, teoretski najmanje osam godina, a možda i više od toga da obavlja funkciju predsednika, nego je prosto to jedan takav nonsens da je teško objasniti zbog čega se to radi.

(Predsedavajući: Kolega Vukadinoviću, privodite kraju.)

Dakle, prosto, poslednja rečenica – ili produžite funkciju, odnosno da sudija može duže da sudi, preko 65 godina, jer znam da je nekima teško da odu u penziju, a neki jedva čekaju, ili pak izmenite ovaj član jer unosi jedan pravni...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović. Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Poslanička grupa Srpskog pokreta Dveri kroz amandman predložila je da se ovaj član obriše. O čemu se u stvari tu radi?

Radi se o tome da, ako je trajanje radnog veka ograničeno brojem godina na 65 godina, i to je ograničeno za sudije, zašto bi predsednik suda, koji bi trebalo da se bira iz reda sudija, bio privilegovan da njemu radni vek traje, teoretski, do 68 godina i, ne znam, 11 meseci, i to pod pretpostavkom da ga na tu funkciju izaberu neposredno pre redovnog penzionisanja.

O čemu se u stvari ovde radi? Po meni je bilo logično, ako smo hteli to da menjamo, što se tiče mandata predsednika suda, mogli smo da kažemo da na tu funkciju predsednik suda ne može da bude biran ako je stariji od 61 godine i da rešimo ovaj problem koji je nastao, jer se ovde vrši jedan vid diskriminacije. Zašto nekome dozvoliti da bude duže na radnom mestu u odnosu na nekog, a iz iste su branše i bavili su se istim poslom? A onda to sve biva u sklopu, zato smo mi i podneli ovaj amandman, one diskusije koju sam imao pre neki dan, a radi se o jednom manje ili više mekom ili grubom pritisku na predsednike suda i ja ne mogu da se otmem utisku da nije moglo bar, ako se išlo na ovaj predlog, da nam se da informacija, podatak, koliki je to broj sudija, odnosno predsednika sudova koji mogu da budu zahvaćeni, uslovno rečeno, ovom promenom zakona, da li je to veliki broj sudija ili je mali broj sudija. Ako je mali broj sudija, onda možemo da dođemo do zaključka da se to pravi posebno prema nekom licu.

Ovo obraćanje ću, po ovom amandmanu, a naravno vidim da on neće biti usvojen, završiti onim što je rekao Konfučije (malopre smo mi pričali o tim utiscima i uticajima) : „Dašak mirisa prijanja uz ruku koja daruje ružu.“ Vi darujete još četiri godine rada pojedinom licu i dašak mirisa ruže ostaće na njegovim rukama. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su...

(Zoran Živković: Tražio sam reč.)

Potrošili ste vreme, kolega Živkoviću.

(Zoran Živković: Predlagač amandmana.)

Ovo je bio amandman Marijana Rističevića. Sada dolazi na red vaš amandman.

(Zoran Živković: Moj amandman na član 2.)

Nije bilo u sistemu, gospodine Živkoviću.

(Zoran Živković: Pitao sam sekretara. Rekli ste mi – da. Da li je tako?)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Aleksandra Čabraja, narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Marinika Tepić, narodni poslanik Đorđe Vukadinović, narodni poslanici Poslaničkog kluba SDS, narodni poslanici Poslaničkog kluba SRS, narodni poslanici Poslaničkog kluba DS i narodni poslanici Poslaničkog kluba Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Bio sam prijavljen i za amandman koji sam podneo na član 2. Zašto vi to ne vidite? Koji problem imate sa tim?

(Predsedavajući: Bio je nesporazum. Vratću vam vreme. Bio je na redu amandman gospodina Rističevića.)

Ma kakav Rističević, ja sam imao svoj amandman. Gledajte malo tu opremu koju imate ispred sebe.

No, nije ništa novo. Ne valja ni ovaj član 3. Ovo je jedan besmislen zakon. To je toliko loš zakon da se i Vlada Srbije stidi tog zakona, besramna Vlada Srbije se stidi ovog teksta zakona zato što donosi izmene koje su potpuno besmislene. Da ima tu nekog smisla verovatno bi se samozvani, najbolji pravници u istoriji čovečanstva sa beogradskog, kragujevačkog i nekih drugih fakulteta već postarali da oni pošalju takav predlog zakona, ali to se nije desilo, i to je stvar jasna od početka.

Neću da se vraćam na član 2, pošto su kolege iz raznih stranaka, sa kojima se ponekad nikad ne slažem, sa kojima se nekad retko složim, dali istu argumentaciju koju bih dao i ja, tako da podržavam sve što su oni govorili o tome.

A član 3, koji treba da se obriše, naravno, kao i svi drugi, kaže da predsednik suda nastavlja sa radom do isteka mandata i da može biti izabran za predsednika suda još jednom na mandat od četiri godine. To je znači ta kumulacija mandata, koja treba da omogući da dođemo do toga da se ojača funkcija predsednika suda, da se ne bi dešavale gluposti koje se inače dešavaju dosta često.

Prema tome, pozivam vas da to ne uradite, jer je potpuno besmisleno da bude dupla dužnost, ili mandat, kako ko voli, jer to neće stvoriti nikakvu sigurnost ni tom predsedniku suda ni građanima Srbije. Ovo je bruka za srpski parlament i povucite Predlog zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

(Nataša Jovanović: Po Poslovniku.)

Vi ste se javili po Poslovniku? Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, pokazala sam vam Poslovnik i javljam se po članu 27. i članu 158. Vi ili ste dekompenzovani danas ili niste dorasli situaciji da predsedavate sednici Narodne skupštine. Pratim vaše ponašanje jutros od 10.00 sati i u ovom konkretnom slučaju, ove poslovničke greške koje ste napravili, kriva je gospođa Bulajić, koja je sekretar.

Naime, vi ispred sebe imate takozvani sinopsis koji vam je, vi ste u ovom slučaju danas samo oficijalni spiker, da tako kažem, a pokušavate da glumite nešto što vam Poslovnik ne daje za pravo, celog jutra se narodnim poslanici obraćate ne samo na nivou koji ne zadovoljava normalnu komunikaciju između ozbiljnih ljudi, a da ne govorim o ozbiljnoj parlamentarnoj debati.

Dakle, vi ste malopre rekli da su na član 3. amandman podneli narodni poslanici iz SRS. Da li je to prof. dr Milovan Bojić, Nataša Jovanović, Vesna Nikolić Vukajlović, Miljan Damjanović, Petar Jojić? Ne. Mi nismo podnosioci ovog amandmana, a mogli smo da budemo, ali je vaša obaveza, gospodine Arsiću, jedino ako vam nije mrsko da dalje čitate ili ste umorni, pa sami sebi napravite, odredite pauzu, da pročitate da su to: Vjerica Radeta, Zoran Krasić, Nemanja Šarović i Sreto Perić. Tek onda možemo da nastavimo raspravu o pojedinostima po članu 3. Predloga ovako nakaradne izmene zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Možda ste u pravu, kolegice Jovanović. Međutim, do sada je na ovaj način čitano više amandmana, pa ne znam zašto kada ja predavam vi imate afiniteta da reklamirate Poslovnik. Dobro, u redu, evo nastavićemo kako vi želite sledeći put.

Gospodine Đurišiću. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ovaj član 3. je, ovako kako je napisan, pravo mesto i mesto na kome je predlagač trebalo da napiše ime i prezime onog čoveka ili onih ljudi zbog kojih je ovaj zakon i napisan. Znači, ovde se jasno govori da predsednici sudova koji su ranije izabrani na mandat od pet godina imaju pravo, sada ako se ove izmene i dopune Zakona o sudijama usvoje, da završe prvo taj svoj mandat od pet godina, bez obzira koliko godina će imati u trenutku kada im se završi mandat, a onda, ukoliko budu podobni, ukoliko ispune sve zahteve Vlade, predsednika Aleksandra Vučića, biće nagrađeni još jednim mandatom.

Pozivam ponovo predlagača da kaže ime ili imena zbog kojih je ovaj zakon napisan, jer je potpuno jasno, kada pročitate ova tri člana, odnosno prethodna dva i ovaj treći sada, samo fali jedno prazno mesto da je ostavljeno pa da se upiše ime zbog koga se ovaj zakon donosi.

To je najgora stvar kod donošenja ovakvih zakona, a to je manir ponašanja ove vlasti, ta bahatost, to mišljenje i stav da se može sve, da ako imate 126 poslanika koji će da glasaju za bilo šta, da glasaju danas jedno a sutra potpuno suprotno, da možete da predložite Skupštini bilo šta. Da je bila namera da se poboljša stanje u pravosuđu, da se krene sa rešavanjem tog najvažnijeg problema u društvenom sistemu Srbije, otvorila bi se javna rasprava, struka bi dala svoje mišljenje, političke stranke bi dale svoje mišljenje i došlo bi se ovde sa nekim rešenjem, ne tajno, ne preko noći. Možda se ne bi složili ni sa takvim rešenjem, ali sasvim sigurno ne bi imali ovakav zakon koji preko noći ulazi u Skupštinu, po hitnom postupku, i jasno ovom ovde odredbom koja je dopuna zakona, nije ni izmena postojećeg zakona, produžava se mandat onim predsednicima sudova odanim Aleksandru Vučiću. I oni će, ako ovaj zakon bude usvojen, biti nagrađeni da završe svoj mandat bez obzira koliko godina sada imaju, ukoliko dobro služe da budu izabrani još jednom, a onda još ko zna koliko puta.

Jer nisam čuo od predlagača da ja nisam u pravu kada sam rekao da po ovom zakonu, ovako kako je napisano, lice koje završi dva mandata na mestu predsednika jednog suda ne može da ode u neki drugi sud i da tamo ponovo obavlja funkciju predsednika suda, u dva mandata, pa onda, ne znam ni ja, da ode u sledeći i tako do kraja života. Možda ćete doći sa izmenom i da će posle smrti neko da bude predsednik suda, da ni smrt ne prekida funkciju predsednika suda.

PRESEDAVAJUĆI: Ne preterujte, kolega Đurišiću.

MARKO ĐURIŠIĆ: Pa ja ne preterujem, ali ništa me ne bi iznenadilo. Kada gledam kako se ovde menjaju zakoni, kako se prilagođavaju određenim ljudima, verujte, nemam utisak da se tako nešto ne bi desilo.

Još jednom pozivam predlagača, dok još ima vremena, da povuče ovaj štetan zakon ili da prihvati amandmane kojima se brišu ova tri člana ovog štetnog zakona i da omogući normalnu raspravu o tome na koji način treba da se reformiše pravosuđe u Srbiji, jer je to ključ koji može da omogući ključne promene u Srbiji, i ekonomske i sve druge. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović. Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Mislim da je stvar sada više-manje jasna. Neću više pozivati predlagača da povuče, on to očigledno neće učiniti. Mislim da je jasno svakom ko je, iole, onako polupažljivo pratio ovu debatu, bez obzira koliko različiti bili ljudi i poslanici iz različitih poslaničkih grupa, da smo se više-manje složili da je reč o lošem predlogu i istovremeno predlogu koji omogućava i doprinosi, ostavlja prostor za dodatnu političku kontrolu i uticaj na rad suda. Pri tome, reč je o predlogu koji kao da je pravljen za neka određena lica, odnosno za neke kojima ističe mandat ili neke koji se bliže penziji, pa im treba omogućiti ili još jedan mandat ili da produže posao predsednika suda i nakon odlaska u penziju.

To je loše, to je presedan, i meni je samo žao, završiću vrlo brzo, da više ne trošim vaše vreme i svoje, žao mi je što na ovaj način pada neka vrsta neopravdane sumnje ili senka sumnje i na mnoge one predsednike sudova i sudije koje časno rade svoj posao i koji će biti sada ovim zakonom izabrani, odnosno reizabrani, a za to nije bilo potrebe. Ako je neko dobro radio svoj posao, ako je neko bio zaslužan tokom svoje karijere i dostojan, onda postoji način da se ta njegova delatnost, njegovo prisustvo u javnom životu ili njegovo prisustvo u pravosuđu na neki drugi način favorizuje i da se produži.

Ovo prosto pokazuje da neki ljudi koji vrše funkciju predsednika suda imaju fobiju od odlaska u penziju, ili pak, što je još gore, vlast ima potrebu za njihovim uslugama i zbog toga se pristupa ovom hokus-pokus, od kojeg niko neće imati koristi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, imam amandman na član 3. predloženog zakona. Praktično ima isti smisao kao i prethodni amandmani koje smo predložili, jer ovim članom je predloženo to da onaj ko je izabran za predsednika suda na mandat od pet godina može biti reizabran još jedanput na mandat od četiri godine. I ponovo imamo iste probleme, ponovo se uvodi nejednakost, ponovo se uvodi pravna nesigurnost, ponovo se dovodi do toga da će sudije imati različiti položaj i ponovo se uvodi nešto što je protivustavno, a to je princip reizbora na dužnost predsednika nekog suda.

I bez obzira na to što smo mi danas tokom diskusije čuli od nekih poslanika vladajuće koalicije kako je stanje fantastično, kako nikada nije bilo

bolje, kako je dok su reformisali sa žutom strankom, kako sami kažu, sudstvo bilo izuzetno loše, ali sada, kada to čine sa nekim drugim, bolje je, jasno je da sve ovo vodi ka povećanju pritiska na sudije, na predsednike sudova i da ćemo imati još gore i još lošije sudstvo. Mi smo, između ostalog, i od jednog poslanika vladajuće koalicije čuli da poimenično kaže – e taj i taj predsednik suda je dobar. Ne treba zaboraviti da taj poslanik, koji je deo vladajuće koalicije, advokat, postupa pred tim sudom. Pa ima li očiglednijeg sukoba interesa, ima li očiglednijeg pritiska i na tog sudiju i na nekog drugog sudiju?

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Šaroviću.)

Pretpostavljam da i oni, kao i ostatak građana Srbije, gledaju ovo i da su svesni da sutradan mogu da se nađu na tapetu u Narodnoj skupštini, da li tako što će ih neko kritikovati ili što će ih hvaliti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem.

Pošto praktično čitav dan govorimo gotovo o istoj temi, a to je mogućnost ponovnog izbora predsednika sudova, koja je sporna, pa kada sam obrazlažući prethodni amandman rekla da je i Venecijanska komisija imala primedbu na ovakvo rešenje i ukazala da ono instrumentalizuje, praktično omogućava uticaj vlasti na predsednike sudova, a samim tim i na sudove, meni je odgovoreno otprilike nekim nabrojanjem koliko je otvoreno poglavlja za vreme ne znam neke prethodne vlasti, za vreme ove vlasti i tako dalje.

Zaista nikada nisam bila ni u jednoj vlasti, ali kad bih kojim slučajem bila u vlasti i kad bih pričala o tome, svakako bih više volela da se pohvalim zatvaranjem nekih poglavlja umesto otvaranjem, ali dobro, to ću prepustiti onima koji se time bave.

Dakle, želela sam da naglasim još jednom, kao što su već mnoge kolege pre mene rekle, da je ovo apsolutno način da se ostvari uticaj na predsednike sudova, samim tim i na sudove. Da se praktično podobne sudije nagrađuju ponovnim izborom, a da se nepodobne sudije kažnjavaju tako što neće biti izabrane.

Osim što je Venecijanska komisija ukazala na ovo pogrešno rešenje i što čitav dan moje kolege ukazuju na to, naravno, kao što su i još neke kolege rekle, ovim se, naravno, krši Ustav Srbije. Recimo, u članu 149. u stavu 1. kaže se: „Sudija je u vršenju sudijske funkcije nezavisan i potčinjen samo Ustavu i zakonu“, dok u stavu 2. istog člana kaže se: „Svaki uticaj na sudiju u vršenju sudijske funkcije je zabranjen.“ Prema tome, ne bi ni ovo smeo da bude način da se utiče na predsednike sudova, na sudije i na pravosuđe. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Iskoristiću ono malo vremena što je preostalo od poslaničke grupe da kažem nešto o amandmanu i ova priča će biti potpuno nastavak one priče kada sam govorio o amandmanu na član 2.

Dakle, ako je neko, pretpostavimo, sa 63 godine izabran za predsednika suda po starom zakonu, mogao je do bude predsednik do 68 godina, pa onda kada bude navršavao 68 godina imaće po Predlogu zakona pravo na još jedan mandat, on će moći da bude sudija do 72 godine, koliko sam to dobro razumeo.

To je zaista diskriminacija spram onih koji će morati da idu u penziju. Ako sam do pre nekoliko sati imao sumnji, a pazite, sada uopšte neću da ulazim u to o kojim se ljudima radi i ne sumnjam u njihovu ni stručnost ni u njihove moralne karakteristike, ali ako sam imao sumnju da ovo nije namenski pravljeno za nekog, sada nemam ni gram sumnje, samo se čudim zašto onda, ako je to za određeno lice rađeno, nama koji nismo bili u vlasti, nama koji nismo pravili ni prošle zakone ni ove zakone, nama koji se nismo ni bavili politikom u to doba niste olakšali, a imam jedan vrlo praktičan način kako biste to mogli da nam rešite i da zaista ovu diskusiju, koja ide nekim potpuno, po meni, čudnim tokom, prekinete.

Trebalo je u Predlog zakona da stavite i sliku kandidata i da predložite da lice koje će da bude birano za tu funkciju treba nedvosmisleno da podseća na lice sa slike koja je data u zakonu, jer ovo zaista nema smisla. Ili nam kažite o kome se radi i objasnite to kao stručne kvalitete te osobe ili... Ovako ja zaista ostajem bez nekog pozitivnog teksta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević.

Još minut i 26 sekundi. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Ja ću po amandmanu, pošto smo podneli amandman na član 3, koji zapravo, kao i svi ostali podneti, treba da zaštiti načelo ustavnosti, načelo nezavisnosti i samostalnosti naših sudova. Mislim da ćemo se svi ovde složiti da je sasvim logično da se predsednici sudija biraju na jedinstven način.

Sad, pošto je nama u Dverima izuzetno važno da kad o nečemu govorite za to budete i stručni, dakle vrlo nam je važno da ne sledimo primer koji se u vladajućem režimu sada primenjuje u kadriranju. Vi ste oduzimanjem reči Srđanu Nogu mene kao agronoma doveli u poziciju da pričam o ovim važnim stvarima, tako da mi samo preostaje da zaključim da ste ga isključili zato što je govorio suštu istinu.

Da ponovim, nećete uspeti da ga učutkate, kao ni bilo kog poslanika Dveri. Dakle, javnost i građani su danas imali prilike da čuju zbog čega je sporan ovaj predloženi zakon i šta zapravo vladajući režim pokušava da uradi. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Još jedan u nizu amandmana koji su posledica činjenice da u sva četiri predloga izmena i dopuna zakona stoji jedna jasna namera koja je danas ne samo kolegamicama i kolegama narodnim poslanicima, nego svim građanima i građankama potpuno jasna.

Naime, u ovom amandmanu se govori da se zapravo omogućava da se produži sudijska funkcija samo onim sudijama koji su izabrani na dužnost, odnosno na funkciju predsednika sudova, pa će produženje sudijske funkcije biti nagrada za način na koji su oni obavljali funkciju predsednika suda. Dakle, politički izabranim predsednicima sudova će se omogućiti da produže vršenje sudijske funkcije, dok će svim ostalim sudijama to biti onemogućeno, zato što će oni naravno otići u penziju kada steknu starosne uslove za penziju.

Dakle, ovde se radi o nedopustivoj diskriminaciji, suprotnoj Ustavu, da se produženjem mandata u vršenju sudijske funkcije predsednicima sudova omogući ponovni mandat na još četiri godine a u nameri da se ojača i ozakoni prostor za politički uticaj.

Svi ovi predlozi zakona, posledično svi naši amandmani, svi argumenti, sva otvorena pitanja koja smo podsetili ovde danas u diskusiji sve je naišlo na ćutanje predlagača, zato što je danas potpuno jasno da se hitno, bez javne rasprave, suprotno mišljenju sudija, suprotno mišljenju Društva sudija, suprotno vladavini prava, suprotno načelu podele vlasti, suprotno Akcionom planu za Poglavlje 23 – učini sve da se ojača i pooštri politički uticaj na predsednike sudova, koji po rečima samih sudija, po mnogim anketama svake godine govore da politički uticaj najpre dolazi preko predstavnika političke vlasti, drugo preko predsednika sudova.

Ova namera koja je realizovana kroz predlog izmena zakona koje dolaze od predstavnika najveće poslaničke grupe, SNS, jeste ogoljena namera da se ozakoni i pojača politički uticaj na predsednike sudova.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala. Ovim članom se sudijama koje su izabrane po sada važećem zakonu za predsednike sudova sa mandatom od pet godina praktično daje mogućnost da te sudije imaju još jedan mandat od četiri godine, tako da sada imamo situaciju potpune nejednakosti među sudijama, predsednicima sudova takođe. Prvo, zakonom je omogućeno da predsednici sudova koji su sudije imaju drugačiji tretman od svih ostalih sudija, odnosno da njihova sudijska funkcija, ne funkcija predsednika sudova, prestaje po drugačijim uslovima od uslova koje imaju sve ostale sudije. To je, prvo, protivustavno.

A onda, sada imamo situaciju u kojoj ćemo imati predsednike sudova koji će biti dva mandata, četiri godine plus četiri godine, a imaćemo i predsednike sudova koji će biti sada po mandatu od pet, pa plus četiri posle toga,

devet godina. Znači, jedna potpuna papazjanija. Naravno, iz ovoga izlazi samo jedna stvar, a to je upravo ono što sam pitao ministarku pravde dok je bila ovde u petak pa nije odgovorila, a to je – koliko sudija potpada pod ovaj član 3. zakona, odnosno koliko sudija imamo koji su trenutno predsednici sudova a koji bi morali da prestanu da budu predsednici sudova zato što im ističe mandat, sudijska funkcija im ističe, pa time i funkcija predsednika suda, zbog starosne penzije, dakle, koliko je takvih sudija danas na koje će uticati ovaj član zakona?

Praktično, i kolege poslanici govore o tome da se ovaj zakon i ova odredba, član 3, direktno odnosi na sudije koje bi morale da odu u penziju, međutim, navrat-nanos, po hitnom postupku donosimo ovaj zakon, ne bi li to sprečili i to je sada mrtva trka između njih koji idu u penziju i datuma kada stupa na snagu ovaj zakon. Praktično, čitava žurba je oko toga. Ovo građani Srbije moraju da znaju, na koji način se donose zakoni, da služe jednoj pojedinačnoj svrsi, da bi ovom odredbom člana 3. u stvari zaštitili one sudije, partijske sudije koje bi otišle u penziju da nije donesen ovaj član 3. i čitav ovaj zakon i pokušava se da se uradi tako da što pre donesemo zakon da bi se to sprečilo.

Radili smo malu analizu predsednika sudova pa imamo pitanje za predsednicu, odnosno ministarku pravde, koja danas nije tu, odnosno izražava duboko nepoštovanje prema ovom domu, a to je – da li se ovo odnosi i na predsednika Apelacionog suda u Novom Sadu? Odnosno, da li ova odredba, ako ne stigne na dnevni red na vreme da se donese ovaj zakon, da li će time predsednik Apelacionog suda u Novom Sadu u stvari izgubiti svoju poziciju predsednika suda pa žurimo navrat-nanos da donesemo ovaj zakon da bi se to sprečilo?

Vrlo konkretno pitanje koje je ostalo takođe neodgovoreno je za sve sudije, pošto bi trebalo uraditi analizu svih sudova, i to je obaveza kad se donose ovakvi zakoni, da vidimo na koliko sudija ove odredbe utiču. Evo, mi smo napravili jednu malu analizu i došli do toga da je barem predsednik Apelacionog suda u Novom Sadu u stvari, u poziciji da ova izmena zakona na njega utiče.

Znači, ovo je protivustavno, pošto su sudije i predsednici sudova u različitom položaju po zakonu, neki će biti pet godina, neki devet, neki osam, po ovome imaju različita prava, posebno deo koji se odnosi na trajanje sudijske funkcije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. U Srbiji ima bar 140, ako ne i više, predsednika sudova koji odlično, savesno i na osnovu Ustava i zakona obavljaju svoj posao. I njihovi dobri rezultati će biti zaboravljeni ovom raspravom. Čestite sudije koje posvećeno i izborom sudijskog poziva obavljaju svoj sudijski poziv kao predsednici sudova. Zašto smo to sebi dozvolili?

Ovaj član 3, koji mi predlažemo da se briše, može tačno da definiše zbog koga smo to dozvolili. Ako i progutamo potpuno nerazumnu i

neodgovornu nameru da se pet godina, odredbom zakona, stavlja na četiri, pa onda u mogućnost reizbora, član 3. vam pokazuje ko su ljudi zbog kojih se ovaj zakon pravi. Znači, tražite predsednika suda kome sudijska funkcija prestaje u narednih osam dana, ili funkcija predsednika suda, zato što je prihvaćen amandman kojim zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja. Zašto to radimo? Zašto to radimo?

U junu će biti rasprava u Briselu o tome na koji način primenjujemo Akcioni plan i kakva su merila za Poglavlje 23. Ovaj će, ili ovi, ko god da su, a naći ćemo ih, ja ću imati poslaničko pitanje za Visoki savet sudstva i za ministarku pravde da mi dostavi imena ljudi kojima sudijska funkcija ističe u narednih osam dana i imena ljudi kojima radni staž ističe u toku 2017. godine. Jer, ne radi se o svim predsednicima sudova u Srbiji. Radi se samo o ovima zbog kojih je napravljen član 3.

Da li je sva ova rasprava vredna toga? Da li je vredna vredanja rada dobrih predsednika sudova? Da li je vredna kada za koji mesec budemo ovaj isti zakon stavljali van snage, ali će predsednici sudova već biti predsednici sudova i neće biti razrešavani? A mi ćemo ovaj zakon morati menjati, kao što ćemo morati do kraja decembra da predamo predlog izmena Ustava u kojima se na ustavan način ukidaju trogodišnji izbori sudija, u kojima se menja položaj i sastav Visokog saveta sudstva i drugih sudijskih tela dajući im punu nezavisnost, izuzimajući Narodnu skupštinu iz bilo kog dela kada je pravosuđe u pitanju.

To smo mi kazali u Poglavlju 23 da tako hoćemo, a danas, 15. maja, menjamo zakon – zbog koliko imena? Ko su ti ljudi? Čime su oni zaslužili da ponizimo sami sebe i još mnogo važnije od nas, znamo mi nas, narodni poslanici sa manje ili više uživanja u folkloru razmena nepotrebnih jezičkih bravura o tome ko je kome šta uradio i kada, šta su nam uradili dobri, poštenu, čestiti predsednici sudova da im priuštimo ovakvu raspravu?

Nemojte više nikada to da radimo. Imate 126, ko god ima, ko god da bude 126, a imena ljudi koji će postati predsednici sudova svima nama će biti poznati i hoćemo da kažemo da se o imenima tih ljudi radi, a ne o imenima svih predsednika sudova u Srbiji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević. Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: U cilju efikasnijeg rada, odustajem od amandmana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, narodni poslanik Marinika Tepić, zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta, Zoran Krasić, Nemanja Šarović i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Goran Ješić, mr Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Gordana Čomić, Tomislav Žigmanov, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović i Dejan Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo podneli ovaj amandman jer stvarno ne bi imalo smisla, ako za prva tri člana tražimo brisanje, da to ne tražimo i za 4. član. Međutim, tu se desila neka promena. Predsednik Odbora za pravosuđe je podneo amandman a predlagač je prihvatio amandman i to sada glasi tako da zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

Pravilo je da je to osmi dan. Ako se predlaže da to bude ranije, onda mora neki opravdani razlog. Ne postoji nijedan opravdani razlog, barem nisam video da postoji, niti u tekstu amandmana koji je prihvaćen, ali moram da skrenem pažnju.

Ako se danas kada završimo ovu raspravu o ovom predlogu zakona to danas i izglasa i ako se danas to objavi, to stupa na snagu narednog dana, to jest sutra. Onda, ako budete birali one predsednike sudova, jer je i to tačka dnevnog reda ovog zasedanja, onda praktično birate prema postojećem zakonu na mandatni period od pet godina. Onda imamo paradoksalnu situaciju da na dan glasanja smanjujemo period sa pet na četiri godine, a pojedinačnim odlukama biramo ljude na pet godina.

To ne trpi neku logičku kontrolu, osim ukoliko ne odložite glasanje za predsednike sudova za neki naredni dan, što opet ne trpi logičku kontrolu iz jednog prostog razloga, jer su ovi ljudi kada su se javili da budu predsednici sudova računali da će biti predsednici pet godina a ne četiri godine.

Tako da, očigledno, ova operacija nije uspela. Imao sam nameru da posle ovoga pišem Ustavnom sudu. Neću da pišem iz jednog prostog razloga, zato što će tek kroz tri godine da donesu odluku da kažu da ovo nije u skladu sa Ustavom. Tako su mi odgovorili za Statut Vojvodine, Zakon o finansiranju, za one uredbe donete na bazi Briselskog sporazuma, pa i ovo uputstvo o glasanju na biračkim mestima na Kosovu i Metohiji. Uvek sa tri godine zakašnjenja oni kažu bili ste u pravu, a da kroz tri godine kažu da sam ponovo u pravu bilo bi krajnje uvredljivo.

Te pozivam one koji su voljni da se obrate Ustavnom sudu sa jednom inicijativom, pozivam i sudije da se obrate, jer i oni treba da čuvaju ustavni poredak Republike Srbije, a poslanike podsećam da prevashodna obaveza narodnih poslanika, bez obzira na to koliko su laici ili nisu, jeste poštovanje i čuvanje ustavnog poretka Republike Srbije.

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Na kraju, da završim, amandmani koje je SRS podnela nisu zbog otvaranja i zatvaranja poglavlja, odmah da vam skrenem pažnju, nego pre svega zbog očuvanja ustavnog sistema Republike Srbije i ukoliko budete razmišljali o promeni Ustava...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Reč ima Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Svakako želim nešto da kažem i o članu 4, jer je on promenjen od strane predlagača prihvatanjem amandmana drugog kolege. Ponovo se dodatno narušava pravni poredak time što se, umesto uobičajenih i Ustavom propisanih osam dana od stupanja na snagu određenog zakona, taj rok skraćuje na samo jedan dan, odnosno ovaj zakon će stupiti na snagu dan od objavljivanja u „Službenom glasniku“.

Želeo bih da čujem da li je to urađeno kako bi one sudije koje treba na kraju ovog zasedanja da budu izabrane na mesta predsednika sudova, a njih je sedmoro, možda će ih biti i manje, čuli smo da postoje od strane poslanika vladajuće većine određene rezerve, da li će oni biti izabrani po starom ili po novom zakonu, odnosno da li će biti izabrani na mandat od četiri ili pet godina, kako je nešto rečeno malo u načelnoj raspravi, ili je u stvari to urađeno zato što se približava rok prestanka mandata nekome od onih lojalnih predsednika sudova zbog kojih se ovaj zakon u stvari i menja, i da li se sada, zato što smo došli neodgovornošću vladajuće većine koja je preuzela neku obavezu, zato što je kalendar izgleda bio brži od njih, usvaja ova izmena i zakon pa, umesto propisanih osam dana po Ustavu, treba da stupi na snagu sledećeg dana?

To je loša praksa, kao što je loš svaki član ovog predloženog zakona i to je razlog zbog koga mi iz Poslaničke grupe Socijaldemokratske stranke nećemo glasati za ovaj zakon. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Pošto je prihvaćen amandman gospodina Petra Petrovića, ja povlačim svoj. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Petrović.

Predlagač, narodni poslanik dr Aleksandar Martinović i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala. Mislim da ovaj amandman u stvari zaokružuje celu priču. Da bi građani znali, amandman kaže da ovaj zakon ne stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“ nego narednog dana, tako da imamo jednu od dve situacije: ili imamo trenutno

predsednike sudova koji stiču uslov za penziju narednih osam dana pa valja požuriti sa ovim zakonom kako bismo sprečili da odu u penziju po zakonu koji je trenutno na snazi ili bi neki od ovih predsednika sudova koji bi trebalo da budu imenovani od strane Skupštine trebalo, odnosno intencija je da budu imenovani po novom zakonu pa navrat-nanos da donesemo prvo ovaj zakon o sudijama ne bi li onda za osam dana stupila na snagu i odluka Narodne skupštine o imenovanju tih sudija.

Da je u pitanju bilo koja od ove dve varijante pokazuje nam jasno igranje vladajuće većine sa pravnom državom. Ovo zaista ni na šta ne liči. Donose se zakoni da bi se određeni ljudi zadržali na nekim funkcijama ili bili postavljeni na neke funkcije, ljudi koji po trenutno važećem zakonu ne bi mogli da obavljaju tu funkciju. Ovo je par ekselans primer potpunog podvođenja pravosuđa pod partijsku vlast. Ne više ni izvršnu vlast, nego partijsku vlast, koja je praktično preuzela sve grane vlasti. Ovaj amandman pokazuje duboku nemoralnost i stvarno je sramota da o njemu uopšte razgovaramo.

Naravno, Poslanička grupa Dosta je bilo neće podržati ni ovaj amandman, ni ovaj zaista sramotan zakon. Mi ćemo uputiti Ustavnom sudu, bez obzira na to, kao što kaže kolega Krasić, koliko traje njihovo odlučivanje, inicijativu da ovaj zakon proglasi protivustavnim. Međutim, ako ne, prvom prilikom kada budemo u prilici sa 126 poslanika mi ćemo promeniti zakon i vratiti ga u okvire onoga što bi moralo da bude normalno. Ponavljam još jednom, ovaj zakon je nemoralan i protivustavan. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Maja Videnović. Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ. Hvala, gospodine potpredsedniče.

Poslednji predlog izmena Zakona o sudijama, te prelazne i završne odredbe, koje se možda naizgled nekome mogu učiniti tehničkom stvari, dodatna intervencija od predsednika Odbora za pravosuđe samo ogoljava sve ono što smo pričali već nekoliko dana.

Ogoljava da je ova žurba bez presedana, ovaj udar na pravnu državu od strane šefa Poslaničke grupe Srpske napredne stranke udar na mišljenje sudija, donošenje ovih izmena zakona bez javne rasprave, po hitnom postupku, samo ogoljava činjenicu da iza ovog predloga stoje nekakva imena i prezimena sudija koji su predsednici sudova, da iza tih imena i prezimena predsednika sudova stoje nekakvi slučajevi koji su u toku ili koji ih čekaju.

To su pitanja koja su tokom čitave današnje diskusije ostala bez odgovara. I ako nešto ogoljava nameru koja je danas svakoj građanki i građaninu jasna, to je činjenica da ovaj zakon, koji udara na pravnu državu, na vladavinu prava, na diskriminaciju sudija, na nezavisnost vlasti, u ovoj činjenici da je želja vladajuće koalicije da on stupi na snagu sutra jeste potpuno svima jasno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

S obzirom na to da je Narodna skupština završila raspravu o svim tačkama dnevnog reda ove sednice, saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem 15. maj 2017. godine, sa početkom u 15 sati i 20 minuta kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

(Posle pauze – 15.25)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovani narodni poslanici, pre nego što pređemo na odlučivanje, potrebno je da utvrdimo kvorum.

Podsećam vas da je članom 88. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine predviđeno da kvorum za rad Narodne skupštine u danu za glasanje postoji ako je na sednici prisutna većina od ukupnog broja narodnih poslanika.

Molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 145 narodnih poslanika, odnosno da je prisutna većina od ukupnog broja narodnih poslanika i da, prema tome, postoje uslovi za ODLUČIVANJE.

Pošto je Narodna skupština obavila pretres Predloga zakona u načelu i pojedinostima, prelazimo na odlučivanje.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDIJAMA.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o izmenama i dopunama zakona o sudijama, u načelu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 141, protiv – 17, uzdržanih – nema, nije glasalo sedam, od ukupno 165 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova prihvatila Predlog zakona u načelu.

Podsećam vas da je sastavni deo Predloga zakona postao amandman narodnog poslanika Petra Petrovića na član 4.

Prelazimo na odlučivanje o amandmanima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Zoran Živković, Marinika Tepić, Đorđe Vukadinović, pet narodnih poslanika poslaničke grupe SDS, Narodni pokret Srbije, četiri narodna poslanika poslaničke grupe SRS, 11 narodnih poslanika poslaničke grupe DS i sedam narodnih poslanika poslaničke grupe Dveri.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 14, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 157 narodnih poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 164, od ukupno 170 narodnih poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Goran Pekarski.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 13, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 157, od ukupno 170 narodnih poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Na član 2. amandmane u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Đorđe Vukadinović, pet narodnih poslanika poslaničke grupe SDS, Narodni pokret Srbije, četiri narodna poslanika poslaničke grupe SRS, 11 narodnih poslanika poslaničke grupe DS i sedam narodnih poslanika poslaničke grupe Dveri.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 18, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 154, od ukupno 172 narodna poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Na član 2. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Marijan Rističević.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – šest, protiv – jedan, uzdržanih – nema, nije glasalo 165, od ukupno 172 narodna poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Zoran Živković, Marinika Tepić, Đorđe Vukadinović, pet narodnih poslanika poslaničke grupe SDS, Narodni pokret Srbije, četiri narodna poslanika poslaničke grupe SRS, 11 narodnih poslanika poslaničke grupe DS i sedam narodnih poslanika poslaničke grupe Dveri.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 28, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 147, od 175 narodnih poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – pet, protiv – dvoje, uzdržanih – nema, nije glasalo 167, od ukupno 174 narodnih poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Na član 4. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, četiri narodna poslanika poslaničke grupe SRS, 11 narodnih poslanika poslaničke grupe DS.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 21, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 154, od ukupno 175 narodnih poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Na član 4. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Marijan Rističević.

Stavljam amandman na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – šest, protiv – jedan, uzdržanih – nema, nije glasalo 167, od ukupno 174 narodna poslanika.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Podsećam vas da je amandmanom na član 4. narodnog poslanika Petra Petrovića, koji je postao sastavni deo predloga zakona, predviđeno da ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“ Republike Srbije.

Prema članu 196. stav 4. Ustava Republike Srbije zakoni i drugi akti koji stupaju na snagu najranije osmog dana od dana objavljivanja mogu da stupe na snagu ranije samo ako za to postoje naročito opravdani razlozi utvrđeni prilikom njihovog donošenja.

Stavljam na glasanje predlog da se utvrdi postojanje naročito opravdanih razloga da zakon stupi na snagu ranije od osmog dana od dana objavljivanja.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 140 poslanika, protiv – 21, uzdržanih – nema, nije glasalo 13, od ukupno 174 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština posebno odlučila da postoje naročito opravdani razlozi za stupanje zakona na snagu u roku kraćem od osam dana od dana njegovog objavljivanja.

Pošto smo završili odlučivanje po amandmanima pristupamo glasanju o Predlogu zakona u celini.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142 poslanika, protiv – 22, uzdržanih – nema, nije glasalo 10, od ukupno 174 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova usvojila Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sudijama.

Prelazimo na odlučivanje o predlozima zakona o potvrđivanju međunarodnih ugovora, 2. i 3. tačka dnevnog reda.

Podsećam vas da na osnovu člana 105. stav 3. tačka 6. Ustava Republike Srbije, Narodna skupština odlučuje o zakonima koji se uređuje zaključivanje i potvrđivanje međunarodnih ugovora većinom glasova svih narodnih poslanika.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O ZAJMU (PRVI PROGRAMSKI ZAJAM ZA RAZVOJNE POLITIKE U OBLASTI JAVNIH RASHODA I JAVNIH

PREDUZEĆA) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MEĐUNARODNE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Prvi programski zajam za razvojne politike u oblasti javnih rashoda i javnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 141 poslanik, protiv – šest, uzdržano – troje, nije glasalo 17, od 167 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog zakona.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU FINANSIJSKOG UGOVORA „UNAPREĐENJE OBJEKATA PRAVOSUDNIH ORGANA B“ IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE INVESTICIONE BANKE.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Finansijskog ugovora „Unapređenje objekata pravosudnih organa B“ između Republike Srbije i Evropske investicione banke, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142 poslanika, protiv – dva, uzdržan – jedan, nisu glasala 22, od 167 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog zakona.

Pošto sada prelazimo na odlučivanje o predlozima odluka o izborima i razrešenjima, od 4. do 44. tačke dnevnog reda, podsećam vas da, na osnovu člana 105. stav 2. tačka 15. Ustava Republike Srbije, Narodna skupština svoje izborne nadležnosti vrši većinom glasova svih narodnih poslanika.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE ČLANA VISOKOG SAVETA SUDSTVA IZ REDA PROFESORA PRAVNOG FAKULTETA.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o prestanku funkcije člana Visokog saveta sudstva iz reda profesora pravnog fakulteta, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142 poslanika, protiv – jedan, uzdržanih – nema, nije glasalo 24, od 167 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE PREDSEDNIKA PRIVREDNOG APELACIONOG SUDA.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o prestanku funkcije predsednika Privrednog apelacionog suda, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 141 poslanik, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 25, od 166 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE JAVNOG TUŽIOCA U APELACIONOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NIŠU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Apelacionom javnom tužilaštvu u Nišu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 143 narodna poslanika, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala 23, od ukupno 166 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 7. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ČAČKU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Čačku, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 143 narodnih poslanika, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala 23, od ukupno 166 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 8. tačku dnevnog reda – PREDLOG KANDIDATA ZA ČLANA VISOKOG SAVETA SUDSTVA.

Stavljam na glasanje Predlog kandidata za člana Visokog saveta sudstva, koji su podneli dekani pravnih fakulteta u Republici Srbiji na zajedničkoj sednici, a kojim je za člana Visokog saveta sudstva predložen prof. dr Ranko Keča.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 143 poslanika, protiv i uzdržanih – nema, nisu glasala 23, od ukupno 166 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika izabrala prof. dr Ranka Keču za člana Visokog saveta sudstva.

Dozvolite mi da u vaše i svoje ime čestitam prof. dr Ranku Keči na izboru i poželim mu mnogo uspeha u radu.

Prelazimo na 9. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU PREDSEDNIKA SUDOVA.

Pre nego što pređemo na glasanje o ovoj tački dnevnog reda, podsećam vas na odredbe člana 201. stavovi 3. i 4. Poslovnika Narodne skupštine koji glase:

„U toku pretresa, na sednici nadležnog odbora i na sednici Narodne skupštine, narodni poslanik može osporiti Predlog za izbor pojedinih funkcionera iz stava 1. ovog člana, pri čemu ovo osporavanje mora biti izričito i obrazloženo.

O predlogu za izbor svakog od osporenih kandidata, Narodna skupština odlučuje pojedinačno, a o predlogu za izbor kandidata koji nisu osporeni odlučuje u celini, javnim glasanjem“.

U skladu s tim odredbama, najpre stavljam na glasanje predlog da se za predsednika Višeg suda u Pirotu izabere Marina Živković, sudija Višeg suda u Pirotu, a čiji su predlog osporili narodni poslanici Biljana Pantić Pilja, prof. dr Marko Atlagić i dr Aleksandar Martinović.

Molim kolege da se izjasne.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – jedan, uzdržanih – nema, nije glasalo 164, od ukupno 166 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije izabrala Marinu Živković za predsednika Višeg suda u Pirotu.

Sada stavljam na glasanje predlog da se za predsednika Prvog osnovnog suda u Beogradu izabere Natalija Bobot, sudija Višeg suda u Beogradu, a čiji su predlog osporili narodni poslanici Biljana Pantić Pilja, prof. dr Marko Atlagić i dr Aleksandar Martinović.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 13, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 154, od ukupno 167 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije izabrala Nataliju Bobot za predsednika Prvog osnovnog suda u Beogradu.

Sada stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru predsednika sudova bez osporenih kandidata u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 141, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 25, od ukupno 166 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke u celini.

Prelazimo na 10. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU SUDIJA KOJI SE PRVI PUT BIRAJU NA SUDIJSKU FUNKCIJU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru sudija koji se prvi put biraju na sudijsku funkciju, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 25, od ukupno 167 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 11. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR TUŽIOCA ZA RATNE ZLOČINE.

Pre nego što pređemo na odlučivanje, podsećam vas da je Vlada predložila veći broj kandidata od broja koji se bira, tako da Lista kandidata za izbor Tužioca za ratne zločine sadrži dva kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje Predlog da se za tužioca za ratne zločine izabere Snežana Stanojković, zamenik javnog tužioca u Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 153, protiv – dva, uzdržanih – nema, nije glasalo 14, od ukupno 169 narodnih poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za tužioca za ratne zločine izabere Milan Petrović, zamenik tužioca za ratne zločine.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – dvoje, uzdržanih – nema, nije glasalo 155, od ukupno 157 narodnih poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja konstatujem da je Narodna skupština za tužioca za ratne zločine izabrala Snežanu Stanojković.

Dozvolite da joj u svoje i vaše ime čestitam na izboru i poželim puno uspeha u radu.

Prelazimo na 12. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PANČEVU.

Podsećam vas da lista kandidata za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu sadrži dva kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu izabere Gordana Čolić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 156, od 156 narodnih poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu izabere Nebojša Živković, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Beogradu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142, protiv – dva, uzdržanih – nema, nije glasalo 11, od ukupno 155 narodnih poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja konstatujem da je Narodna skupština za javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pančevu izabrala Nebojšu Živkovića.

Prelazimo na 13. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U POŽAREVCU.

Podsećam vas da lista kandidata za izbor javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu sadrži tri kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu izabere Momčilo Dedić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Beogradu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 154, od ukupno 155 narodnih poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu izabere Nataša Trinić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Beogradu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 153, od ukupno 154 narodnih poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu izabere Aleksandra Grbović, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Beogradu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 153, od ukupno 154 narodnih poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja konstatujem da Narodna skupština nije izabrala javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu.

Prelazimo na 14. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ZAJEČARU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Zaječaru, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 153, od 154 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 15. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U VIŠEM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PIROTU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Pirotu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 11, od ukupno 153 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom svih glasova narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 16. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NIŠU.

Podsećam vas da lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu sadrži dva kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu izabere Aleksandar Radosavljević, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 153, od ukupno 153 narodnih poslanika.

Stavljam na glasanje Predlog odluke da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu izabere Saša Đokić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 140, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 13, od ukupno 153 narodnih poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja konstatujem da je Narodna skupština za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu izabrala Sašu Đokića.

Prelazimo na 17. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U MLADENOVCU.

Podsećam vas da lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mladenovcu sadrži dva kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mladenovcu izabere Ivan Konatar, zamenik javnog tužioca u Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 141, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 11, od ukupno 152 narodnih poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mladenovcu izabere Aleksandar D. Đorđević, zamenik javnog tužioca u Trećem osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasao 151, od ukupno 151 narodnog poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja konstatujem da je Narodna skupština za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mladenovcu izabrala Ivana Konatara.

Prelazimo na 18. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U VRBASU.

Podsećam vas da lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vrbasu sadrži dva kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vrbasu izabere Aleksandar Amidžić, zamenik javnog tužioca u Višem javnom tužilaštvu u Novom Sadu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasao 151, od ukupno 151 narodnog poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vrbasu izabere Branislav Lepotić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Sadu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 140, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 11, od ukupno 151 narodnog poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja konstatujem da je Narodna skupština za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vrbasu izabrala Branislava Lepotića.

Prelazimo na 19. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U STAROJ PAZOVI.

Podsećam vas da lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi sadrži dva kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi izabere Slobodanka Nešković Bratuša, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – jedan, uzdržan – niko, nije glasalo 150 narodnih poslanika, od ukupno 151 narodnog poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi izabere Vladimir Nikolić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 140, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 11, od ukupno 151 narodnog poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja, konstatujem da je Narodna skupština za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Staroj Pazovi izabrala Vladimira Nikolića.

Prelazimo na 20. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U VELIKOJ PLANI.

Podsećam vas da je lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj Plani prvobitno sadržavala dva kandidata. Međutim, Državno veće tužilaca je obavestilo Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu Narodne skupštine da je kandidatu pod rednim brojem 1, Radislavu Jovanoviću, prestala dosadašnja funkcija usled trajnog gubitka radne sposobnosti, što je konstatovano u izveštaju tog odbora, pa navedeno lice više ne može biti kandidat za funkciju javnog tužioca. Prema tome, Narodna skupština će se izjasniti samo o preostalom kandidatu.

Imajući to u vidu, stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj Plani izabere Slavica Ivanović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj Plani.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 140, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 11, od ukupno 151 narodnog poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja konstatujem da je Narodna skupština za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Velikoj Plani izabrala Slavicu Ivanović.

Prelazimo na 21. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PRIJEPOLJU.

Podsećam vas da lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju sadrži dva kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju izabere Jasminka Bošković, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasao 151, od ukupno 151 narodnog poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju izabere Petko Pucarević, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 150, od ukupno 151 narodnog poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja, konstatujem da Narodna skupština nije izabrala tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prijepolju.

Prelazimo na 22. tačku dnevnog reda – LISTA KANDIDATA ZA IZBOR JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NOVOM PAZARU.

Podsećam vas da lista kandidata za izbor javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru sadrži četiri kandidata, od kojih Narodna skupština bira jednog.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca Osnovnog javnog tužilaštva u Novom Pazaru izabere Jovan Milanović, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko, nisu glasala 152, od ukupno 152 narodna poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru izabere Hazbija Alibašić, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko, nisu glasala 152, od ukupno 152 narodna poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru izabere Adnan Bačićanin, tužilački pomoćnik u Višem javnom tužilaštvu u Novom Pazaru.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko, nisu glasala 152, od ukupno 152 narodna poslanika.

Stavljam na glasanje predlog da se javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru izabere Nermin Koškovac, zamenik javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 141, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 11, od ukupno 152 narodna poslanika.

Na osnovu rezultata glasanja, konstatujem da je Narodna skupština za javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru izabrala Nermina Koškovca.

Prelazimo na 23. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ZAJEČARU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Zaječaru, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 141, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 11 narodnih poslanika, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 24. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U VRANJU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Vranju, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – dva, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 150, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 25. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ALEKSINCU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Aleksincu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 10, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 26. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PETROVCU NA MLAVI.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Petrovcu na Mlavi, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko, nisu glasala 152, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 27. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U DESPOTOVCU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Despotovcu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 143, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo devet, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 28. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U ŠAPCU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Šapcu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – jedan, nije glasalo 150, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 29. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PIROTU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pirotu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko, nisu glasala 152, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 30. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U NEGOTINU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Negotinu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 10, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 31. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U KURŠUMLIJI.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kuršumliji, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 141, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 11, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 32. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U RUMI.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Rumi, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 10, od prisutna 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 33. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U SOMBORU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Somboru, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 10, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 34. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U BRUSU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Brusu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 152, od prisutna 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 35. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U BORU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Boru, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 152, od 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 36. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PROKUPLJU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Prokuplju, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 152, od prisutna 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 37. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U LOZNICI.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Loznici, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 152, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 38. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U PANČEVU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Pančevu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 152, od 152 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 39. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U VALJEVU.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Valjevu, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 142, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 10, od 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 40. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U MIONICI.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Mionici, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 139, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 13, od 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 41. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZBORU ZAMENIKA JAVNOG TUŽIOCA.

Saglasno članu 201. st. 3. i 4. Poslovnika, neophodno je da se najpre izjasnimo o osporenom kandidatu, a zatim o Predlogu odluke u celini.

Stavljam na glasanje predlog da se za zamenika javnog tužioca u Trećem osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu izabere Miljan Dedić, tužilački

pomoćnik u Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu, a čiji je predlog osporio narodni poslanik Srđan Nogo.

Za je glasalo 139, 13 narodnih poslanika nije glasalo, od 152 prisutna narodna poslanika.

Zaključujem glasanje i konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika izabrala Miljana Dedića za zamenika javnog tužioca u Trećem osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu.

Sada stavljam na glasanje Predlog odluke o izboru zamenika javnog tužioca, bez osporenog kandidata, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 140, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 12, od prisutna 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke u celini.

Prelazimo na 42. tačku dnevnog reda – PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBE ČLANA 82. STAV 1. TAČKA 2) ZAKONA O DRŽAVNOM PREMIERU I KATASTRU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 72/09, 18/10, 65/13, 15/15-US I 96/15).

Stavljam na glasanje Predlog autentičnog tumačenja odredbe člana 82. stav 1. tačka 2) Zakona o državnom premeru i katastru, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 139, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 13, od prisutna 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Predlog autentičnog tumačenja.

Prelazimo na 43. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela poslanička grupa Srpska radikalna stranka, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 138, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 14, od ukupno 152 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Prelazimo na 44. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O UTVRĐIVANJU SASTAVA STALNIH DELEGACIJA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE U MEĐUNARODNIM PARLAMENTARNIM INSTITUCIJAMA.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o izmeni Odluke o utvrđivanju sastava stalnih delegacija Narodne skupštine Republike Srbije u međunarodnim parlamentarnim institucijama, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 143, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo osam, od prisutnog 151 poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika usvojila Predlog odluke.

Povodom ukazivanja narodnih poslanika na POVREDE POSLOVNIKA Narodne skupštine, podsećam vas na odredbu člana 103. stav 6. Poslovnika, prema kojoj ako i posle objašnjenja predsednika Narodne skupštine, odnosno predsedavajućeg, narodni poslanik smatra da je povreda učinjena, može zahtevati, bez prava na obrazlaganje, da se Narodna skupština, bez pretresa, o tome izjasni u Danu za glasanje.

Saglasno navedenoj odredbi Poslovnika, prelazimo na odlučivanje.

Narodni poslanik Saša Radulović, na sednici 11. maja 2017. godine, u 14 časova i 44 minuta, ukazao je na povredu člana 27. stav 2. i člana 157. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li su povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – jedan, uzdržanih – nema, nisu glasala 144, od 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nisu povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Narodni poslanik Srđan Nogo, na sednici 11. maja 2017. godine, u 18 časova i 28 minuta, ukazao je na povredu člana 104. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – dva, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala 143 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Radoslav Milojević, na sednici 11. maja 2017. godine, u 19 časova i 35 minuta, ukazao je na povredu člana 100. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – tri, protiv – jedan, uzdržanih – nema, nije glasao 141 narodni poslanik.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Maja Videnović, na sednici 11. maja 2017. godine, u 19 časova i 45 minuta, ukazala je na povredu člana 107. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala 142, od 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Sonja Pavlović, na sednici 12. maja 2017. godine, u 12 časova i 55 minuta, ukazala je na povredu člana 108. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 146, od 146 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik mr Aleksandra Jerkov, na sednici 12. maja 2017. godine, u 15 časova i 50 minuta, ukazala je na povredu člana 103. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – jedan, nije glasao 141, od 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 15. maja 2017. godine, u 11 časova i 16 minuta, ukazao je na povredu članova 104. i 27. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li su povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – dva, uzdržan – jedan, nisu glasala 142, od 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nisu povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Narodni poslanik Marijan Rističević, na sednici 15. maja 2017. godine, u 11 časova i 17 minuta, ukazao je na povredu članova 103, 105, 108. i 109. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li su povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 139, od 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nisu povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Narodni poslanik Boško Obradović, na sednici 15. maja 2017. godine, u 11 časova i 35 minuta, ukazao je na povredu člana 107. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – dva, protiv – niko, uzdržan – jedan, nisu glasala 142, od 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Saša Radulović, na sednici 15. maja 2017. godine, u 11 časova i 38 minuta, ukazao je na povredu člana 106. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržan – jedan, nisu glasala 143, od 144 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 15. maja 2017. godine, u 12 časova i 58 minuta, ukazao je na povredu članova 107. i 103. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li su povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – jedan, uzdržan – jedan, nisu glasala 143, od 144 narodna poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nisu povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Narodni poslanik Radoslav Milojević, na sednici 15. maja 2017. godine, u 13 časova i 25 minuta, ukazao je na povredu člana 108. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 139, od 139 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Pošto je Narodna skupština obavila razmatranje i odlučivanje o svim tačkama dnevnog reda ove sednice, saglasno članu 102. Poslovnika, zaključujem Treću sednicu Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

(Sednica je završena u 16.20 časova.)